

PROLOGI

Suunnittelu perustuu **kolmeen opetussuunnitelmatasoon**, jotka antavat opetustoiminnalle johdonmukaisuuden ja merkityksen. Ensimmäisellä tasolla määritetään ryhmää yhdistävät yhteiset näkökohdat, niiden tavoitteet ja **pedagogiset perusteet**, jotka toimivat opetussuunnitelman kehittämisen perustana. Toinen taso sisältää **opetussuunnitelman osatekijät**, joita sovelletaan **ympäristöön, jossa toiminta toteutetaan**. Kolmas taso on käytännön osuus, jota sovelletaan itse luokkahuoneeseen:

Ensimmäinen taso: Yhteiset näkökohdat

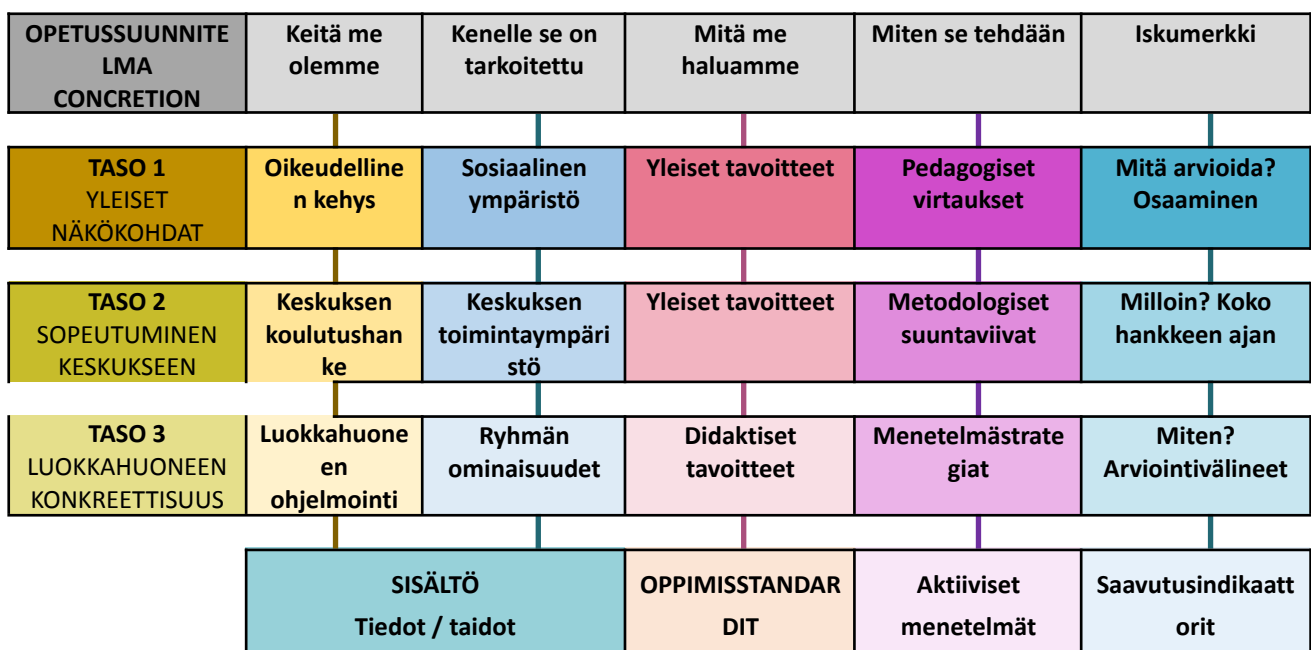
Teoreettinen viitekehys: Tässä jaksossa yhdistetään hankkeen tärkeimmät opetukselliset piirteet ja yleiset näkökohdat ja luodaan teoreettinen viitekehys opetussuunnitelman suunnittelua varten.

Toinen taso: Ohjelmoinnin kehittäminen

Sopeutuminen asiayhteyteen: Opetussuunnitelma on luonteeltaan avoin, mikä mahdollistaa sen mukauttamisen eri kouluissa. Toinen konkreetian taso merkitsee **sitä, mitä, miten** ja **milloin** opetus- ja oppimisprosessi tapahtuu, ja se on mukautettu tietyn koulun ympäristön ja kohdeoppilaiden ominaispiirteisiin.

Kolmas taso: Luokkahuoneen ohjelmointi

Sovittaminen luokkahuoneeseen: Opettajat kehittävät tiettyä opetuskontekstia varten tehtyjen päätösten perusteella niin sanotun **luokkahuoneohjelmoinnin**, jossa opetushankkeen lähestymistavat mukautetaan tietyn luokkahuoneen ominaispiirteisiin.

		Toiminta / resurssit	
--	--	---------------------------------	--

OSA I: TEOREETTINEN VIITEKEHYS

OPETUSSUUNNITELMIEN SUUNNITTELUN YHTEIS NÄKÖKOHDAT

SISÄLLYSLUETTELO

OPETUSSUUNNITELMIEN SUUNNITTELUN YHTEISET NÄKÖKOHDAT		
I.1.	JOHDANTO: EUROOPPALAINEN VIITEKEHYS	2
I.2.	"LIIKE" YHDISTYS	3
I.3.	"LIIKE" JA MUSIIKKI- JA TAIDEKASVATUKSEN MERKITYS KOULUISSA.	4
I.4.	TUTKIMUS OPETUSSUUNNITELMIEN KEHITTÄMISTÄ VARTEN	5
I.5.	TUTKIMUS OSALLISTAVASTA OPETUSSUUNNITELMASUUNNITTELUSTA	6-7
I.6.	INNOVATIIVISEN OPETUSSUUNNITELMAN IDEOLOGISET PERIAATTEET	8-10
I.7.	SUUNNITTELUN TAVOITTEET	11
I.8.	JOUSTAVUUS MUUTOSTEKIJÄNÄ	12-13
I.9.	OSAAMISMALLIN VALINTA: MIKSI OTTAA KÄYTTÖÖN VIIDEN SUUREN MALLIN MALLI?	14-18
I.10.	EI-PERINTEINEN MUSIIKINOPETUKSEN SUUNNITTELU	19-20
I.11.	PEDAGOGISET PERUSTEET	21-28
I.12.	HANKKEEN KESTÄVYYS	29

I.1. JOHDANTO: EUROOPPALAINEN VIITEKEHYS

Eurooppa ja sen yhteiskunnat käyvät parhaillaan syvällistä keskustelua tulevaisuudestaan. Monet kansalaiset pohtivat työpaikkojensa kehitystä, hyvinvointivaltion ja globaalin ympäristön tulevaisuutta, demokraattisten yhteiskuntien kehitystä tai Euroopan roolia maailmassa. Vastauksena näihin kysymyksiin Eurooppa on tullut yhä tietoisemmaksi sosiaalisen pilarin merkityksestä ja koulutuksen osuudesta siinä.

Siksi meidän on otettava askel eteenpäin Euroopan koulutusstrategian osalta. Avain eurooppalaiseen koulutusyhteistyömenetelmään on liikkuvuuden lisääminen sekä koulutusyhteisön jäsenten ja muiden alojen välisten kohtaamisten lisääminen, mieluiten kasvokkain, mutta myös virtuaalisesti. Tällaiset tapaamiset mahdollistavat tiedon lisääntymisen vertaisoppimisen ja hyvien käytäntöjen vaihdon kautta. Tämä on ja on ollut avain Erasmus-ohjelman menestykseen yksilöllisen liikkuvuuden, kumppanuuksien ja sellaisten toimien kautta, joilla pyritään tukemaan koulutusalan julkisia päätöksiä. Meidän on vastattava haasteisiin syventämällä tähän mennessä luotuja avoimia yhteistyöpuutteita ja keskittymällä ihmisiin.

Tämä edellyttää uusia yhteistyömuotoja maiden välillä - tiiviimpiä, joustavampia ja koulutusyhteisön tarpeisiin mukautettuja. Opetushallintojen on löydettävä poliittisia keskusteluja, jotka innostavat muutokseen ja motivoivat sopeutumaan uusiin olosuhteisiin. Tällaisten keskustelujen avulla pitäisi pystyä ymmärtämään paremmin, millaista roolia yhteiskunta vaatii koulutukselta, ja luoda vankka perusta sellaisten painopisteiden asettamiselle, jotka synnyttävät synergiaa muiden poliittisten ja yhteiskunnallisten strategioiden kanssa. Merkittävä yritys tässä suhteessa on työ, jota Yhdistyneet Kansakunnat pyrkii edistämään luomalla kestävän kehityksen Agenda 2030:n.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklassa todetaan, että Agenda 2030:n tavoitteena on **"edistää rauhaa, sen arvoja ja kansojen hyvinvointia"**. Ilman näitä 2 artiklassa lueteltuja erityisarvoja (ihmisarvon, vapauden, demokratian, tasa-arvon ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä moniarvoisuus, syrjimättömyys, suvaitsevaisuus, oikeudenmukaisuus, solidaarisuus ja naisten ja miesten välinen tasa-arvo) Euroopan ideaali voi heikentyä yhteisenä hankkeena. Identiteettiä ei ole ilman sellaisten yhteisten arvojen vapaata, yksilöllistä ja kollektiivista omaksumista, jotka tunnustetaan rinnakkaiselon ja päivittäisen hyvinvoinnin tukipilareiksi. Tämä tietoisuus identiteetistä ja yhteisöön kuulumisesta on esitettävä houkuttelevalla ja todellisella tavalla, jotta se ei johda abstrakteihin arvoihin, jotka eivät kykene ratkaisemaan arjen haasteita. Tässä mielessä koulutuksesta tulee ihanteellinen väline näiden arvojen herkälle ja käytännönläheiselle ilmentämiselle, joka edistää epäilyksiä ja rohkaisee kriittisten, pohtivien ja tietoisien profiilien rakentamista.

Euroopan panos koulutukseen, jonka tunnuslauseena on yhtenäisyys moninaisuudessa, on korvaamaton panos yhteenkuuluvuutta, tukea ja osallisuutta edistävien yhteiskuntien rakentamisessa. Oman identiteettimme tiedostaminen, hyväksyminen ja integroituminen yhteisiin

toimiin antaa meille mahdollisuuden rakentaa siltoja erilaisten alkuperien, ajatusten, kulttuurien ja uskontojen välille ilmapiirissä, jossa erilaisuutta kunnioitetaan ja se otetaan vastaan, ja synnyttää oikeudenmukaisuuden ja keskinäisen solidaarisuuden prosesseja, jotka ovat hyvin välttämättömiä, jotta voimme selvitä kriiseistä, jotka meidän on mahdollisesti kohdattava yhdessä. Eurooppa ja koulutus tarvitsevat toisiaan. Toisen kehityksen pitäisi kulkea käsi kädessä toisen kehityksen kanssa. Ryhtykäämme työhön. (Artikkeli "Enemmän koulutusta Euroopassa, enemmän Eurooppaa koulutuksessa" Andrés Contreras Serrano/Cristina Galache Matabuena Espanjan pysyvän edustuston koulutusneuvonantajat Euroopan unionissa).

1.2. "LIIKEKUMPPANUUS"

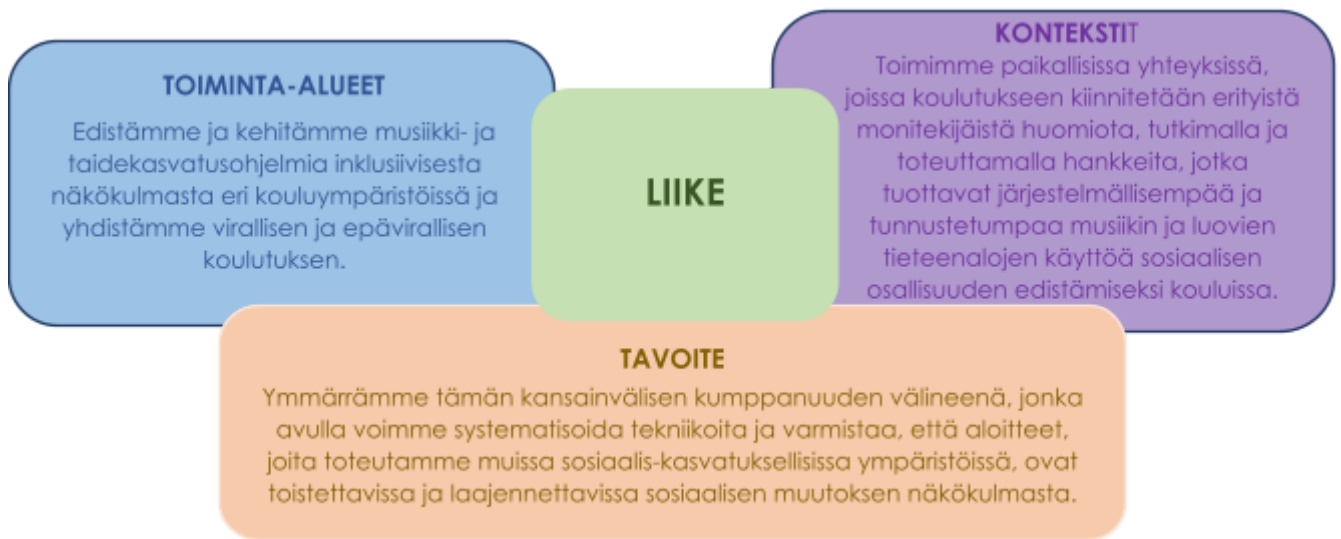
MOVEMENT on Erasmus+ -hanke. Partners for Creativity (Call 2020 Round 1 KA" - Cooperation for Innovation and the exchange of good practices), jota rahoittaa Euroopan komissio 2020 COVID-pandemiakriisin jälkeen. Tämä poikkeuksellinen tilanne muutti koulutuksellisia ja sosiaalisia rakenteita, paljasti laajojen väestöryhmien haavoittuvuuden, lisäsi monien perheiden epävarmuutta ja kasvatti köyhyysastetta ja sosiaalista epätasapainoa, millä on vastaavat seuraukset perheympäristöissä, joilla on suora vaikutus koululaisiimme.

Perustuen ajatukseen, jonka mukaan koulu on yhteiskunnan heijastuma, Fondazione per la Scuola, joka hyödyntää laajaa kokemustaan kansallisten ja kansainvälisten hankkeiden kehittämisessä, ehdottaa eri maista tuleville yhteistyökumppaneille opetussuunnitelman yhteistä kehittämistä, jossa musiikillinen ja taiteellinen ilmaisu on kasvatuksellinen moottori. Näin perustetaan Movement Association, joka koostuu eri taiteenalojen opettajista, jotka ovat työskennelleet kouluissa virallisen ja epävirallisen koulutuksen kautta, ja joiden lähtökohtana on se, että taide ja erityisesti musiikki ovat pohjimmiltaan yhteiskunnallisen muutoksen ja henkilökohtaisen kehityksen välineitä. Ryhmän kokoonpano on seuraava:

MAA	CITY	KUMPPANIT
ITALIA	Torino	 <i> Fondazione per la Scuola</i>
	Piacenza	 <i> IV Circolo Didattico</i>
	Aosta	 <i> UNIVDA (Università della Valle d'Aosta)</i>
ESPANJA	Madrid	 <i> Colegio Público Manuel Núñez de Arenas</i>
	Manises	 <i> Ateneu Cultural de Manises</i>
SUOMI	Helsinki	 <i> Instituto Central de Música de Helsinki</i>

Kansallisuuden rajat ylittävä luonne on Movement Associationin ytimessä, sillä sen avulla voimme luoda opetussuunnitelmasuunnitelman erilaisista mielikuvista, jotka takaavat, että sen soveltaminen on mahdollista, elinkelpoista ja toistettavissa niissä erilaisissa ja moninaisissa näkökulmissa, joita kouluympäristöissä voi olla. Tästä syystä tämän verkoston kumppanit ovat yhdistäneet voimansa

vastatakseen havaittuihin tarpeisiin myönteisellä, ennakoivalla ja luovalla lähestymistavalla, joka perustuu yhteisiin tavoitteisiin, toiminta-alojensa kautta samankaltaisissa toimintaympäristöissä.

1.3. "LIIKE": MUSIIKKI&TAIDEKASVATUKSEN MERKITYS KOULUISSA

Tämä valtioiden rajat ylittävien hankkeiden välinen kumppanuus on syntynyt toivoen, että musiikin avulla voidaan muuttaa koulujen sosiaalisia konteksteja. Taiteellinen kokemus esitetään sosiaalistavana akselina, jonka avulla voidaan lisätä sosiaalista yhteenkuuluvuutta, vähentää eriarvoisuutta, murtaa rotuun liittyviä ennakkoluuloja ja edistää sukupolvien ja etnisten ryhmien välistä solidaarisuuden dynamiikkaa.

Jotta tämä ihanne toteutuisi, koulun on oltava ydin, joka antaa koko väestölle yhtäläisen pääsyn taiteenaloille. Meillä on jo lukuisia kokemuksia, jotka ovat osoittaneet, miten osallistavia musiikkihankkeet ovat - ne ovat voimakas muutoksen moottori, koska ne mahdollistavat tavallisesti syrjäytyneiden väestöryhmien pääsyn tasavertaisen rinnakkaiselon tilaan. Haluaisimme tässä opetussuunnitelman ensimmäisessä osassa korostaa, että emme ymmärrä osallisuutta erilaisen sulauttamisena enemmistön normiin (koska koulumme ovat monimuotoisia), vaan pikemminkin monisuuntaisena sosiaalisena oppimisena erilaisten ihmisten rinnakkaiselon kautta. Arvot, joiden tulisi mielestämme ohjata näitä hankkeita, ovat solidaarisuus, keskinäinen tuki ja erilaisuuden kunnioittaminen, yhteinen ilo, hyvä kohtelu ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus.

Jos omaksumme laajennetun näkemyksen koulutuksesta, jossa koulu on monipuolisten sosiaalisten vuorovaikutussuhteiden tila eikä vain opetuksen ja muodollisen tiedon välittämisen paikka, voimme vakuuttaa, että taiteen avulla tapahtuva oppiminen on ihanteellinen koulutuksellinen lähestymistapa yhteyksiimme. Uskomme, että koulutus, jossa sisältö asetetaan arvojen edelle, ei todennäköisesti synnytä yksilöitä, jotka ovat tietoisia yhteiskunnallisesta muutoksesta, joka on tällä hetkellä erittäin tarpeellinen, ja osallistuvat siihen. Samoin etsimme rakenteita, joiden avulla voimme luoda henkilökohtaisia ja ryhmäkohtaisia sitoumuksia ympäristöämme ja ympäristöä kohtaan. Kukin alue (kieli, matematiikka, luonnontieteet) olisi ymmärrettävä tilana, jossa voidaan oppia erityisiä

taitoja, jotka noudattavat edellä kuvattuja suuntaviivoja ja joita voidaan yhdistää monialaisessa oppimisessa.

Vuosien varrella olemme nähneet, miten koulutusyhteisömme ovat rikastuneet taiteellis-musiikillisten aloitteiden ja erilaisten taiteellisten yhteistyöhankkeiden kautta, ja niiden vaikutus on levinnyt näihin hankkeisiin osallistuneiden koululaisten koko ympäristöön Italiassa, Suomessa ja Espanjassa.

Tähän mennessä toteuttamistamme eri hankkeista saamiemme kokemusten perusteella asetimme itsellemme haasteen löytää yhteinen pedagoginen linja, josta käsin tätä oppimista voitaisiin lähestyä globaalista näkökulmasta, joka ottaisi kaikki lapsemme mukaan - ja löysimme sen kielestä, jolla jokainen voisi ilmaista itseään: MUSIIKKIKIELESTÄ.

ERASMUS-ohjelma on antanut meille mahdollisuuden tehdä tutkimusta ja kenttätöitä, jonka pohjalta voimme lähestyä suunnitelmaa, joka voi toimia inspiraationa muille asiantuntijoille, jotka ovat uppoutuneet musiikillisiin muutosprosesseihin, ja tarjota heille teoreettisen ja opetussuunnitelmallisen viitekehyksen sekä kokemustemme jakamiseen perustuvia didaktisia välineitä.

I.4. TUTKIMUS OPETUSSUUNNITELMIEN KEHITTÄMISTÄ VARTEN

Tämä suunnitelma perustuu UNIVDA:n tiiviissä yhteistyössä Fondazione per la Sculan kanssa toteuttamaan puiteselvitykseen. Tutkimuksen sisältö heijastaa tutkimusprosessia, joka on toteutettu niiden hankkeiden ympärillä, joita kaikki yhteistyökumppanit ovat kehittäneet vuosien ajan ja joissa musiikki ja taide ovat vaikuttaneet kotouttamiseen paikallisissa yhteyksissään. Näiden tutkimusten tulokset ja johtopäätökset muodostavat tämän opetussuunnitelmasuunnitelman käsitteellisen kehyksen ([Framework Study | Movement EU-Project \(projectmovement.eu\)](https://projectmovement.eu)), jonka tärkeimmät osat on esitetty tiivistetysti jäljempänä:

Avainajatus 1: yleiskuva lapsesta

- Lapsi on sosiaalinen toimija, jonka hyvinvointiin on kiinnitettävä huomiota neljällä ulottuvuudella: fyysinen, kognitiivinen, sosiaalinen ja emotionaalinen (affektiivinen).

Keskeinen ajatus 2: oppijan henkilökohtainen kasvu ja elämäntaidot musiikin opetussuunnitelman päätehtävinä.

- Kognitiivisten ja ei-kognitiivisten taitojen tehokas ja tasapainoinen yhdistelmä johtaa parempiin koulumenestyksiin, pienempään riskiin keskeyttää koulunkäynti, parempaan pysyvyyteen koulutuksessa, parempaan sosiaaliseen osallisuuteen ja osallistumiseen, parempiin mahdollisuuksiin työmarkkinoilla, parempaan suojaan työttömyyttä vastaan, parempaan elämänlaatuun ja yleiseen hyvinvointiin.

Avainajatus 3: sisällyttäminen opetussuunnitelmien suunnitteluun tasa-arvoerojen kuromiseksi umpeen.

- Inklusiivisella suunnittelulla pyritään viime kädessä tarjoamaan kaikille oppijoille laadukas opetussuunnitelma, jonka avulla he voivat saavuttaa täyden potentiaalinsa sellaisina kuin he ovat, kunnioittaen heidän erilaisia ominaispiirteitään, tarpeitaan, kykyään ja odotuksiaan ja poistamalla rakenteelliset ja kulttuuriset esteet, mukaan lukien ennakkoluulot ja syrjintä, sekä tunnustamalla ja arvostamalla moninaisuutta, jotta kaikki oppijat voivat kokea rikastuttavan kouluelämän.

Avainajatus 4: Osallisuus ketä varten?

Osallisuus kaikille. Lapset, joilla on paremmat taloudelliset mahdollisuudet, kärsivät usein pettymyksestä ja lannistumisesta, ja monissa tapauksissa heistä tulee tablettien ja virtuaalitodellisuuden orjia. He tarvitsevat todellisuudentajua, harmoniaa, osallisuutta ja tiimityötä.

Erityistarpeiden huomioon ottaminen. Heikommassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvilla lapsilla (esim. maahanmuuttajat, taloudellisesti heikossa asemassa olevat, erityistarpeiset, eri tavoin vammaiset, kulttuurivähemmistöt) on erityistarpeita osallisuudesta välittävässä ja jäsennellyssä yhteisössä, jossa he voivat tunnistaa itsensä yhteisessä tilassa, jossa heillä on yhteinen kieli.

1.5. TUTKIMUS OSALLISTAVASTA OPETUSSUUNNITELMASUUNNITTELUSTA

Opetussuunnitelman suunnittelun lähtökohtana oli kriittinen analyysi opetuksellisten esitystapojemme kehityksestä ja yhteiskunnallisesta vaikutuksesta. Johtopäätöksenä oli, että osa peruskoulujen musiikkikokemuksista ei perustu osallisuuden peruseriaatteisiin. Osallisuutta ei useinkaan korosteta riittävästi musiikinopetuksen opetussuunnitelmassa, eikä sen toteuttaminen erityistoimien ja -aktiiviteettien avulla ole yhdenmukaista koulun opetushankkeessa esitettyjen periaatteiden kanssa.

Analyysistä poimimme seuraavat pääkohdat, joita pidämme kaikki olennaisina, jotta voimme käsitellä inklusiivista opetusta musiikinopetuksen kontekstissa:

Alustava päätelmä

Osallistavasta näkökulmasta katsottuna kaikki oppilaat voivat hyötyä musiikin oppimismahdollisuuksista sellaisina kuin he ovat, omine profiileineen ja oppimistarpeineen. Voimme vakuuttaa, että järjestelmän on muututtava oppijalle sopivaksi, ei päinvastoin (UNICEF, 2014; OECD, 2020).

Osallistavan lähestymistavan keskeiset näkökohdat

Musiikin oppimiskontekstit eivät edellytä samoja standardeja kaikilta oppilailta.

Osallistavassa musiikkitoiminnassa kunnioitetaan ja arvostetaan jokaisen oppilaan ainutlaatuisia tarpeita, kykyjä, toiveita ja odotuksia.

Se poistaa tiettyjen opiskelijaryhmien (erityisesti vähemmistöjen) osallistumisen esteitä.

Avainsanat osallistavaa kokemusta varten

Valitsematta tai erottelematta alkuperän, sosiaalisen aseman, kulttuurisen aseman tai vammaisuuden perusteella.

Erojen ymmärtäminen vahvuutena: sukupuoli-, ikä-, luokka-, tekniset ja tieteenalakohtaiset erot.

Yksilön panos yhteisen päämäärän saavuttamiseksi: kaikki osallistuvat tasapuolisesti ja merkittävällä tavalla tuloksen saavuttamiseen.

Erityistoimet osallistavan musiikillisen oppimisen kehittämiseksi

Luodaan uusia tiloja, joissa lapset voivat kehittää luovuuttaan taiteen avulla, joissa he tuntevat kuuluvansa ryhmään ja tuntevat, että heidän panoksensa on tärkeä riippumatta heidän kyvyistään, kulttuuristaan, rodustaan tai sukupuolestaan.

Sosiaalisen osallisuuden vaikutukset musiikin oppimisen kontekstissa

Tunteiden jakaminen, nauttiminen siitä, että voin tehdä jotakin muiden ihmisten kanssa, jotka ovat erilaisia kuin minä.

Ilmaisemaan itseään taiteen avulla ilman, että kulttuuriset esteet ovat esteenä.

Tunne siitä, että kulttuuriperinnettä ja taitojani arvostetaan ja että ne rikastuttavat yhteisöä.

Jokainen oppilas voi olla osa ryhmää jakamalla oman panoksensa ja osaamisensa, mikä luo tunteen siitä, että on osa ryhmää.

Yhteisöön kuuluminen, sillä yhteistoiminnallinen työskentely luo yhteenkuuluvuuden tunnetta ja rakentaa siten ryhmähenkeä.

Kaiken kaikkiaan ymmärrämme, että **opetussuunnitelmien kehittämisessä osallisuus** voidaan määritellä siten, että kaikille oppijoille tarjotaan laadukas opetussuunnitelma, jonka avulla he voivat saavuttaa täyden potentiaalinsa sen perusteella, keitä he ovat, kunnioittaen heidän erilaisia ominaisuuksiaan, tarpeitaan, kykyään ja odotuksiaan sekä poistamalla rakenteelliset ja kulttuuriset esteet, kuten ennakkoluulot ja syrjintä. Osallistavan opetussuunnitelman tulisi siis olla opetussuunnitelma, jossa tunnustetaan ja arvostetaan oppilaiden erilaisuutta ja otetaan monimuotoisuus huomioon, jotta kaikki oppilaat voivat kokea rikastuttavan kouluelämän.

Sosiaalinen osallisuus musiikin avulla toteutuu, kun

Valtavirran ja vähemmistöjen välisiä rajoja ei enää ole olemassa.

Kaikki oppilaat oppivat musiikkia toistensa kanssa ja toisiltaan

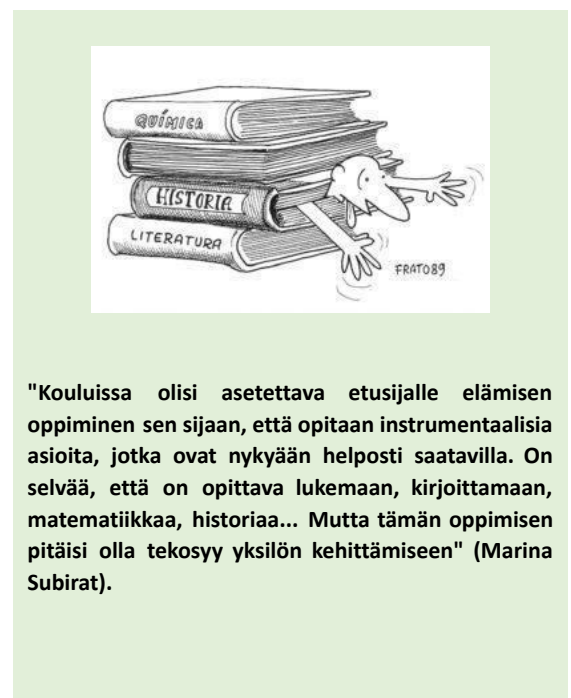
Kaikki oppilaat voivat saavuttaa täyden musiikillisen oppimispotentiaalinsa.

Moninaisuuden sosiaalista arvoa tuetaan musiikillisella ja taiteellisella toiminnalla.

1.6. INNOVATIIVISEN OPETUSSUUNNITELMAN IDEOLOGISET PERIAATTEET

Lukuisissa koulutusalan lainsäädäntökehyksissä todetaan, että opetussuunnitelman olisi oltava "avoin ja joustava". Tämä näkökohta on ristiriidassa niiden hallintoviranomaisten kanssa, jotka tulkitsevat näitä termejä siten, että ne määräävät kouluille opetussuunnitelman, jossa vaaditaan, että opetus on toteutettava niiden asetusten kirjaimellisen luonteen mukaisesti - mikä johtaa kilpailulliseen ja kvantitatiiviseen tyyliin, jossa menestyksen marginaalit merkitään akateemisten tulosten mukaan ja joka tuottaa joidenkin oppiaineiden hallitsevan aseman muihin nähden, ja joka hylkää oppimisen merkityksen opetusalojen keskinäisestä suhteesta ja vaikuttaa tästä katkoksesta johtuen koko oppimisprosessiin.

Tarvitaan epäilemättä lakeja, joissa hahmotellaan yleiset suuntaviivat tiedon yhtenäistämiseksi ja yhtenäisyyden takaamiseksi alueellisella tasolla, mutta niiden pohjalta koulutusyhteisön olisi itse kehitettävä koulunsa pedagogiset suuntaviivat tuntemalla ympäröivä todellisuus ja ottamalla huomioon sijainti, perheiden sosiokulttuuriset piirteet, opetushenkilöstön ominaisuudet, keskuksen voimavarat tai sosiaalisen ja luonnonympäristön tarjoamat mahdollisuudet; ja näiden pohjalta asiantuntijaopettajat ovat niitä, jotka täsmentävät niitä luokkahuonekäytäntöjensä kautta pitäen mielessä koulutusyhteisön keräämät ja hyväksymät arvot, arvot, joiden avulla kaikki tuntevat itsensä tunnustetuiksi ja edustetuiksi.

Opetussuunnitelman yksilöllistäminen mahdollistaa sen, että sille voidaan antaa adjektiivi innovatiivinen siitä hetkestä lähtien, kun se ottaa huomioon kontekstinsa erityispiirteet ja oppilaidensa ominaisuudet ja valitsee koulutusprofiilin, jota se tarvitsee, jotta se voi tuottaa toivottua menestystä. Tämä prosessi edellyttää lähestymistapojen ja opettajien koulutuksen jatkuvaa uudistamista oppilaiden vaatimusten mukaisesti. Koulu on ymmärrettävä "liikkeessä olevana kokonaisuutena", ja sen on sopeuduttava ympäristön muutosten aiheuttamiin vaihteluihin. Koulutus on jatkuva haaste, johon opettajien on vastattava, jos he haluavat tarjota laadukasta opetusta.

"Ei ole niin, että tunnekasvatus olisi kaikki, mitä nykyiseen koulutukseen on lisättävä, sillä kriittiset ajat, joita elämme, vaativat meiltä myös viisautta, eikä vain tietoa asioista, joita tiede opettaa; mutta ehkä kaikkein kiireellisintä väkivaltaisen ja kilpailuhenkisen yhteiskuntamme tulevaisuuden sekä inhimillisen kehityksemme kannalta on, että meistä tulee hyväntahtoisempia, empaattisempia ja välittävämpiä." (Claudio Naranjo. "La revolución que esperamos").

Paula Gómez Rosado (MCEP-Huelva) esittelee **artikkelissaan "El curriculum desarraigado"** seuraavat innovatiivisen suunnittelun avaimet, jotka vastaavat kehystutkimukseemme sisältyviä lähestymistapoja:

Se on siis suunniteltu tiettyä keskustavarten ottaen huomioon kaikki sen ominaispiirteet. Sen olisi vastattava oppilaiden ja heidän perheidensä todellisiin tarpeisiin ja vaatimuksiin voimassa olevien sääntely- ja lainsäädäntösuositusten mukaisesti.

Uusiin tilanteisiin, jotka syntyvät keskuksessa tai ympäristössä, joka mahdollistaa sen, että yhteisön kaikkien jäsenten luovuus ruokkii sitä joka hetki, mikä mahdollistaa muutokset, kun ne katsotaan tarpeellisiksi minkä tahansa olosuhteen vuoksi.

Se vastaa koko yhteisön tarpeisiin ja kaikkien siihen kuuluvien ihmisten, ei vain opiskelijoiden, monimuotoisuuteen. Perheet saattavat myös joutua mukauttamaan tukiopetusaikatauluja tai opettajat voivat joutua muuttamaan aikataulujaan, ja tämä on otettava huomioon.

Toisin sanoen se on laadittu koko koulutusyhteisön panoksella, joka sisältää kaikki eri näkökulmat, koska jokainen yhteisön ryhmä tuo koulutushankkeeseen tärkeän näkökohdan - kukin näkee omasta näkökulmastaan osan, ja kokonaisuus on aina kaikkien osien summa. Jos jokin osa puuttuu, hanke on epätäydellinen, ja lisäksi ne, jotka eivät osallistu, eivät pidä sitä omana hankkeenaan.

Henkilökohtaisen autonomian perustana on oletus, että jokaiseen tilanteeseen on erilaisia lähestymistapoja, että jokainen näkökulma löytää oman polkunsä ja että kaikki polut ovat päteviä, jos ne johtavat jonnekin. Siksi kunnioitetaan ja arvostetaan jokaisen oppilaan antamia mahdollisia vastauksia, rohkaistaan heitä ilmaisemaan itseään avoimesti, työskennellään divergentin ajattelun parissa tehtävillä, jotka eivät vastaa yhteen ainoaan suljettuun vastaukseen, työskennellään taiteen, musiikin, vapaan

Mutta kyseenalaistetaan se, mitä kulttuuria kouluyhteisö on luonut. Mietitään uudelleen kulttuurin käsitettä ja vältetään käsitteiden, arvojen ja kulttuurisen sisällön kolonisointi niitä

kyseenalaistamatta. Aloitetaan auttamalla oppilaita tutustumaan ja arvostamaan yhteisönsä (luokatovereidensa, naapurustonsa...) kulttuuria kriittisesti, jotta he, kun he arvostavat sitä, mikä on myönteistä, ja hylkäävät sen, mikä ei sovi heille, voivat tutustua kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja suuriin yleismaailmallisiin tapahtumiin, henkilöhahmoihin, kirjallisiin, musiikillisiin tai taiteellisiin teoksiin, ymmärtää niitä ja arvostaa niitä". Osallistava kulttuuri, joka sisältää sellaisten naisten ja miesten panoksen, jotka ovat ansainneet jäädä historiaan omalla nimellään. Kulttuuri, joka ottaa huomioon vähemmistöjen panoksen ja välttää stereotyyppioita ja yksilöiden ja ryhmien jäykkiä leimoja". (**"El preligro de una historia única" Chimamanda Ngozi Adichie**)

Osallistava

Se asettaa hyvinvoinnin

ihmisten

Luovuuden arvostaminen

Kulttuurin arvon välittäminen

Alkuperäinen

Aina auki

Osallistava

Edellä mainitussa artikkelissa Paula Gómez ehdottaa seuraavia näkökohtia, jotka tulisi ottaa huomioon opetussuunnitelman suunnittelussa:

- **Perustuu elämänmyönteiseen kulttuuriin**

Se arvostaa huolenpitoa itsestä, muista ihmisistä sekä aineellisista ja aineettomista kollektiivisista hyödykkeistä. Jokainen voi osallistua tuottavaan työhön, ja on tärkeää, että me kaikki opimme ottamaan vastuun omasta huolenpidostamme ja ottamaan yhteisvastuun kollektiivista huolenpitoa kohtaan.

- **Hoitokulttuuri**

Tämä edellyttää väkivallan voittamista ja sellaisten suhteiden rakentamista, jotka perustuvat yksilönvapauden kunnioittamiseen, neuvoteltuihin konfliktinratkaisumenettelyihin, yhteistyöhön ja keskinäiseen apuun, solidaarisuuteen kaikkein heikoimmassa asemassa olevia kohtaan ja vaurauden oikeudenmukaisempaan jakautumiseen. "Huolenpito on väärinkäytön vastalääke juuri siksi, että siinä opitaan kohtelemaan toisia hyvin. Välittäminen on tarpeiden tarkastelua niiden kattamiseksi, ei toisten ihmisten vaatimista niiden kattamiseksi" (Elena Simón "La igualdad también se aprende. Cuestión de coeducación").

- **joka harkitsee kiintymyssuhdekasvatusta...**

Perustuu oman kehon hyväksymiseen, arvostamiseen ja hoitamiseen. Kasvatus, joka hylkää romanttisen rakkauden myytit ja siirtyy täydentävyydestä vastavuoroisuuteen. "Maailma kirjoitetaan itseensä aistien kautta, jotka havaitsevat sen, vangitsevat sen, haistavat sen, näkevät sen, koskettavat sitä, tuntevat sen. Eläminen on tuntemista ja itsensä tuntemista" (**Charo Altable "Educación sentimental y erótica"**).

- **Uusien teknologioiden käyttäminen koulutus- ja viestintävälineinä käytännöstä, joka voimaannuttaa ihmisiä itseään eikä estä heitä virtuaalisen anonymiteetin vallassa.**

Nykyään emme voi sivuuttaa sitä tosiasiaa, että elämä kulkee näyttöjen kautta, joten on tärkeää, että koulussa opetetaan, miten teknisesti käsitellään kaikkia uusia laitteita, jotta he voivat saada parhaan mahdollisen suorituskyvyn... se on hyvin vapaa ja hyvin monimutkainen järjestelmä, jossa ei ole toisinaan helppoa erottaa myönteistä haitallisesta. Siksi on välttämätöntä kouluttaa hyvään käyttöön, millä on kaksitahoinen merkitys, eli median rehelliseen käyttöön ja siihen, että opitaan erottamaan positiivinen väärästä tai negatiivisesta.

- **Opetetaan arvostamaan maapalloa ja autetaan kehittämään kriittinen näkemys maapalloa tuhoavia elämänmuotoja kohtaan.**

planeetta ja hyödyntää ihmisiä tai muita eläinlajeja, jotka eivät ole ihmisiä, sekä sitoutuminen kestäväan kasvuun ja oikeudenmukaisempaan ja välittävämpään talouteen.

- **Demokraattiset arvot ja ihmisoikeudet**

Joka kannustaa oppilaita kunnioittamaan erilaisten ihmisten elämää, fyysistä koskemattomuutta, biologisia ominaisuuksia, kulttuuria jne., joka kannustaa demokraattiseen osallistumiseen ympäristössään, kunnioittamaan kaikkia YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen sisältyviä oikeuksia sekä perustuslaillisia oikeuksia ja velvollisuuksia.

- **Oppilaiden auttaminen omien mielipiteiden esittämisessä**

Kriittiseen analyysiin perustuen ja ilmaisemaan niitä määrätietoisesti, järjestäytymään puolustaakseen oikeuksiaan tai tukeakseen muiden oikeuksia. Yhteiskunnassa, jossa tulvii jatkuvasti puolueellista tietoa ja kohtuuttomia mielipiteitä, ihmiset, jotka kykenevät pohtimaan kriittisen analyysin avulla ja rakentamaan vakavasti otettavia ja johdonmukaisia perusteluja minkä tahansa todellisuuden edessä, eivät ainoastaan elä paremmalla asenteella todellisuutta kohtaan ja kykenevät tekemään sopivimmat päätökset tilanteissa, olivatpa ne kuinka epäsuotuisia tahansa, vaan myös edistävät kollektiivista hyvinvointia esittämällä järkeviä mielipiteitään niille ryhmille, joissa he elävät.

- **Emotionaalisen ja tunteisiin liittyvän kasvatuksen asettaminen etusijalle.**

Meitä liikuttavat tunteet, jotka saavat meidät reagoimaan spontaanisti, ja tunteet, jotka ohjaavat meitä päätöksissä, joita teemme elämässämme. Tunteisiin kasvattaminen alkaa sallimalla niiden vapaa ilmaisu ja auttamalla heitä ilmaisemaan niitä itsevarmasti, mikä alkaa siitä, että heitä autetaan tunnistamaan ja nimeämään tunteensa, sisällyttämään ne tunnekarttaansa ja ilmaisemaan ne oikeaan aikaan, oikealla tavalla ja oikeille ihmisille.

1.7. SUUNNITELUN TAVOITTEET

Tämän suunnitelman laatimisen ja välittämisen tavoitteena on miettiä uudelleen koulutusstrategioita nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa, jossa kuulut ja vastakohtaisuudet korostuvat entisestään vuoden 2020 rajoitusten jälkeen. Tavoitteet ovat seuraavat:

Yleiset tavoitteet

Vahvistetaan lasten sietokykyä ja sopeutumiskykyä kognitiivisten, emotionaalisten ja sosiaalisten näkökohtien osalta, mikä on erityisen tärkeää heikoimmassa asemassa oleville oppilaille, joiden täysipainoisessa kehityksessä on haasteita kulttuuristen, sosiaalisten, taloudellisten tai kykyihin liittyvien esteiden vuoksi.

Pelastetaan taidekasvatus erillisenä oppiaineena ja vahvistetaan sen itseisarvoa koko ihmisen kehitykselle, sisällytetään taiteen avulla elämän oppimisen elementtejä ja täydennetään niitä ei-perinteisestä opetusnäkökulmasta. Tavoitteenamme on, että musiikin ollessa selkärankana oppilaat saavuttavat taidot ja valmiudet, joita tarvitaan, jotta heistä tulee välittäviä, empaattisia, kriittisiä ja aktiivisia ihmisiä, jotka osallistuvat yhteiskunnalliseen muutosprosessiin aktiivisten menetelmien avulla.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi olemme perustaneet seuraavat toiminta-alueet:

Suunnittelun painopiste: Tämä ehdotus on suunnattu opetushenkilöstölle "kouluttajakoulutuksen" lähestymistavan mukaisesti. Suunnittelun haasteellisuus tarkoittaa, että painopiste on opettajassa ja hänen kyvyssään sopeutua siihen kontekstiin, jossa hän harjoittaa toimintaansa.

Hankkeen kohderyhmät: pääpaino on 6-12-vuotiailla oppilailla. Tässä iässä lasten kognitiivinen kehitys saa heidät huomaamaan, että maailma on laajempi ja vuorovaikutteisempi. Se on suurta muutosten aikaa fyysisten, sosiaalisten ja henkisten taitojen kannalta. Samalla se on kriittistä aikaa minäkäsityksen ja itsetunnon kehittymiselle, kun kasvatuksellinen tuki ei ole riittävää tai sosio-perheellinen konteksti on puutteellinen.

Monialainen lähestymistapa: taiteellisesta näkökulmasta tapahtuvan koulutustoiminnan tarkoituksena on saada aikaan säteilyvaikutuksia muihin tieteenaloihin. Tavoitteena on, että erilaisista oppimistilanteista käsin musiikillisia ja taiteellisia strategioita voidaan soveltaa mihin tahansa muuhun alaan, jolloin käsitellään eri tieteenalojen yhdistelmään liittyviä osaamisenäkökohtia. Tämä lähestymistapa tekee hankkeista kestäviä ja vankkoja, koska niissä yhdistyvät opetuksen eri näkökohdat.

Epätavallinen pedagoginen malli: tavoitteenamme on edistää mielekästä oppimista, johon liittyy rakentava prosessi. Tätä varten on tarkoituksenmukaisinta, että päätavoitteena ei ole varmistaa, että oppilas hankkii tietyn määrän tietoa, vaan tarkemmin sanottuna joukon välineitä tai taitoja, jotka auttavat häntä muuntamaan tätä tietoa. Jos opiskelijat tyytyvät vain painamaan sisällön mieleen liittämättä sitä elämänsuunnitelmaan, heitä on vaikea valmistaa yhteiskunnan aktiivisiksi jäseniksi.

1.8. JOUSTAVUUS MUUTOSTEKIJÄNÄ

Sietokyky on kyky **kohdata ja voittaa elämässä ilmenevät ongelmat myönteisellä tavalla**. Resilientti ihminen on sellainen, joka ei romahda stressaavan tai epäsuotuisan tilanteen edessä. Päinvastoin, hän kasvaa vaikeuksien edessä ja kääntää **negatiivisen kokemuksen mahdollisuudeksi** parantaa ja kehittää potentiaaliaan. Tämän kyvyn saavuttaminen edellyttää harjoittelua, oppimisprosessia, joka alkaa jo lapsuudessa ja jossa koululla ja kasvattajalla on perustavanlaatuinen rooli lapsen auttamisessa tämän ominaisuuden hankkimisessa ja kehittämisessä. Oppilaat, joilla on hyvä sietokyky, tuntevat enemmän luottamusta itseensä ja kouluympäristöön. He kehittävät **myönteisiä tunteita oppimista ja oppimisen haasteita kohtaan** (emotionaalinen komponentti liittyy läheisesti motivaatioon).

Ryhmätasolla hyödyt ovat myös monet. Kun kestävyyttä kehitetään, **luokkahuoneen ilmapiiri paranee**. Oppilaat oppivat hyviä konfliktinratkaisutaitoja, heistä tulee yhteistyökykyisempiä ja osallistuvampia. Se vahvistaa myös lapsia, jotka ovat alttiimpia kiusaamiselle tai syrjinnälle, joten resilienssiin kouluttaminen on myös osallisuuteen kouluttamista: tärkeiden sosiaalisten arvojen, kuten empatian ja kunnioituksen, opettamista. Lukuisissa tutkimuksissa ja todistuksissa korostetaan koulutuksen ja opettajien roolia heikommassa asemassa olevien ja syrjäytymisvaarassa olevien oppijoiden sietokyvyn kehittämisessä. Resilienssi viittaa siihen, että kaikki ihmiset, jotka kasvavat vastoinkäymisissä, köyhyydessä ja sosiaalisessa epätasa-arvossa, eivät ole aikuisia, joiden kohtalona on epäonnistua; päinvastoin, tämä käsite korostaa inhimillistä potentiaalia ja vaatii toivoa ja kollektiivista vastuuta sosiaalisen muutoksen edistämiseksi.

Kaikissa ihmisissä, oppijoissa ja kasvattajissa, on joustavuuden piirteitä, joiden avulla on mahdollista auttaa selviytymään vaikeuksista ja suhtautua tulevaisuuteen luottavaisesti ja optimistisesti. Kouluun otetaan oppilaita, jotka ovat sosiaalisesti, perheensä vuoksi tai henkilökohtaisesti epäedullisessa asemassa ja jotka ovat vaarassa syrjäytyä koulutuksesta: koulussa epäonnistuminen, sopeutumattomuus ja ristiriidat. Näiden realiteettien edessä emme voi jäädä odottamaan. Siksi on välttämätöntä, että kaikki koulu yhteisön jäsenet ja erityisesti opettajat vastaavat päättäväisesti tämän päivän koulutuksen uusiin haasteisiin ja kehittävät sellaista kasvatusdynamiikkaa, joka edistää sellaisten ihmisten kouluttamista, jotka kykenevät osallistumaan aktiivisesti yhteiskuntaan ja jotka ovat valmiita kohtaamaan elämän väistämättömät vaikeudet todellisten menestymismahdollisuuksien avulla.

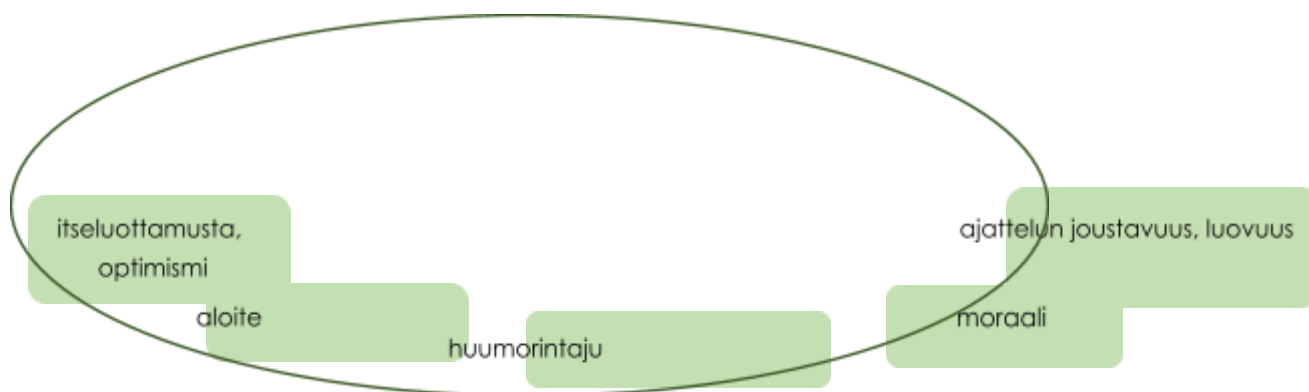
Koulussa resilienssin edistäminen on lähestymistapa, jossa korostetaan yksilöllistä ja henkilökohtaista opetusta, jossa jokainen oppilas tunnustetaan ainutlaatuiseksi ja arvokkaaksi, jossa hyödynnetään myönteisiä ominaisuuksia ja sitä, mitä oppilaalla on ja mitä hän voi optimoida. Tärkeimpiä henkilökohtaisia ominaisuuksia, jotka edistävät resilienssiä, on

emotionaalinen itsehillintä,
riippumattomuus

johda

kuvattu seuraavasti:

myönteinen rinnakkaiselo,
itsevarmuus, altruismi.

Nämä ja muut resilienssiin liittyvät yksilölliset ominaisuudet eivät ole synnynnäisiä, vaan ne ovat kasvatuksen tulosta, joten niitä voidaan oppia (Higgins, 1994). Resilienssiin johtavat ominaisuudet rakentuvat suhteessa toisiin ihmisiin. Meidät muokkaavat niin hyvässä kuin pahassakin toisten kohtelu ja katseet (Cyrulnick, 2004). Väliittävät, rakastavat ja arvostavat aikuiset voivat edistää resilienssiä. Lapsuudessa ja nuoruudessa opettajista ja koulukokemuksista yleensä tulee erityisiä resilienssin rakentajia. Koulunkäynnin alkuvuosina opettajaa saatetaan ihailta suuresti, ja muiden kannalta merkityksettömillä teoilla voi olla erityinen merkitys ongelmallisista kodeista tuleville lapsille. Jos vanhemmat eivät ole luoneet suojaavaa ja vakaata kiintymyssuhdetta, opettaja voi olla korvaava hahmo ja koko koulukokemus mahdollisuus "hyvitykseen" tai "kompensatioon" lapselle, joka ilman koulumenestystä olisi luisunut riittämättömään sopeutumiseen (Cyrulnick, 2002).

Koulu on etuoikeutettu ympäristö, jossa voidaan rakentaa joustavuutta perheen jälkeen ja sen kanssa samassa linjassa. Perusopetuksen uudet haasteet edellyttävät laajempia kuin pelkästään kognitiivisia tavoitteita eli tavoitteita, jotka tukevat kaikkien oppilaiden henkilökohtaista ja sosiaalista kehitystä heidän sosiaalisesta ja perhetaustastaan riippumatta. Koulun panos oppilaiden kokonaisvaltaiseen kehitykseen edellyttää kasvatuksellisen vuorovaikutuksen sosioaffektiivisen dynamiikan syventämistä ja suhteisiin liittyvien tavoitteiden sisällyttämistä opetukseen.

Kaikissa koulun keskeisissä osatekijöissä on mahdollisuuksia, joiden avulla kaikki oppilaat voivat kehittyä normaalisti, voittoa perheestä ja sosiaalisesta alkuperästä johtuvat vaikeudet, saada myönteistä tunnustusta ja valmistautua asianmukaisesti täysipainoiseen ja luovaan integroitumiseen yhteisöön.

Haluamme korostaa, millaisia mahdollisuuksia taiteellinen ilmaisu ja musiikki tarjoavat resilienssin kehittymiselle, joka on yksi psykologisen hyvinvoinnin tärkeimmistä tekijöistä. Vuonna 2020 koetun pandemiatilanteen ja kuukausien mittaisen eristyksen aikana monet ihmiset kääntyivät musiikin puoleen sietokyvyn elementtinä, ja siitä tuli monille turvallinen paikka, jossa he löysivät voimaa, sopeutuivat ja eivät romahtaneet henkisesti ja emotionaalisesti tällaiseen epäsuotuisaan tilanteeseen.

Musiikki on ilmaisua ja viestintää, ja se on läsnä kaikissa kulttuureissa. Musiikin ilmaisuun ja kuunteluun liittyy tunteita ja tuntemuksia, ja se on affektiivinen väline kohti symbolista representaatiota. Tähän

kaikkeen on lisättävä erittäin tärkeä elementti musiikissa, jotta voidaan kehittää resilienssiä, sen luovaa tehtävää. Termi resilienssi sisältää kaksi käsitettä, jotka näyttävät itsessään vastakkaisilta, mutta ne yhdistyvät antaakseen sille merkityksen: resilienssi ei ole vain vastustamista, vaan myös muuntumista, ja muuntumisessa luovuus on välttämätöntä. Lisäksi tässä kohtaa musiikki tulee mukaan. Musiikki on taidetta ja tiedettä, musiikki ei ainoastaan ilmaise tunteita vaan myös vaikuttaa niihin. Lisäksi sillä on myös tärkeä tehtävä informatiivisena elementtinä sosiaalisen ja yhteisöllisen tarkoituksen välittämisessä.

1.9. OSAAMISMALLIN VALINTA: MIKSI OTAA KÄYTTÖÖN VIIDEN SUUREN MALLIN MALLI?

Nykyinen tieteellinen keskustelu on hyvin heterogeenistä, ja taitojen (kognitiivisten ja muiden kuin kognitiivisten) määritelmät ovat moninaisia ja riippuvaisia eri tarkoituksista. Movement-hankeessa taidoista puhutaan pääasiassa kahdeksasta elinikäisen oppimisen taidosta. Euroopan neuvosto on määritellyt nämä taidot vuodesta 2006 lähtien. Tämän näkökulman mukaan oppijoiden on kehitettävä taitojaan ja osaamistaan koko elämänsä ajan henkilökohtaisen kehityksensä vuoksi, jotta he voivat osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan, jossa he elävät, ja jotta varmistetaan, että he ovat valmiita jatkuvasti muuttuvaan työelämään.

Koulutuksen ja ammattitaidon tulevaisuutta koskeva kehys: OECD:n koulutuksen tulevaisuudennäkymät 2030 painottaa vahvasti osaamista ja toteaa, että "osaaminen on kykyä käyttää tietoja, taitoja, asenteita ja arvoja sekä reflektiivistä lähestymistapaa oppimisprosesseihin, jotta voi osallistua ja toimia maailmassa" (lisätietoja osoitteessa: <https://www.eursc.eu/BasicTexts/2018-09-D-69-en-1.pdf>).

OECD:n mallissa taidot erotetaan kognitiivisiin ja ei-kognitiivisiin taitoihin, ja juuri ei-kognitiiviset taidot (joita voidaan oppia, mutta jotka eivät ole osa nimenomaisia opetussuunnitelmia ja didaktisia toimia missään maassa) ovat merkityksellisiä inhimillisen, sosiaalisen, kulttuurisen ja ammatillisen kehityksen kannalta, sillä ne liittyvät aikuiselämän tavoitteiden saavuttamiseen, sosiaalisilta riskeiltä suojautumiseen ja viime kädessä näihin taitoihin, jotka ovat olennaisia ihmisten yleisen hyvinvoinnin kannalta ja joita OECD kutsuu sosiaalisiksi ja emotionaalisiksi taidoiksi. Lisätietoa linkistä:

[https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP\(2019\)15&docLanguage=En](https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP(2019)15&docLanguage=En). Katso myös: <https://www.oecd.org/skills/>

Sosiaaliset ja emotionaaliset taidot ovat monitieteisen tutkimuksen kohteena, jota tekevät hyvin erilaisista taustoista tulevat tutkijat, kasvattajat ja käytännön toimijat. Sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen ja niiden laajempien käsitteellisten kehysten kuvaamiseen käytetäänkin monia termejä. Terminologia vaihtelee myös maittain, ajoittain sekä yhteiskunnallisissa ja tutkimuksellisissa konteksteissa. Esimerkiksi aihepiiriä käsittelevässä laajassa kirjallisuudessa käytetään termejä, joilla on samankaltaisia merkityksiä, kuten 21. vuosisadan taidot, elämäntaidot, olennaiset taidot, käyttäytymistaidot, ei-kognitiiviset taidot, nuorison kehittämisvarat, työpaikan tai työhön valmistautumisen taidot, sosiaalis-emotionaalinen oppiminen ja luonteen taidot. Liikkeen kannalta on erityisen tärkeää selvittää yhtäältä sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen (SES) ja toisaalta elinikäisen oppimisen taitojen (LLS) välistä suhdetta.

Ensinnäkin elinikäisen oppimisen ja oppimisen tuki on luonteeltaan kognitiivisempaa ja empiirisempää: se on opittavissa (joten se on varmasti tärkeää luku- ja kirjoitustaidon, numerotaidon, digitaalisen osaamisen, kansalaisuuden ja monikielisyyden kannalta), ja sen tavoitteita voidaan helposti mitata. Tämä näkökohta ei ole yhtä selvästi havaittavissa kulttuuritietoisuuden ja yrittäjyyden kohdalla, mutta kunkin taidon teoreettinen ja käytännöllinen merkitys on varmasti selvä.

SES:llä on kuitenkin laajempi toiminta-alue kuin LLS:llä. Tavallaan SES ohittaa LLS:n ja rakentuu sen päälle. Esimerkiksi: yhteistyötä opetetaan, opitaan ja toteutetaan laskutaitoa ja lukutaitoa hankittaessa, ja itse asiassa yhteistyömenetelmä voi olla omaperäinen ja innovatiivinen tapa edistää oppimista näillä aloilla; sinnikkyys on taito, jota voidaan soveltaa sekä yrittäjyyteen että digitaalisiin taitoihin, sillä vain toistuva ja kestävä käyttäytyminen voi tuottaa tehokkaita tuloksia näissä elinikäisen oppimisen taidoissa; ja lisäksi: luottamus on olennainen edellytys kansalaistaitojen ja kulttuuritietoisuuden kehittämiselle. Nämä esimerkit osoittavat selvästi SES:n ja elinikäisen oppimisen taitojen välisen hierarkkisen luonteen sekä SES:n tyypillisen yleistävän luonteen kaikissa yhteyksissä, olipa kyse sitten oppimisesta (joka liittyy suoritukseen), suhteesta (joka liittyy sosiaalisten toimijoiden väliseen vuorovaikutukseen) tai sosiaalisuudesta (joka liittyy sekä sosiaalisten toimijoiden väliseen suhteeseen että suhteeseen instituutioihin ja organisaatioihin, jotka asuttavat yhteiskuntaa kulttuurituotteena).

Seuraavaksi korostamme SES:n ja elinikäisen oppimisen ja oppimisen taitojen yhteisiä piirteitä: molempia taitoja voidaan oppia, samoin kuin opetussuunnitelmien sisältöjä; molempiin kiinnitetään huomiota koulutuspolitiikassa, mutta niitä ei systematisoida jatkuvilla ja asteittaisilla interventioilla kouluasteiden sisällä; molemmat ovat kehityskelpoisia ja muotoutuvat koko eliniän ajan, siis paljon kouluaikaa pidemmälle; toisin kuin opetussuunnitelmien sisältö, joka usein vanhentuu ja vaatii päivittämistä, molemmat eivät "mene pois muodista", vaan niitä rikastetaan, muokataan ja mukautetaan olosuhteisiin suhteessa elämänkulun eri vaiheisiin.

Tämän suhteen ja SES:n merkityksen ymmärtämiseksi voi olla hyödyllistä palauttaa mieleen CASEL:n (Collaborative for Academic, Social and Emotional Learning, University of Illinois - Chicago) määritelmät, joissa yksilöitiin viisi päätäitoryhmää, jotka muodostavat perustan OECD:n ehdottamalle lähestymistavalle, joka johti SES:n Big Five -mallin muotoiluun. CASEL-mallissa on viisi sosiaalis-emotionaalisen oppimisen taitoaluetta:

- ITSETUNNISTAMINEN (Kyky tunnistaa omat tunteet, kiinnostuksen kohteet ja vahvuudet sekä ylläpitää tarkkaa itsetehokkuuden tasoa).
- ITSENÄINEN HALLINTA (Kyky hallita ja hallita tunteitaan vaikeissa tilanteissa). Sisältää taidot seurata ja pohtia henkilökohtaisten tavoitteiden hallintaa).
- SOSIAALINEN TUNNISTAMINEN (Kyky ottaa huomioon muiden näkökulmat ja tuntea empatiaa muita kohtaan, myös eri kulttuureista ja taustoista tulevia kohtaan). Sisältää sosiaalisten ja eettisten normien tunnistamisen sekä sosiaalisen yhteisön ja instituutioiden (koulu, perhe jne.) roolin omassa elämässä).
- SUHTEIDEN HALLINTA (Kyky kehittää ja ylläpitää terveitä suhteita muihin ihmisiin). Sisältää kyvyn vastustaa kielteisiä sosiaalisia paineita, ratkaista ihmissuhteiden välisiä ristiriitoja ja hakea apua tarvittaessa).
- VASTUULLINEN PÄÄTÖKSENTEKO (Kyky ottaa huomioon useita tekijöitä, kuten eettiset näkökohdat, säännöt, kunnioitus ja turvallisuusnäkökohdat, päätöksiä tehdessä).

Näistä syistä ja suhteessa liikkeen hanketavoitteisiin valinta kohdistui OECD:n kehittämään sosiaalisia ja emotionaalisia taitoja koskevaan malliin nimeltä SES "Big Five". Seuraavassa on joitakin lisäselvityksiä:

Erityis- ja tunnetaidoilla on voimakkaita vaikutuksia moniin tärkeisiin elämäntuloksiin, kuten koulumenestykseen, työllisyyteen, terveyteen tai henkilökohtaiseen hyvinvointiin. Näillä taidoilla on merkitystä myös koulutusmenestyksen, työllistettävyyden ja työsuorituksen sekä kansalaisvaikuttamisen parantamisessa. Ne ovat keskeisiä yksilöiden, perheiden ja yhteisöjen hyvinvoinnin kannalta, vaikuttavat sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja vaurauden yleiseen tasoon ja ovat mukana osallisuuden prosesseissa kaikilla tasoilla. Lisäksi tutkimuksissa on todettu, että kognitiiviset, sosiaaliset ja emotionaaliset taidot liittyvät toisiinsa.

Sosiaaliset ja emotionaaliset taidot ovat joustavia: tämä antaa mahdollisuuden muuttaa tai kehittää niitä parempaan suuntaan. Lapsilla ei ole syntyessään kiinteitä taitoja ja vain vähän tilaa kehittyä, vaan heillä on huomattavat mahdollisuudet kehittää sosiaalisia ja emotionaalisia taitoja, joihin heidän ympäristönsä vaikuttaa koko elämänsä ajan. Merkittävät muutokset persoonallisuuden ominaisuuksissa ovat mahdollisia, jopa suhteellisen lyhyiden ajanjaksojen jälkeen. Vaikka yksilötasolla persoonallisuus muuttuu yhä vakaammaksi koko aikuisuuden ajan, 6-18-vuotiaana persoonallisuus voi muuttua huomattavasti.

Näin ollen termi "sosiaaliset ja emotionaaliset taidot" viittaa yksilöllisiin ominaisuuksiin, jotka ilmenevät johdonmukaisina ajatus-, tunne- ja käyttäytymismalleina, joita voidaan muuttaa koko elämän ajan ja jotka vaikuttavat tärkeisiin tuloksiin.

OECD määrittelee sosiaaliset ja emotionaaliset taidot seuraavasti: "...yksilölliset kyvyt, jotka voivat (a) ilmetä johdonmukaisina ajatusten, tunteiden ja käyttäytymisen malleina, (b) kehittyä virallisten ja epävirallisten oppimiskokemusten kautta ja (c) olla tärkeitä tekijöitä sosioekonomisten tulosten kannalta koko yksilön elämän ajan" (OECD, 2015, s. 35).

Big Five -malli: osa-alueita koskevat yksityiskohdat ja eritelvät

Big Five -taksonomiassa erotetaan viisi persoonallisuuden perusulottuvuutta (ks. kuva alla), ja se tarjoaa yksinkertaisen ja tehokkaan yhteenvedon sosiaalisista ja emotionaalista taidoista. Malli on kehitetty tavoitteena tunnistaa ihmisen persoonallisuuden pääulottuvuuksien yleinen rakenne. Kukin ulottuvuus edustaa ryhmää toisiinsa liittyviä ajatuksia, tunteita ja käyttäytymistä, ja se voidaan siksi jakaa suppeampiin osa-alueisiin:

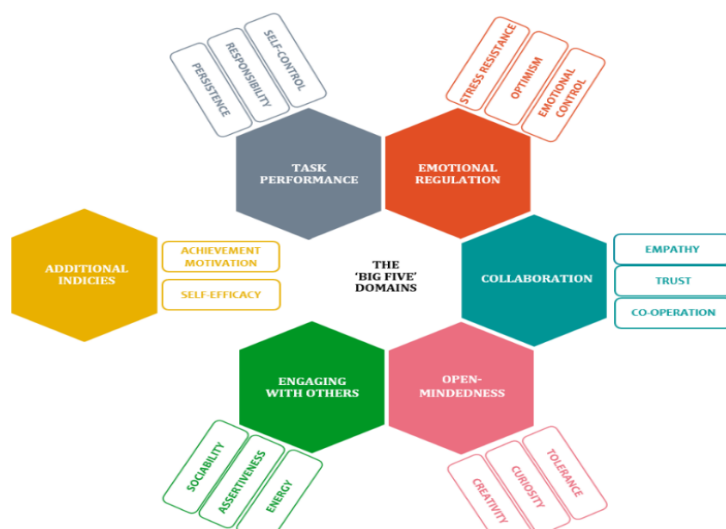
Tehtäväsuoritus: Tietoiset, itsekurinalaiset ja sinnikkäät henkilöt pystyvät pysymään tehtävässä ja ovat yleensä huippusuorittajia, erityisesti koulutuksen ja työn tulosten osalta.

Tunteiden säätely: sisältää taitoja, joiden avulla yksilöt voivat selviytyä kielteisistä tunnekokemuksista ja stressitekijöistä. Kyky säädellä tunteita on olennaisen tärkeää useiden elämänulottuvuuksien kannalta, ja se näyttää olevan erityisen tärkeä paremman mielenterveyden ja fyysisen terveyden ennustaja.

Yhteydenpito muihin: ekstrasersiosta korkeat pisteet saavat ihmiset ovat energisiä, positiivisia ja itsevarmoja. Muiden kanssa sitoutuminen on johtamisen perusta, ja se johtaa yleensä parempiin työllistymistuloksiin. Ekstrovertit ihmiset rakentavat myös nopeammin sosiaalisia tukiverkostoja, mikä vaikuttaa myönteisesti mielenterveyteen.

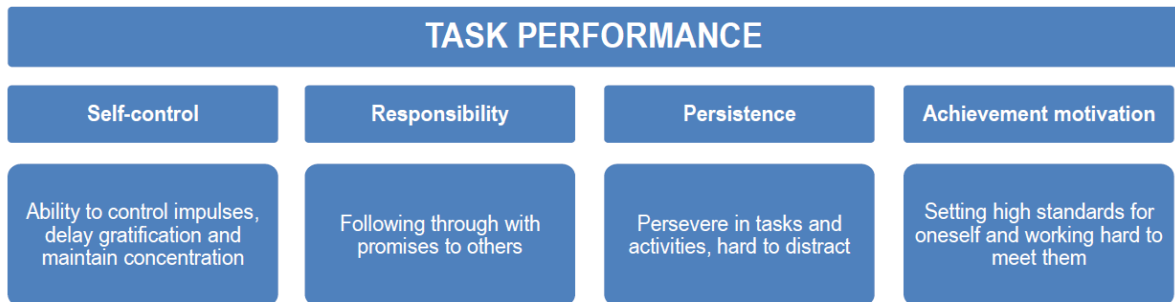
Yhteistyö: Ihmiset, jotka ovat avoimia yhteistyölle, voivat suhtautua myötätuntoisesti toisiin ja ilmaista altruismia. Ystävällisyys näkyy parempilaatuisina ihmissuhteina, prososiaalisempaa käyttäytymisenä ja vähäisempinä käytösongelmina.

Avoimuus: Avoimuus ennustaa myös koulutustasoa, josta on myönteisiä elinikäisiä hyötyjä ja joka näyttää antavan ihmisille paremmat valmiudet selviytyä elämän muutoksista.

Lähde: OECD, 2021- <https://www.oecd.org/education/ceii/social-emotional-skills-study/about/>

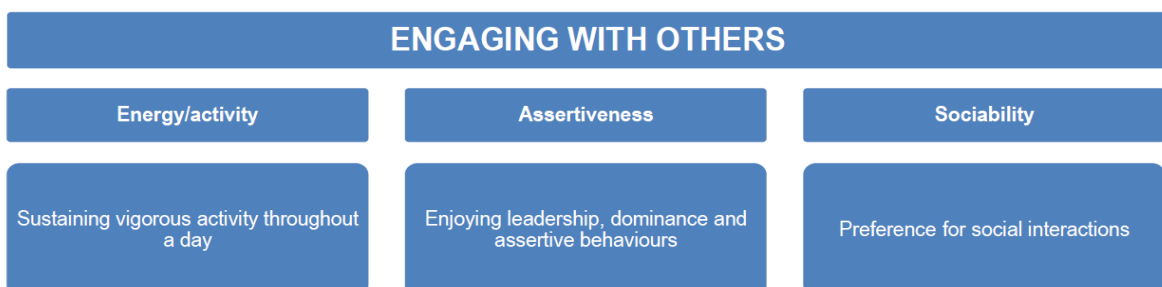
Tehtävien suorittaminen: asioiden tekeminen tarpeen mukaan ja ajallaan: Tehtäväsuorituskyky sisältää useita konstruktioita, jotka kuvaavat taipumusta olla itsekontrolloituja, vastuuntuntoisia muita kohtaan, ahkeria, motivoituneita saavuttamaan tuloksia, rehellisiä, järjestelmällisiä, sinnikkäitä ja sääntöjä kunnioittavia.

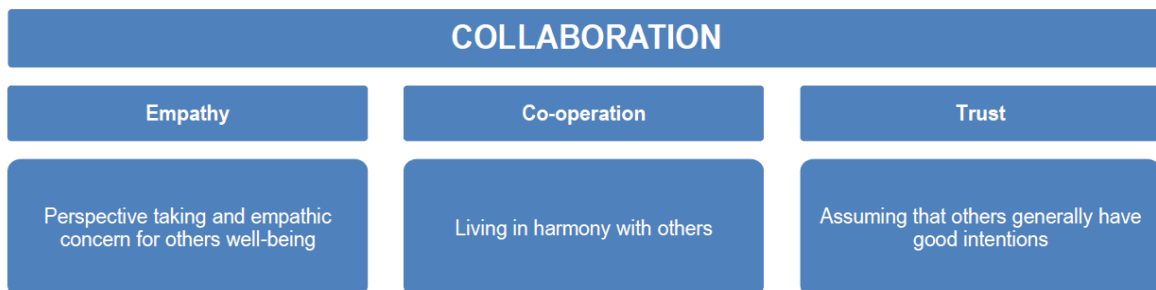
Tunteiden säätely: rauhallinen ja myönteinen tunnetila: Tunteiden säätelyllä tarkoitetaan yksilöllisiä eroja tunnetilojen esiintymistiheydessä ja voimakkuudessa. Se viittaa kykyyn selviytyä kielteisistä tunnekokemuksista ja stressitekijöistä, ja se on olennaisen tärkeää tunteiden hallinnassa. Tunteiden säätely sisältää useita käsitteitä, kuten ahdistuneisuutta, pelkoa, ärtyneisyyttä, masennusta, itsetietoisuutta, impulsiivisuutta ja haavoittuvuutta negatiivisella puolella ja sellaisia käsitteitä kuin joustavuus, optimismi ja itsemyötätunto positiivisella puolella.

Toisten kanssa toimiminen: muiden seurassa viihtyminen ja erottuminen: Vuorovaikutus muiden kanssa on yhteydessä ekstraversioon. Tällä alalla keskitytään ihmissuhteisiin, vuorovaikutukseen ja niiden määrään ja laatuun sekä kykyyn aktivoitua johtajuuteen ryhmissä.

Yhteistyö: huoli muiden hyvinvoinnista: Ihmiset, jotka pystyvät menestyksekkääseen yhteistyöhön muiden kanssa, tekevät sitä ylläpitämällä myönteisiä suhteita ja minimoimalla ihmissuhdekonfliktit. Aktiivinen emotionaalinen huoli toisten hyvinvoinnista, toisten hyvä kohtelu ja yleiset myönteiset uskomukset muista ovat esimerkkejä yhteistyöstä.

Avoimuus: asioiden ja ideoiden maailman tutkiminen: Ennakkoluulottomuutta (tai avoimuutta kokemuksille) pidetään yhtenä avaintaidoista, joiden avulla voidaan selittää ja ymmärtää yksilöiden käyttäytymistä ympäristöissä, joille on ominaista suuri epävarmuus ja muutos.

Sosiaaliset ja emotionaaliset lisätaidot: Nämä taidot, jotka myös sisällytettiin tutkimukseen, yhdistävät kahden tai useamman erillisen taidon piirteitä. Esimerkiksi itsetehokkuus yhdistää taitoja Big Five -luokista, joita ovat omantunnon, emotionaalisen vakauden ja ekstraversioon taidot. Ne ovat hyödyllisiä kuvaamaan ja ymmärtämään tiettyjä käyttäytymisen näkökohtia, ja niiden on osoitettu vaikuttavan tärkeisiin elämäntuloksiin.

Musiikki ja taidot: yhteys: Movement-hankkeen vahvana ajatuksena on, että musiikki voi käynnistää osallisuuden prosesseja, edistää sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen kehittymistä ja tuottaa myönteisiä vaikutuksia kaikilla kouluelämän kognitiivisilla ja ei-kognitiivisilla aloilla. Suunniteltaessa suuntaviivoja ja suunniteltaessa pedagogisia interventioita, joissa musiikki on keskiössä, tavoite on kaksinkertainen:

1. Musiikkitoiminnan suunnittelussa, suunnittelussa ja toteutuksessa on kiinnitettävä huomiota sen monialaisuuteen ja kaikkialle ulottuviin näkökohtiin sekä oppimiseen, suhteisiin,

vuorovaikutukseen ja taitoihin liittyviin vaikutuksiin. Tämä on musiikin opetussuunnitelman tavoite.

2. Musiikkikokemukset ja -toiminta on suunniteltava ja toteutettava siten, että niitä voidaan toistaa, parantaa ja siirtää, ottaen aina huomioon niiden vaikutus taitoihin.

1.10. EI-PERINTEINEN MUSIIKINOPETUKSEN SUUNNITTELU

Uusi koulu on termi, jolla viitataan 1800-luvun lopulla syntyneisiin liikkeisiin, jotka saivat jalansijaa vasta 1900-luvun ensimmäisellä kolmanneksella ja joissa etsittiin selkeää vaihtoehtoa perinteiselle koululle.

Tämä liike syntyi uuden yhteiskunnan rakentamisen vuoksi, jossa poliittiset, sosiaaliset ja taloudelliset muutokset alkoivat näkyä, joten uusi yhteiskunta tarvitsi uudenlaisen tavan ymmärtää koulutus, joka erottaa tämän uuden koulun perinteisestä koulusta. Joitakin tärkeimpiä eroja, joita voimme löytää, ovat:

Perinteinen opetus	Muu kuin perinteinen opetus
Jäykkä opetussuunnitelma	Joustava, luova ja innovatiivinen opetussuunnitelma
Oppiminen on passiivista ja kontekstittomaa.	Oppiminen on aktiivista ja mielekäästä
Kuuntelemiseen ja tekemiseen käytettävät luokkahuoneet	Luokkahuoneet oppimis-, esitys- ja tutkimustiloina
Opettaja on päähenkilö	Oppija on päähenkilö.
Tärkeintä on "mitä".	Tärkeintä on "miten" ja "mitä varten".
Virhe nähdään epäonnistumisena	Virhe nähdään mahdollisuutena itseopiskeluun.
Innovaatio perustuu eristettyihin resursseihin ja kokemuksiin	Innovaatio perustuu monimuotoisuuteen ja kollektiiviseen oppimiseen.
Tunteiden merkitys on vähäinen	Emotionaalista kehitystä pidetään perustavanlaatuisena
Arviointia käytetään luokitteluun	Arviointia käytetään palautteenantovälineenä

Kuten näemme, uusi koulu oli suuri edistysaskel koulutuksen kannalta, ja joka päivä tulee uusia innovatiivisia menetelmiä, jotka jättävät perinteisen koulun ajatuksen entistä kauemmas taakse. Vaikka on edelleen tavallista löytää luokkahuoneita, joissa luokkia opetetaan edelleen perinteisen

koulun tapaan, yhä useammat opettajat alkavat olla mukana ajatuksessa, että koulutuksen pitäisi kasvaa ja kehittyä samaa tahtia yhteiskunnan kanssa.

Epätradiotionaalista opetusta kannattavat kirjoittajat kritisoivat tämän pedagogiikan heikkouksia ja epäonnistumisia ja pyrkivät uudistamalla koulutusta ja kouluja muuttamaan yhteiskuntaa. He painottavat erityisesti metodologisia ja didaktisia näkökohtia, jotka perustuvat tiettyihin filosofisiin käsityksiin, jotka ovat perusta kasvatuskäytäntöjemme muuttamiselle.

**AVAIMET
A NON
TRADICIONAL
OPETUS**

Koulun mukauttaminen nyky-yhteiskuntaan. Yhteiskunnalliset muutokset tapahtuvat nopeammin kuin koulun muutokset, joten meidän on analysoitava asiayhteyksiä ja kyettävä sopeutumaan erityisten ja määriteltujen tavoitteiden pohjalta, jotka heijastavat muutoksia ja valmistavat uusia sukupolvia kohtaamaan ne menestyksekkäästi.

Meidän on kasvatettava elämää varten ja otettava huomioon lasten elintärkeät intressit tai sen ympäristön ongelmat, jossa he kasvavat, koska se tuottaa erilaista käyttäytymistä jokaisella heidän kokemustasollaan, joten koulussa opitun on oltava yhteydessä siihen, mitä tapahtuu koulun ulkopuolella.

Siinä on otettava huomioon oppilaiden persoonallisuus, vältettävä individualismiin johtavia kilpailustrategioita ja luotava yhteistyöhön ja yhteistoimintaan perustuvaa dynamiikkaa, joka kannustaa tiimityöhön yhteisön hyväksi.

Poistetaan alistumista tuottava autoritaarisuus ja korvataan se tiedon kriittisellä ulottuvuudella, joka perustuu aktiiviseen kuuntelemiseen, vastuun ottamiseen ja osallistumiseen aktiivisen kuuntelemisen ja oppilaiden kunnioittamisen ja huomioon ottamisen ilmapäirissä.

Valmistautuminen elämään, koulun avaaminen ja yhteyksien luominen oppilaiden ja yhteisön henkilökohtaiseen ja sosiaaliseen todellisuuteen.

I.11. PEDAGOGISET PERUSTEET

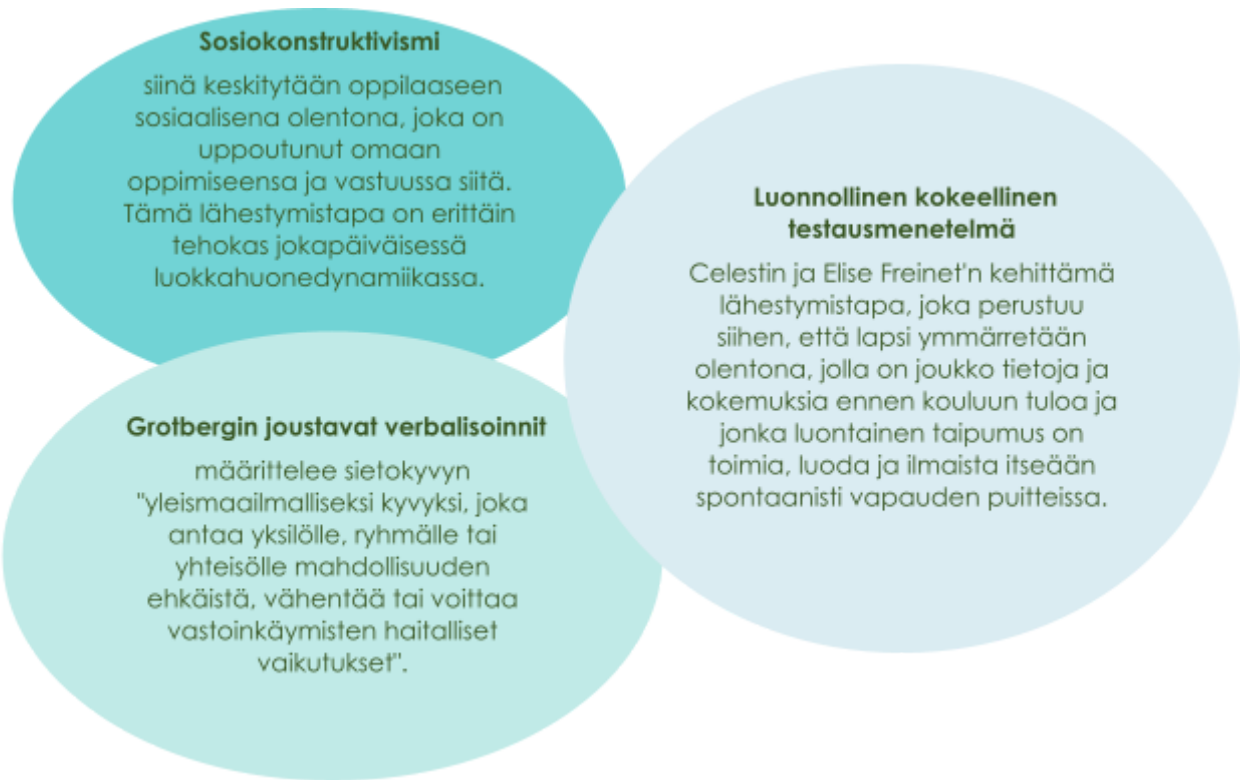
Tähän mennessä esitettyjen periaatteiden ja tutkimusprosessin mukaisesti etsimme pedagogista lähestymistapaa, jonka avulla voisimme kehystää käytäntöämme, jotta voisimme antaa sille metodologisen filosofian, joka vastaisi suunnittelumme vaatimuksia.

Tämän suunnitelman pohjalta olemme sitoutuneet **vaihtoehtoihin pedagogioihin, jotka ovat ei-perinteisen opetuksen rakennelma**, ja kannustamme muita opettajia uppoutumaan niihin sellaisten suurten mestareiden ja opettajien opetusten kautta, jotka ovat valmistaneet tietä meille. Opetuksen on perustuttava pedagogisiin periaatteisiin, jotka antavat työllemme muodon ja merkityksen. Kyse ei ole oppiaineesta, jota opettaja opettaa, vaan tavasta, jolla hän opettaa, ulottuvuudesta, jonka hän aikoo saavuttaa tavallaan tehdä asioita, ja vaikutuksesta, jonka hän aikoo saada aikaan oppilaisiinsa.

Opettaja on se, joka tietää "lähtöpisteen" ja "saapumispisteen", hän on vastuussa opetuksen tarkoituksesta, mutta hän on myös oppimisprosessin kumppani. Hänen tehtävänä on kasvattaa lapsia ottamaan aktiivinen rooli henkilökohtaisessa rakentumisessaan, jotta he tietävät, että tulevaisuus on heidän käsissään ja että he ovat VASTUULLISIA ja oman elämänsä ohjaajia.

Suunnittelun tavoitteiden mukaisesti esitämme jäljempänä pedagogiset suuntaukset, joihin opetussuunnitelmamme perustuu. Ne eivät missään tapauksessa merkitse pakottamista, vaan jokaisen suunnitelman on tavoitteistaan lähtien oltava pedagogiikan kehystämä, joka vastaa sen itselleen asettamiin tehtäviin. Kehystäminen virran puitteissa on avain opetustyön johdonmukaisuuteen, sillä sen avulla voimme ymmärtää, miten koulutusprosessi kehittyy, ehdottaa metodologioita, jotka antavat merkityksen kohtaamillemme haasteille, vastata opetusolosuhteisiin ja arvioida vaikutuksia oppimisympäristöihin. Sen päätavoitteena on suunnitella, kehittää ja arvioida opetus- ja oppimisprosesseja eri alojen koulutustilanteen parantamiseksi.

Omassa tapauksessamme korostamme seuraavia pedagogisia virtauksia, koska ne vastaavat kokonaisuutena perustaltaan suunnittelumme tarkoitusta:

SOSIOKONSTRUKTIVISTINEN VIRTÄ

Konstruktivistisessa opetuksessa oppiminen nähdään kokonaisvaltaisen ja monimutkaisen henkilökohtaisen rakentamisprosessin tuloksena, jossa kunkin oppilaan kokemukset ja aiemmat tiedot sekoittuvat luokkatovereiden ja opettajien ajatuksiin ja kollektiiviseen älylliseen taakkaan. Yleisesti ottaen sosiokonstruktivistinen lähestymistapa esittää meille kaksi keskeistä pedagogista lähtökohtaa. Ensimmäinen niistä on se, että **oppija rakentaa tiedon**, ja siksi opetuksessa on opetettava sen ympärillä. Toinen on se, että **sosiaalinen konteksti on hyvin tärkeä**, koska yksilöt elävät ja oppivat kulttuurin kautta. Siksi koulutusta ei voida eristää yhteiskunnasta, vaan se on kontekstisidonnaista. Korostamme sen tärkeimpiä piirteitä:

Yhteistyöhön osallistuvan opettajan, tutkijan ja oppaan hahmo: aikuisesta tulee luonnonprosessien tarkkaavainen tarkkailija. Se on jatkuva oppimisprosessi havainnoimalla ja pohtimalla miten, miksi ja mitä varten.

Ympäristö kolmantena kasvattajana: Aikuinen valmisteleo lavastuksen (alkuympäristön) mutta ei esitystä (vuoropuhelua ja hahmojen välistä vuorovaikutusta). Tässä yhteydessä käytetään sellaisia sanoja kuin estetiikka tai ympäristö, joiden merkitys on fyysisen ympäristön, mutta myös sosiaalisen ympäristön hoitaminen.

Korostaa kuuntelemisen pedagogista merkitystä: Jotta kouluelämän päivittäisiä prosesseja ja tilanteita voitaisiin ymmärtää paremmin, tarvitaan tarkkaavaista kuuntelemista, joka ymmärretään jaetun merkityksen etsintänä.

Voimauttaa,

autonomia

ja

Vastuu

Kun **lapsi** nähdään **aktiivisena oppijana, murramme** perinteisen mallin, jossa aikuinen välittää tietoa. Alamme uskoa lasten synnynnäiseen kykyyn oppia suorassa vuorovaikutuksessa materiaalien ja

ihmisten kanssa. On tärkeää korostaa, että tämä oppimisprosessi perustuu kokeiluun ja erehdykseen, jotka ovat välttämätön osa prosessia. **Virheitä ei tuomita, vaan niitä tarkkaillaan ja analysoidaan, jotta niitä voidaan parantaa.**

Kannustaa vuorovaikutteisuuteen:

Oppiminen muilta ja ympäristöstä

Suhteiden merkitys: Yksi tämän filosofian suurista saavutuksista on oppiminen, joka tapahtuu vuorovaikutuksessa ikätovereiden, kasvattajien ja perheiden kanssa. Kaikki suhteet ovat tärkeitä ja sisältävät arvokasta oppimista, koska kaikki ovat osa elävää järjestelmää. Jokaisella on perustavanlaatuisen paikka koulun sosiaalisessa verkostossa, ja hänet nähdään lapsen kumppanina. Vuoropuhelua edistetään kaikkien koulun muodostavien ihmisten (lapset, perheet, kasvattajat ja henkilökunta) välillä, ja heidän mielipiteitään arvostetaan.

Korostaa jokapäiväisen elämän arvoa

Kasvattajina eksymme usein ennalta laadittuun opetussuunnitelmaan antamatta aikaa **havainnoida päivittäisiä ilmiöitä**, joita tapahtuu keskuksen kaikilla alueilla; tilanteita, jotka ansaitsevat tulla nähdyiksi ja arvostetuiksi todellisena ja merkittävänä oppimisena lapsille, jotka jäävät aikuisilta huomaamatta mutta jotka yllättävät lasten aistit. Nämä ovat niitä oppeja, jotka meidän on pelastettava koulusta.

Korostaa prosessien monimutkaisuutta ja epävarmuutta

Prosessien moninaisuus, monitulkintaisuus, joustavuus ja epävarmuus on hyväksyttävä. Moninaisuutta, jotta voidaan lähestyä tilanteita, jotka voivat olla erilaisia, joustavuutta, jotta voidaan ymmärtää, mitä hahmotetaan eri näkökulmista, ja epävarmuutta, jotta ei suljeta mahdollisuuksia koululaisten mielikuvitukselta. Prosessien jatkuvuus on myös tärkeää, sillä se antaa aikaa ja tilaa lasten toiminnalle: toistamiselle, uudelleen tekemiselle, rekonstruoinnille, uudelleenkäsittelylle, testaamiselle ja muuttamiselle.

Ehdottaa työskentelyä monialaisena tiiminä.

Moninaisuuden huomioon ottamiseksi on tärkeää, että tiimissä on monenlaisia näkökulmia. Ihmiset tulkitsevat omasta kokemuksestaan ja osaamisalueestaan käsin. Tämä ammatillinen täydennys on yksi syy siihen, miksi kasvattajan yksinäisyyttä rikotaan tiimin laajentamiseksi kasvattajapariksi tai kolmikoksi. Enää en päätä yksin "lapsistani" vaan tiimi, joka työskentelee vastakkain, määrittelee ja sopii toimintalinjoista.

Se antaa koulutukselle sosiaalisen ja yhteisöllisen sitoumuksen.

Ensimmäinen askel on avata ovet vuoropuhelulle perheiden kanssa ja ymmärtää paremmin niiden lasten todellisuutta, joiden kanssa työskentelemme. Kasvatuskäytäntömme ovat aidosti mielekkäitä siinä määrin, että ne tunnistavat lapsen, hänen perheensä ja todellisen ympäristönsä ilman, että niitä halutaan piilottaa koulun seinien taakse. Läpinäkyvyys ja muurien murtaminen on ymmärryksen ja yhteistyön perusta.

LUONNOLLINEN KOKEELLINEN TESTAUSMENETelmä

Célestin Freinet oli yksi modernin ja populaaripedagogiikan tärkeimmistä uudistajista. Menetelmä perustuu lapsen ymmärtämiseen olentona, jolla on jo ennen kouluun tuloa joukko tietoja ja kokemuksia ja jonka luontainen taipumus on toimia, luoda ja ilmaista itseään spontaanisti vapauden puitteissa. Kyse on siitä, että oppilaita osataan kuunnella ja heidän tarpeitaan ymmärretään, että heihin ja heidän kykyynsä ohjata omaa oppimistaan luotetaan, jotta voidaan opettaa luonnollisemmalla ja realistisemmalla tavalla, ymmärtää heidän vaatimuksensa ja vastata siten monimuotoisuuteen, kannustaa itsesätelyyn, yhteistyöhön ja mielekkääseen oppimiseen.

Tämän filosofian periaatteet ovat seuraavat

Toiminnallisuus

Koulu on hyödyllinen; sen avulla voidaan vastata "elämän" tilanteisiin. "Kasvatus ei ole koulukaava vaan elämäntyö."

Toiminta

"Lapset oppivat työskentelemällä (tekemällä). Näin he rakentavat oman oppimisensa. Luonnollinen ja yleismaailmallinen oppimistapa on kokemuksellinen kokeileminen ja erehtyminen"

Globalisaatio

lasten psykologisten ominaisuuksien tarjoaman globaalien todellisuuskäsityksen huomioiminen ja ymmärtäminen.

Oppilaan tuntemus

on tärkeää pystyä ohjaamaan ja opastamaan heitä heidän oman ja ryhmän yksilöllisyyden mukaisesti.

Kokemusten yhdistäminen

Elämän ja koulun on kuljettava yhdessä. Kokemusten yhdistäminen on välttämätöntä metodologisesta ja henkilökohtaisesta näkökulmasta.

.yhteistyö

Tämä on Freinet-pedagogiikan kulmakivi. Se saavutetaan sekä oppilaiden että opettajien kollektiivisella ja ryhmätyöskentelyllä.

Yhdenmukaistaminen-vapaus-järjestys

Osuustoiminnallista organisaatiota tarvitaan, jotta voidaan luoda järjestys, joka mahdollistaa vapauden, jotta voidaan jakaa ajatuksia ja tunteita.

Sosiaalistuminen

Koulun on korjattava ympäristön epätasa-arvoisuuden aiheuttamat erot. Yhteisöllinen työskentely yhdenmukaistaa yksilön ja yhteiskunnan binomista suhdetta.

Tämä malli vastustaa perinteistä koulua, joka on erotettu elämästä ja yhteiskunnallisista ja poliittisista tapahtumista, jotka vaikuttavat ja määrittävät sitä. Koulutuksen ydin on kehitettävä yhtenäisestä ja dynaamisesta pedagogiikasta, joka liittyy lapsen elämään, hänen sosiaaliseen ympäristöönsä ja hänen kohtaamiinsa ongelmiin. Hän ymmärtää myös, että koulun tulisi olla jatkoa perhe-elämälle ja yhteisölle, jossa koulu on vuorovaikutuksessa, joten opettajan tehtävänä olisi oltava elävä koulu, joka on solidaarinen lapsen, hänen perheensä ja ympäristönsä todellisuuden kanssa. Freinet omaksuu kolmekymmentä periaatetta, joiden on toimittava kaikissa kasvatustilanteissa ja joita hän kutsuu **pedagogisiksi invarianteiksi**:

- Lapsi on luonteeltaan samanlainen kuin aikuinen.
- Kukaan ei pidä siitä, että häntä käsketään arvovaltaisesti; tässä suhteessa lapsi ei eroa aikuisesta.
- Lapsen koulukäyttäytyminen riippuu hänen fysiologisesta, orgaanisesta ja perustuslaillisesta tilastaan.
- Työn on aina oltava motivoitunutta.
- Jokainen haluaa valita työnsä, vaikka valinta ei olisikaan paras mahdollinen.
- Kukaan ei halua työskennellä päämäärättömästi, toimia kuin robotti eli alistua ajatuksiin, jotka ovat osa rutiineja, joihin hän ei osallistu.
- Arvosanat ja arvostukset ovat aina virhe.
- Kukaan, lapsi tai aikuinen, ei pidä valvonnasta ja rangaistuksista, joita pidetään aina ihmisarvoa loukkaavina, varsinkin jos niitä harjoitetaan julkisesti.
- Normaali oppimistapa ei suinkaan ole selittäminen ja havainnollistaminen, joka on koulun olennainen prosessi, vaan kokeileminen ja erehtyminen, joka on luonnollinen ja yleinen tapa.
- Koulutus voi tapahtua vain arvokkaasti. Kunnioitus lapsia kohtaan, joiden on kunnioitettava opettajiaan ja ikätovereitaan, on yksi koulun uudistumisen ensimmäisistä edellytyksistä.

GROTBEGIN RESILIENTTI VERBALISOINTIMALLI

Edith Grotberg kehitti vuonna 1995 yhden vaikutusvaltaisimmista resilienssiin perustuvista kuvausmalleista. Lähtökohtana on, että tässä mallissa resilienssiä ei pidetä staattisena vaan päinvastoin dynaamisena, jonka avulla voimme työskennellä sen vahvistamiseksi ja vahvistamiseksi. Resilienssiä olisi käsiteltävä läpileikkaavasti kaikissa oppiaineissa. Resilienssikasvatuksen perusta alkaa

tunnekasvatuksesta: toiminnoista, jotka auttavat lapsia tunnistamaan mielialansa, ilmaisemaan niitä ja muuttamaan kielteisen tunteen myönteiseksi.

Grotbergin mallissa ehdotetaan, että selviytyäkseen vastoinkäymisistä ja muutoksista elämänkaaren aikana lapset hyödyntävät kolmea resilienssin lähdettä, jotka aktivoituvat tilanteen mukaan. Lähteet liittyvät kontekstiin, ja siksi aikuisen vaikutuksella on suuri merkitys lopputuloksen kannalta. Hänen ehdottamansa lähteet ovat seuraavat:

Tämä on ulkoisen tuen lähde. Se on ensimmäinen tekijä, jota lapsi kehittää; ennen kuin lapsi tietää, kuka hän on ja mitä hän voi tehdä, hän tarvitsee ulkoista tukea ja voimavaroja, joiden avulla hän voi kehittää turvallisuuden tunteita. Resilientti lapsi sanoo: "Minulla on..."

I
HAVE

luottamukselliset suhteet (ihmiset, jotka rakastavat minua ja luottavat minuun).

rakenteet ja säännöt kotona (rajat, jotka kertovat minulle, milloin minun on lopetettava)

roolimallit (ihmiset, jotka näyttävät minulle, miten toimia hyvin).

rohkeus itsenäisyyteen (ihmiset, jotka motivoivat minua toimimaan itsenäisesti).

terveyden, koulutuksen, hyvinvoinnin ja turvallisuuden saatavuus (ihmiset, jotka tarjoavat minulle apua, kun olen sairas tai vaarassa).

Tämä on lähde, joka viittaa henkilökohtaisiin ja sisäisiin tekijöihin (tunteet, emootiot, asenteet, uskomukset jne.). Resilientti lapsi sanoo: "Minä olen..."

I
AM

rakastettu ja käytökseni on miellyttävää

kyky rakastaa, tuntea empatiaa ja olla altruistinen (tehdä mielellään asioita toisten hyväksi ja osoittaa huolenpitoa heistä).

ylpeä itsestäni (kunnioitan itseäni ja muita)

itsenäinen ja vastuussa teoistani

täynnä toivoa ja luottamusta (olen luottavainen, että kaikki menee hyvin, niin pitkälle kuin mahdollista).

Sisältää henkilön sosiaaliset ja viestinnälliset näkökohdat. Nämä opitaan vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa ja niiden ihmisten kautta, jotka osoittavat heille viestintätaitoja. Resilientti lapsi sanoo: "Minä osaan..."

I
CAN

kommunikoida, puhua huolistani ja/tai peloistani muiden kanssa.

ongelmien ratkaiseminen (etsin keinoja kohtaamieni ongelmien ratkaisemiseksi).

hallita tunteitani ja impulssejani (hallita itseäni, kun ajattelen jotakin sopimatonta tai itselleni sopimatonta).

säädellä temperamenttiani ja tunnistan muiden temperamentti (selvittää, milloin on oikea aika toimia tai puhua muille).

etsimään luottamuksellisia suhteita (löydän jonkun, joka auttaa minua, kun tarvitsen apua).

Nämä kaikki ovat muuttujia, jotka lapsi rekisteröi kehityksensä aikana ja jotka lisäävät mahdollisuutta selviytyä ja oppia vastoinkäymisistä vahvistavalla tavalla. Normaalisti kaikkia muuttujia ei käytetä samanaikaisesti, ja jokaisella ihmisellä on joitakin muuttujia, jotka vahvistuvat enemmän kuin toiset.

Lasten kehityksen tukemiseksi ja heidän sietokykynsä lisäämiseksi lapset tarvitsevat tukihenkilöitä, jotka eivät anna heille sekavia tai ristiriitaisia viestejä, jotka osaavat auttaa heitä ja jotka ovat sietokykyisiä. Uhkaavia tilanteita kohtaavat lapset tuntevat itsensä usein yksinäisiksi, pelokkaiksi ja haavoittuviksi. Siksi meidän on edistettävä sitä, että he tuntevat itsensä tärkeiksi ja ennen kaikkea, että he voivat tuntea itsensä tärkeiksi tilanteen käsittelyssä. Hyvä resilienssin stimulointi lisää lapsen mahdollisuuksia selviytyä ja tuntea itsensä voimaantuneeksi, kun kohtaaminen haitallisen tilanteen kanssa on päättynyt.

Sietokyky on elinikäinen oppimisprosessi, ja omista erityispiirteistä riippumatta jokainen voi oppia olemaan kestävä. Samoin oppilaat, riippumatta siitä, ovatko he vaikeuksissa vai eivät, voivat hyötyä opetushankkeista, jotka edistävät joustavuutta, joka on olennainen kyky paitsi oppilaiden myös opettajan menestyksensä kehityksen kannalta.

Miksi on tärkeää työskennellä luokahuoneessa resilienssin parissa?

Kuulemme usein tiedotusvälineissä ahdistuneisuudesta, kurittomuudesta, stressistä, poissaoloista ja koulunkäynnin (ennenaikaisesta) keskeyttämisestä. Oppilaat kärsivät masennuksesta tai vastaavista ongelmista, jotka koskettavat yhä useampia ihmisiä joka päivä.

Perheongelmat (muun muassa ensisijaisten huoltajien epävakaus, rutiinien vakiintumattomuus, väkivalta kaikissa muodoissaan) sekä lapsen evoluutiokehitys vauvaiästä nuoruusikään ovat niiden

tekijöiden luettelossa, jotka vaikuttavat suoraan oppijoiden kielteiseen ja tappiolliseen käyttäytymiseen.

Köyhyydestä, maahanmuutosta tai sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivien lasten ominaispiirteet eivät yleensä ole synnynnäisiä, ja siksi resilienssi-liike on korostanut, että niitä voidaan opettaa ja edistää kaikkien kohdalla, joissakin tapauksissa aiempien traumaattisten kokemusten kompensoimiseksi ja toisissa tapauksissa yksilön vahvistamiseksi myöhemmän elämän vaikeuksien edessä.

Koulu on keskeinen ympäristö, jossa ihmiset voivat kehittää kykyään selviytyä vastoinkäymisistä, sopeutua kohtaamiinsa paineisiin ja ongelmiin ja hankkia taitoja (sosiaalisia, akateemisia ja ammatillisia), joiden avulla he voivat edetä elämässään.

Oppilas, joka oppii lapsesta lähtien olemaan joustava ja suhtautumaan ongelmiin myönteisestä näkökulmasta, on suurella todennäköisyydellä aikuinen, jolla on hyvät psykologiset taidot kohdata tulevia vastoinkäymisiä elämässään. Siksi resilienssin kehittäminen luokassa on selvästi ennaltaehkäisevää. Se on opetusta, jolla varmistetaan lapsen kokonaisvaltainen kehitys ja tuleva hyvinvointi.

I.12. HANKKEEN KESTÄVYYS

Kestävän kehityksen käsite tarjoaa sateenvarjon, jonka alle koulut voivat liittää monenlaisia toimia ja/tai hankkeita, mikä antaa niille lisäarvoa ja lisää tehokkuutta.

Opetussuunnitelmien kestävyys ei rajoitu vain tiettyjen oppiaineiden opetukseen, vaan se on paljon käytetty ja toistuva termi, ehkä liiankin paljon, mutta sillä on silti suuri arvo ja potentiaali. Puhumme "jostakin kestävästä", kun se ottaa huomioon luonnon tasapainon, on taloudellisesti elinkelpoinen ja sosiaalisesti oikeudenmukainen. Se on joukko kriteerejä, jotka tähtäävät eettiseen käyttäytymiseen kaiken meitä ympäröivän kanssa (resurssit, ihmiset, tilat jne.). Se on kollektiivinen matka kohti oikeudenmukaisempaa yhteiskuntaa, joka osaa arvostaa sosiaalista ja ympäristöä koskevaa vastuutaan (laajasti ymmärrettynä) ja toimia sen mukaisesti.

Opetussuunnitelmat on jaettu oppiaineisiin, jotka on yhdistetty keskuksessa käytettävien menetelmien mukaisesti. Jos opetustyötä lähestytään perinteisestä opetuksesta käsin, nämä pohtivat tiedon hankkimista irrallisella tavalla. Näin ollen se vähentää sen tehokkuutta eikä millään tavoin vastaa osallisuutta luokahuoneessa, koska suunnittelussa keskitytään akateemiseen pätevyyteen, joka perustuu ulkoa opittuihin kokeisiin. Toisaalta ymmärrämme, että tämä malli on kestävä, koska siinä käsitellään oppilaiden kokonaisvaltaista kehitystä heidän älyllisen, emotionaalisen, moraalisen ja sosiaalisen ulottuvuutensa osalta ja asetetaan etusijalle osaaminen, joka on avain elämäntaitojen kehittämiseen.

Eurooppalaisissa koulutuspuiteissa, joissa tämä suunnitelma on kehystetty, ehdotetaan, että mennään pidemmälle kuin pelkkä staattinen tietämys tietystä oppiaineesta ja suunnitellaan koulutustavoitteiden saavuttamista hankkimalla sekä perus- että laaja-alaisia taitoja. Tällä tavoin kestävyysprosessissa ehdotetaan, että niiden avulla opiskelija pystyy hankkimaan kussakin oppiaineessa odotetut tiedot, mutta ei passiivisesti, vaan suhteessa häntä ympäröivään sosiaaliseen todellisuuteen ottaen huomioon, että lähtökohdat voivat olla erilaiset, ja tavoitteena on kouluttaa päteviä, itsenäisiä, kriittisiä ja kannustavia ammattilaisia, jotka pystyvät edistämään henkilökohtaista ja kollektiivista kehitystä.

Ymmärrämme, että tämä suunnitelma on kestävä ja toistettavissa, koska se täyttää seuraavat periaatteet, joita pidämme perustavanlaatuisina:

- EETTINEN PERIAATE: Koulutetaan kansalaisuutta tunnustamalla jokaisen ihmisen itseisarvo.
- KOKONAISVALTAINEN PERIAATE: Otetaan käyttöön eettisiä, ekologisia, sosiaalisia ja taloudellisia lähestymistapoja muun muassa ympäristön epätasapainoon, köyhyyteen, epäoikeudenmukaisuuteen, eriarvoisuuteen, sotakonflikteihin, terveydenhuollon saatavuuteen ja kulutukseen liittyvien kysymysten käsittelemiseksi.
- MONIASIALLISUUSPERIAATE: Poikkitieteellisten lähestymistapojen käyttöönotto, jonka avulla voidaan ymmärtää paremmin sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristökysymysten monimutkaisuutta.

- GLOBALISOINNIN PERIAATE: sellaisten lähestymistapojen omaksuminen, joilla luodaan suhteita opetussuunnitelman sisällön sekä paikallisen ja globaalin todellisuuden välille.
- KANSAINVÄLISYYDEN PERIAATE: Kestävään kehitykseen liittyvän osaamisen muodostamiseen tähtäävien sisältöjen integrointi eri osaamisalueilla.

Suunnittelun perustana olevilla suuntaviivoilla pyritään vähentämään sosiaalista ja koulutuksellista epätasapainoa yhdistämällä muodollinen ja epävirallinen koulutus, laajentamalla opetuskuvitelmia ja ymmärtämällä, että hanke on kestävä, kun siinä keskitytään opiskelijan menestykseen ja ymmärretään tämä menestys sellaisten taitojen hankkimisena, jotka mahdollistavat aktiivisen ja täysimääräisen integroitumisen yhteiskuntaan ja toimimisen siinä muutostekijänä.

IIA OSA: OHJELMOINNIN KEHITTÄMINEN

SISÄLLYSLUETTELO

II.A TEOREETTISEN VIITEKEHYKSEN KUVAUS		
IIA.1.	OHJELMATYÖN KEHITTÄMISPERUSTEET	32
IIA.2.	KONTEKSTUALISOINTI: "LIIKKEEN" NÄKÖKULMA	33
IIA.3.	OPETUSSUUNNITELMAN ULOTTUVUUDET JA LÄHESTYMISTAVAT	34-35
IIA.4.	METODOLOGISTEN VIRTAUSTEN SOVELTAMINEN OPETUSKÄYTÄNTÖÖN.	36-41
IIA.5.	OHJELMATYÖN YLEISET JA ERITYISET TAVOITTEET	42-43
IIA.6.	TOIMET TAVOITTEIDEN KEHITTÄMISEKSI	44-47
IIA.7.	PANOS AVAINTAITOJEN HANKKIMISEEN	48
IIA.8.	MUSIIKKIKASVATUKSEN SUHDE MUIHIN ALOIHIN.	49

IIA.1. OHJELMATYÖN KEHITTÄMISPERUSTEET

TÄMÄ DOKUMENTTI EI LUO MENETELMÄÄ: Tämä asiakirja ei missään tapauksessa pyri luomaan menetelmää, vaan se on ymmärrettävä kokonaisvaltaisena opetusehdotuksena, jossa pohditaan musiikkikasvatuksen teoreettisia ja käytännöllisiä ulottuvuuksia yhteiskunnallisesta näkökulmasta, joka pyrkii olemaan muodoltaan, sisällöltään ja olemukseltaan transformatiivinen sekä käytännöllinen toteutukseltaan.

TAVOITE: Tarkoituksena on tarjota musiikkihankkeiden kehittämisestä saamiemme kokemusten avulla suunnitelma, joka pelastaa ja edistää musiikin transsendenssiä osallistavan oppimisen selkärangan missä tahansa koulutuskontekstissa.

OMINAISUUDET: Sen **luonne on pedagoginen ja sosiaalinen**, ja se perustuu pedagogisiin linjauksiin, jotka tukevat sitä ja antavat merkityksen sen soveltamisstrategioille; se on käytännön opastukseen perustuva ehdotus, jotta opettajat voivat mukauttaa sen opetusprofiiliinsa, keskuksensa ja luokahuoneeseensa oppilaidensa erityispiirteiden ja kiinnostuksen kohteiden mukaan.

KEHITYS: Se on laadittu opetuksellisena asiakirjana, jonka tavoitteena on, että sen hyödyllisyys on suunnattu opettajille, jotka voivat toteuttaa sitä kouluissa; se on laadittu opetussuunnitelman kolmella tasolla:

- OSA 1: luodaan teoreettinen kehys, jossa perustellaan ja määritellään sen osallistava luonne, joka perustuu tärkeään tutkimustyöhön, joka liittyy keskuksen koulutushankkeeseen;
- OSA 2: täsmentää tätä kehystä siinä yhteydessä, jossa se on tarkoitus toteuttaa, mikä vastaa didaktista ohjelmasuunnittelua;
- OSA 3: Teoreettisen ja metodologisen perustan mukaisesti tässä osassa kehitetään luokahuone- (tai työpaja-) ohjelma, joka vastaa musiikin erityisisältöä ja sen soveltamista luokahuoneessa;

TOTEUTUS: Luokahuoneohjelman suunnittelussa opetussuunnitelman osatekijät vähennetään ja yksinkertaistetaan kuvaajiksi, jotka vastaavat minkä tahansa opetusprosessin peruskysymyksiin:

- **Mitä haluan opettaa?:** SISÄLTÖ
- **Mitä haluan heidän oppivan?** OPPIMISSTANDARDIT. Oppimisstandardit ovat keinoja, joilla suunnittelussa ehdotetut yleiset tavoitteet saavutetaan.
- **Miten?** MENETELMÄLLISET STRATEGIAT JA TOIMET. Tässä asiakirjassa esitetään monenlaisia metodologisiin periaatteisiin liittyviä strategioita. Aktiviteetit ovat tärkeä voimavara, koska ne tekevät opetussuunnitelman elementeistä toiminnallisia niiden menettelytapaluonteesta.
- **Mitä arvioida?:** SAAVUTUSINDIKAATTORIT. He arvioivat prosessia itse prosessiin osallistuvien eri toimijoiden näkökulmasta itsearviointi- ja yhteisarviointirekisterien avulla. Nämä rekisterit ovat toiminnallisia, ja niiden tavoitteena on parantaa opetuskäytäntöjä ennakoivan lähestymistavan avulla, joka on kaukana perinteisen opetuksen arvioivasta ja korjaavasta painotuksesta.

AVOIMUUS, REALISTISUUS JA SIIRTYMÄ: Opetussuunnitelman osatekijöiden soveltaminen riippuu hankkeen kehittämiseksi valitusta **aiheesta, realistisesta sisällöstä** käytettävissä olevan ajan ja istuntojen järjestämisen mukaisesti ja **sijoittuu siihen kontekstiin**, jossa sitä sovelletaan. Opettaja määrittää alku- ja loppupisteen, ja prosessia säätelevät aina sen ryhmän ominaisuudet, jolle toimet suunnataan.

IIA.2. KONTEKSTUALISOINTI: "LIIKKEEN" NÄKÖKULMA

MOVEMENTin näkökulmasta musiikkia arvostetaan keinona kehittää "elämäntaitoja" taiteellisten tekniikoiden avulla henkilökohtaisen ja sosiaalisen kehityksen edistämiseksi, sosiaalisten ja terveydellisten ongelmien ehkäisemiseksi ja ihmisoikeuksien suojelemiseksi. Odotettavissa olevia tuloksia ovat paremmat akateemiset tulokset, pienempi keskeyttämisriski, parempi pysyminen koulutuksessa, suurempi sosiaalinen osallisuus ja osallistuminen, paremmat näkymät työmarkkinoilla, parempi suoja työttömyyttä vastaan, parempi elämänlaatu ja tyydyttävä yleinen hyvinvointi, ja tällä tavoin yhdistetään tämän asiakirjan teoreettisessa osassa esitetyt eurooppalaiset tavoitteet.

Muutaman kuukauden tutkimustyön, tiedonsiirron, käytäntöjen vaihdon ja eri osapuolten välisen vuoropuhelun jälkeen sovimme, että ensisijainen näkökohta näiden tavoitteiden saavuttamiseksi oli laatia musiikin asiantuntijoiden, taiteilijoiden ja opettajien välinen avoin ehdotus, joka voitaisiin integroida koulun dynamiikkaan mistä tahansa oppiaineesta keskuksen hankkeiden mukaisesti ja joka perustuisi teoreettiseen viitekehykseen, joka toimi vertailukohtana. Tämän työn vuoksi ehdotimme tämän ohjelman lähtökohdaksi seuraaviin varmuuksiin perustuvaa lähtökohtaa:

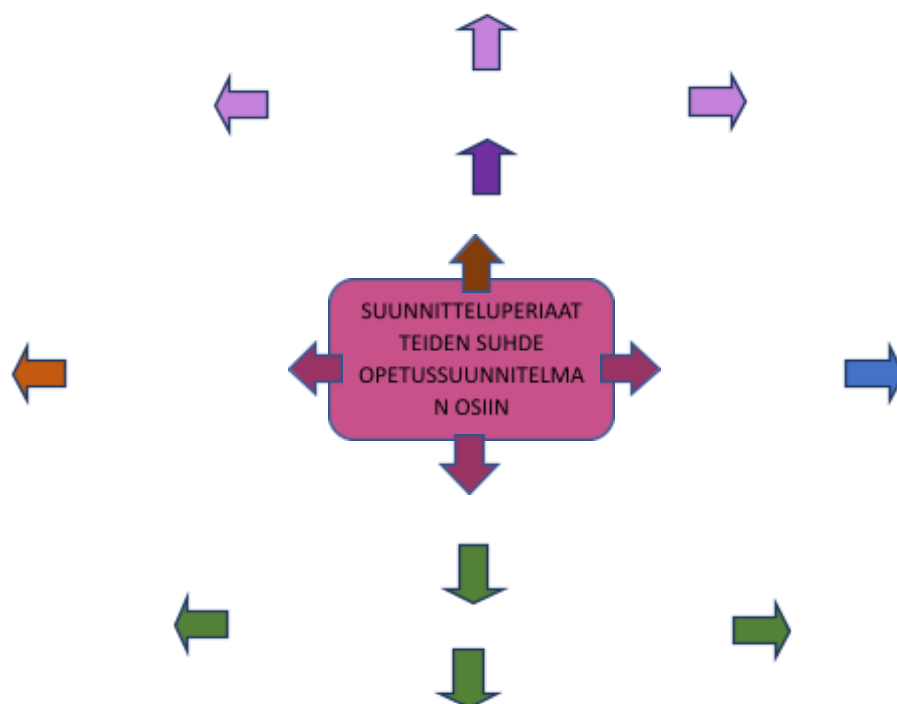
IIA.3. OPETUSSUUNNITELMAN ULOTTUVUUDET JA LÄHESTYMISTAVAT

Tässä suunnitelmassa sitoudutaan monialaiseen koulutusmalliin, joka on linjassa seuraavien ulottuvuuksien opetussuunnitelman osien kanssa:

- **Kokonaisvaltainen:** kaikille oppilaille, niin erilaisia kuin he ovatkin, tarjotaan samat koulutusmahdollisuudet ja samat koulutuskokemukset, ja koulutusprosessi mukautetaan lapsen mukaan eikä päinvastoin.
- **Integroiva:** oletetaan, että kaikkien oppilaiden koulutustarpeet täytetään mukauttamalla heterogeenisten luokkahuoneiden erilaisiin kiinnostuksen kohteisiin, motiiveihin ja kykyihin.
- **Sisällyttävä:** sisällyttää tasa-arvotoimenpiteitä laajasta haavoittuvuudesta käsin. Ymmärrämme haavoittuvuuden käsitteen monitekijäisenä kokonaisuutena, jota voidaan analysoida eri asteikoilla: rakenteellinen (perhetaso), sosiaalinen (elinympäristö), koulu (akateemiset vaikeudet, kouluun sopeutuminen, kiusaaminen...), luonne (estynyt tunne-elämän tai kypsyyden kehitys),

seksuaalinen identiteetti tai fyysis-kognitiivinen. Joissakin tapauksissa haavoittuvuutta kuvaavat kognitiiviset tai fyysiset ehdollistavat tekijät, joiden vuoksi lapsi joutuu kohtaamaan ympäristöön sopeutumisen haasteita; toisissa tapauksissa yksilön psyko-emotionaalisen luonteen muotoilu voi tehdä hänestä haavoittuvan, koska hän ei kykene reagoimaan erityistilanteisiin, joihin hänellä ei ole välineitä vastata.

- **Sitoutuminen:** poikkileikkaavat akselit muodostavat toistuvia teemoja, jotka nousevat esiin yhteiskunnallisesta todellisuudesta ja jotka liittyvät toisiinsa kullakin opetussuunnitelman osa-alueella. Niistä tulee pedagogisten käytäntöjen perusta, sillä ne yhdistävät olemisen, tietämisen, tekemisen ja elämisen alat toisiinsa opetusta ja oppimista ohjaavien käsitteiden, prosessien, arvojen ja asenteiden kautta.

TYÖKALUT ELÄMÄÄN

POIKITTAISAKSELIT

TÄYDELLINEN

COMMITTED

VAIHTOEHTOISET PEDAGOGIIKAT

OPETUSSUUNNITELMAN OSIEN JOUSTAVUUS

Yhteisön arvio tavoitteiden saavuttamisesta ja parannusehdotukset.

Sisällön luokittelu tasoittain

Oppimisstandardien valinta saavutettavan tavoitteen mukaan.

Heterogeeniset ryhmät, laaja monimuotoisuus
 Menetelmästrategiat
 Monialainen luonne
INCLUSIVE
 INTEGRATIIVINEN

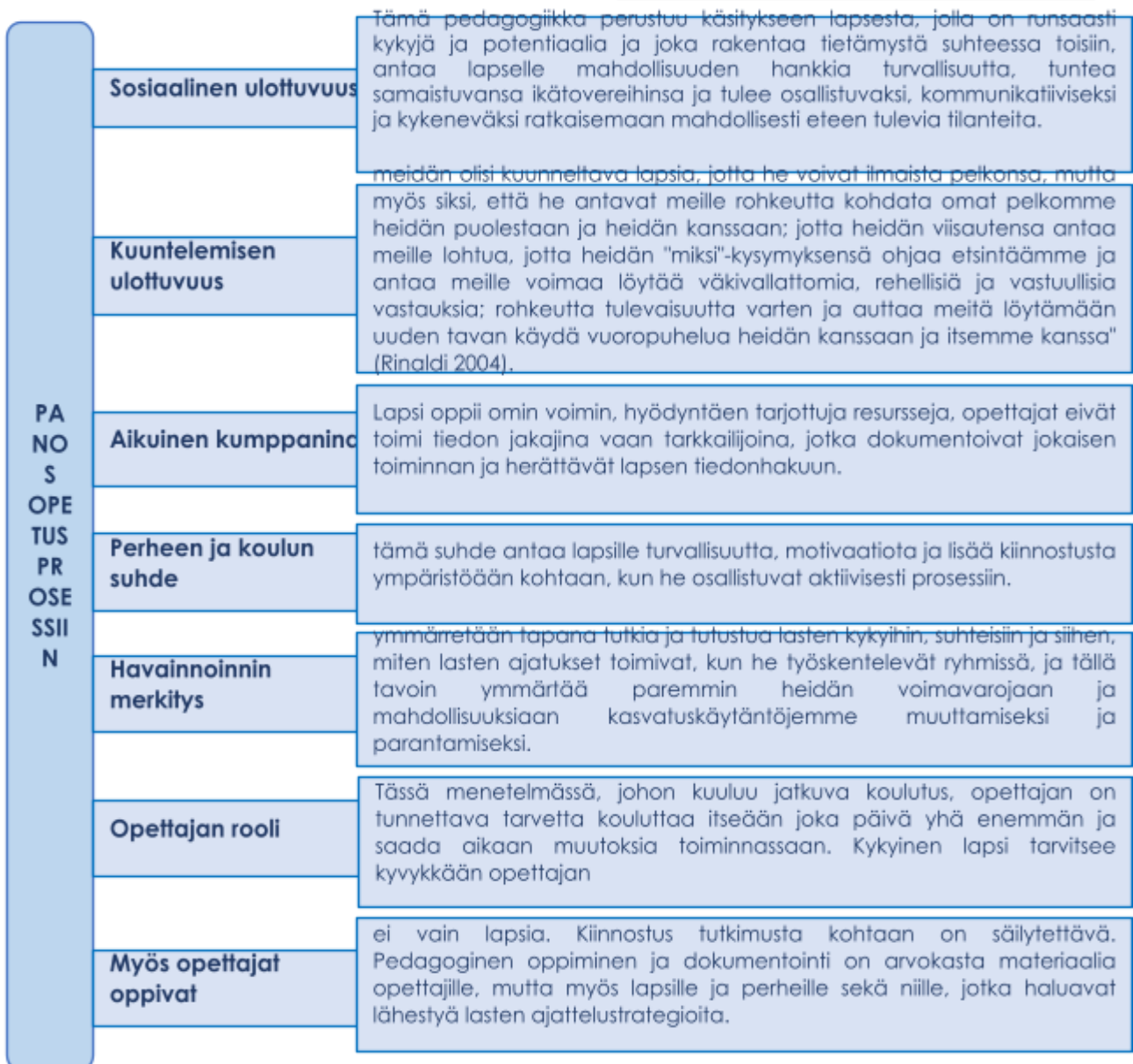
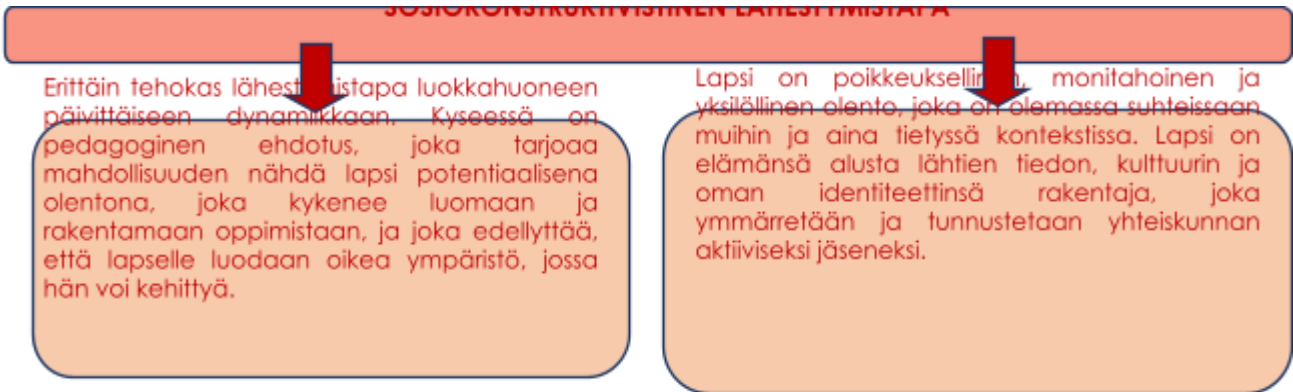
Elementit on esitetty järjestelmässä edustavina; ne eivät edellytä tätä järjestystä kehityksessään. Järjestelmä on tarkoitettu lähtökohtamalliksi, jolla voidaan havainnollistaa kunkin elementin monipuolisuutta ja niiden keskinäistä suhdetta. Tavoitteena on, että suunnittelussa kehitetään kaikkia neljää ulottuvuutta siten, että opetussuunnitelman elementtien joustavuus on ensisijainen kriteeri, unohtamatta kuitenkaan emotionaalisia välineitä. Järjestelmän ymmärtäminen, sen suhde pedagogisiin periaatteisiin ja elementtien keskinäinen suhde on kuvattu seuraavassa taulukossa:

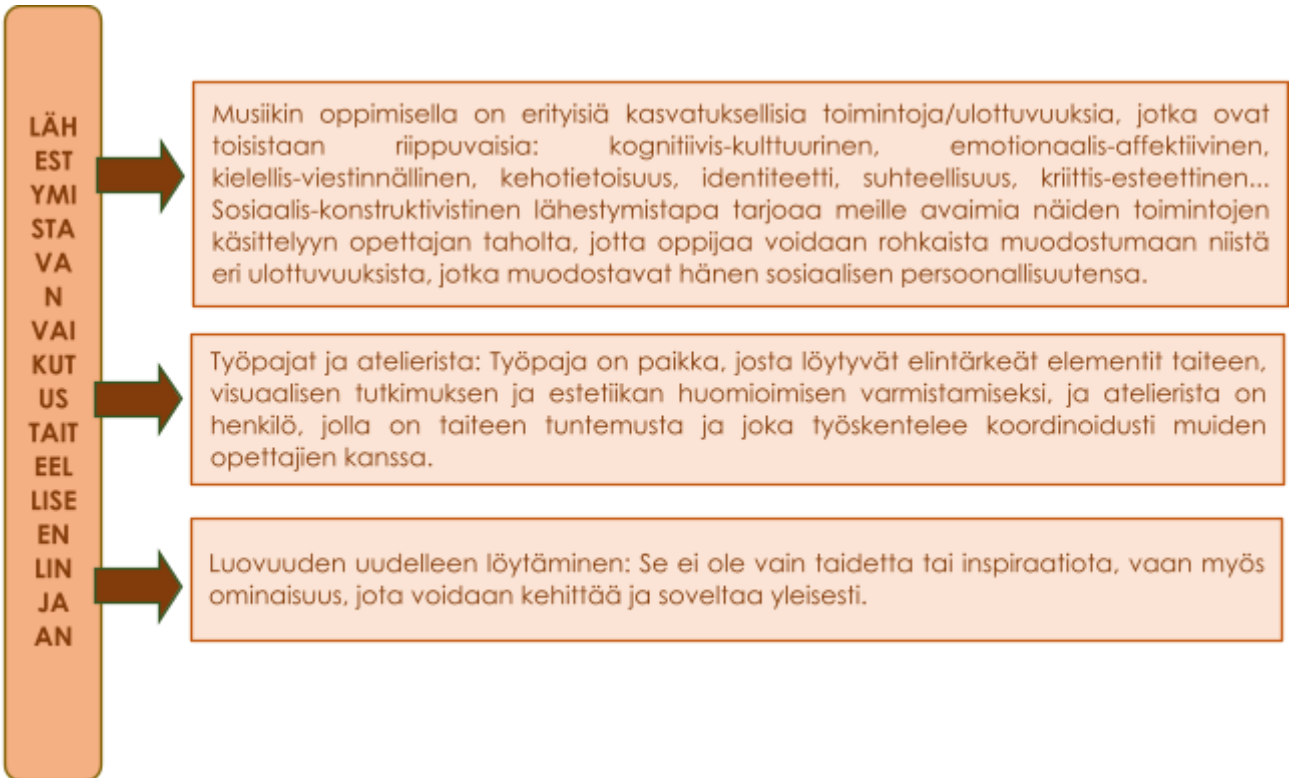
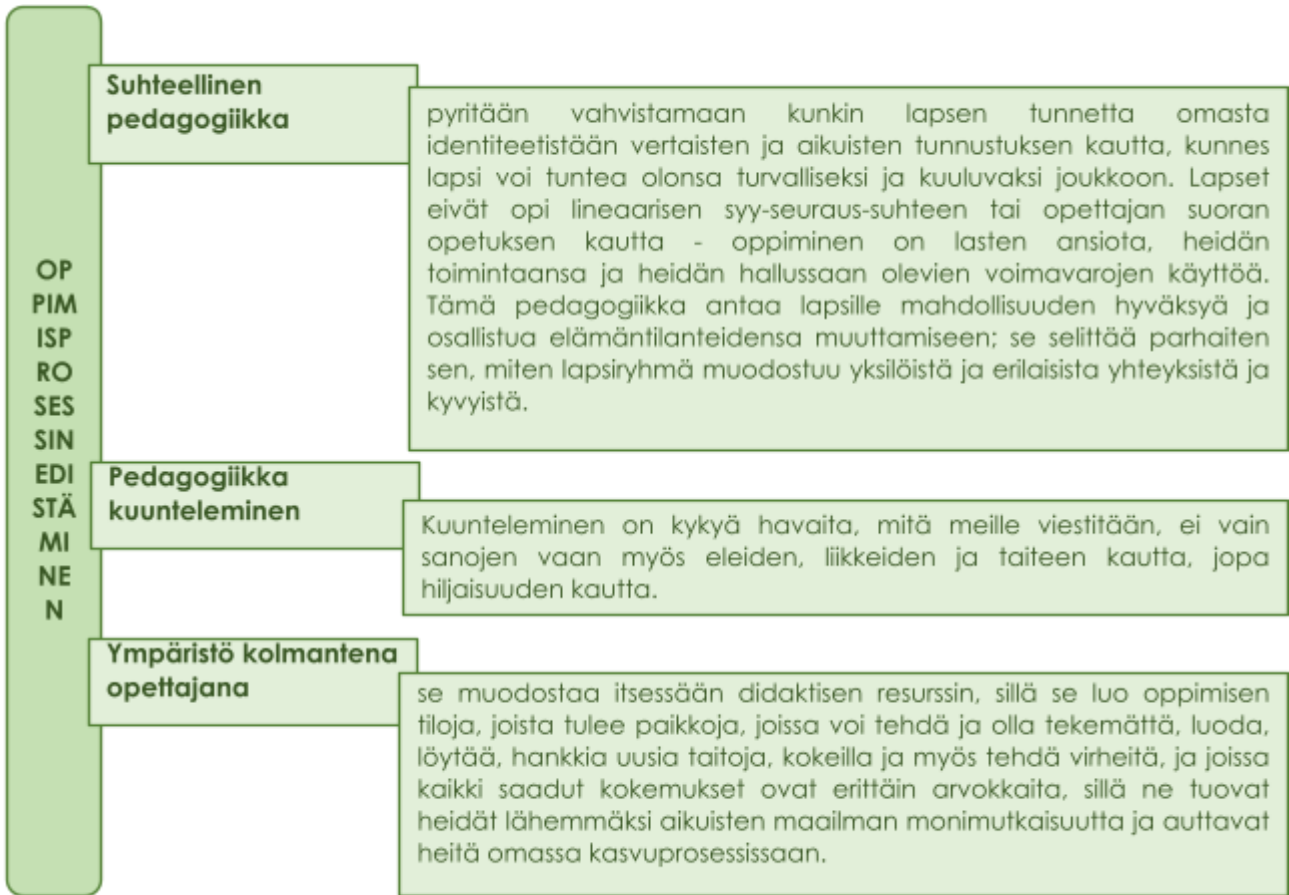
MITAT	HOITO		
	KÄYTÄNNÖT	ESTRATEGIAT	METODOLOGIA
INCLUSIVE	Vaihtoehtoiset pedagogiset menetelmät	Ne tarjoavat meille tiloja oppia metodologisista strategioista.	Sosiokonstruktivistinen
COMMITTED	Poikittaisakselit	Ehdotus: Sisällytetään sisältöön	Niitä voidaan pitää hankkeen "moottorina".
INTEGRATIIVINEN	Opetussuunnitelman osien joustavuus	Mahdollistaa elementtien yhdistämisen projektin tavoitteiden ja oppimistavoitteiden mukaisesti.	Luonnollinen oppiminen
TÄYDELLINEN	Työkaluja elämää varten	Kestävyyseriaatteiden huomioon ottaminen	Joustavat verbalisoinnit

Periaatteet, menetelmät, tavoitteet ja elementit yhdistetään toisiinsa suunnittelun perusrakenteen luomiseksi. Sen toteuttaminen luokahuoneetasolla johtaa opetuksen ja oppimisen toteuttamiseen ymmärtäen tämän prosessin tähän mennessä esitettyjen teoreettisten parametrien pohjalta: lähestymistapa, jonka jakaa opettajaryhmä, joka opettaa kaikkia edustavasta ideologiasta käsin, oppii oppilaan kanssa ja oppilaan mukana, on määritellyt yhteiset tavoitteet, joihin koko yhteisö osallistuu, ja jolla on yhteinen näkemys siitä, mitä he haluavat saavuttaa.

IIA.4. METODOLOGISTEN VIRTAUSTEN SOVELTAMINEN OPETUSKÄYTÄNTÖÖN.

Tässä jaksossa luodaan yhteys metodologisten virtausten ja kasvatuskäytäntöjen välille. Niiden panokset muodostavat perustan sille, "miten haluamme opettaa" vaihtoehtoisista pedagogiikoista, joita meille tarjotaan:

LUONNOLLISEN MENETELMAN LAHESTYMISTAPA KOKEELLISEEN TESTAUKSEEN

Se merkitsee radikaalia irtautumista perinteisestä koulumallista jota Freinet kutsuu "skolastiikaksi" ja merkitsee itse koulumuodon muuttamista: "lapsi oppii tekemällä". Tämä tarkoittaa pohjimmiltaan sitä, että toiminta ei perustu opettajan suunnittelemaan ohjelmaan vaan oppilaiden omiin ehdotuksiin, jotka ovat omien tehtäviensä tekijöitä ja sosiaalisen elämän osittaisia tekijöitä yhteistyössä: "Mitään, oikeastaan yhtään suurista elintärkeistä saavutuksista ei tehdä näennäisesti tieteellisillä prosesseilla. Lapsi oppii kävelemään kävelemällä, lapsi oppii puhumalla puhumaan, lapsi oppii piirtämällä piirtämään. Mielestämme ei ole liioiteltua ajatella, että tällainen yleinen ja universaali prosessi ei pitäisi päteä kaikkeen kouluopetukseen.". (Celestin ja Elise Freinet "Moderni koulu").

"Ihmistä motivoi kaikissa toimissaan elämän periaate, joka ajaa häntä kasvamaan jatkuvasti, täydellistämään itseään, hankkimaan mekanismeja ja välineitä saadakseen mahdollisimman suuren vallan ympärivään ympäristöönsä". Tämän pedagogiikan taustalla on kolme peruseriaatetta: **ilmaisunvapaus, yhteistoiminnallinen elämä sekä työn kautta tapahtuva toteuttaminen ja emansipaatio.**

Elämän voima

Aktiivinen koulu

Koulutoiminnan tulisi perustua lapsen kiinnostuksen kohteisiin.

Kokeellinen testaus

Sovelletut tiedot

Affektiivinen kehitys

Emotionaalinen kasvatus

se lähtee lapsen toiminnasta, joka liittyy läheisesti ympäristöön. Lapsi tarpeineen ja spontaaneine ehdotuksineen muodostaa kasvatusprosessin ytimen ja kansankasvatusmenetelmän perustan. Siksi opetus- ja oppimisprosessin keskipisteessä ei ole opettaja vaan lapsi.

ja tarpeita, ja siksi lapsen pitäisi kokea työ hyödyllisenä tehtävänä. Kiinnostuksen herättämiseksi ja ylläpitämiseksi Freinet etsii sopivimpia strategioita, jotta lapsi kokee tekemänsä työn tarpeellisuuden ja merkityksen sekä yksilöllisesti että sosiaalisesti. Opettajan tehtävä rajoittuu tällöin siihen, että hän auttaa lasta edistymään; näin ollen koulun toiminnan perustana on yksilöllinen tai ryhmätyöskentely, jonka keskiössä on aina oppijan kiinnostus.

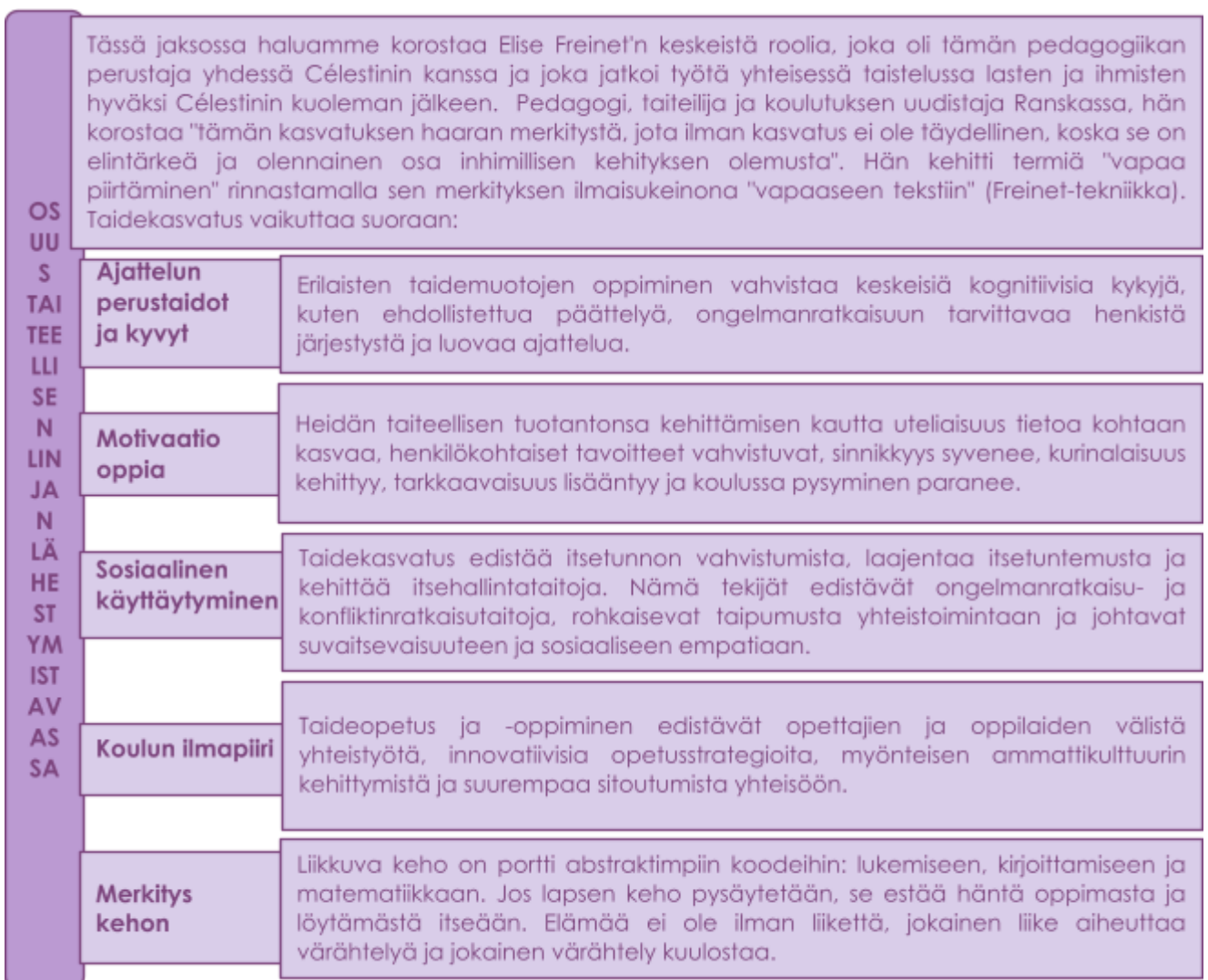
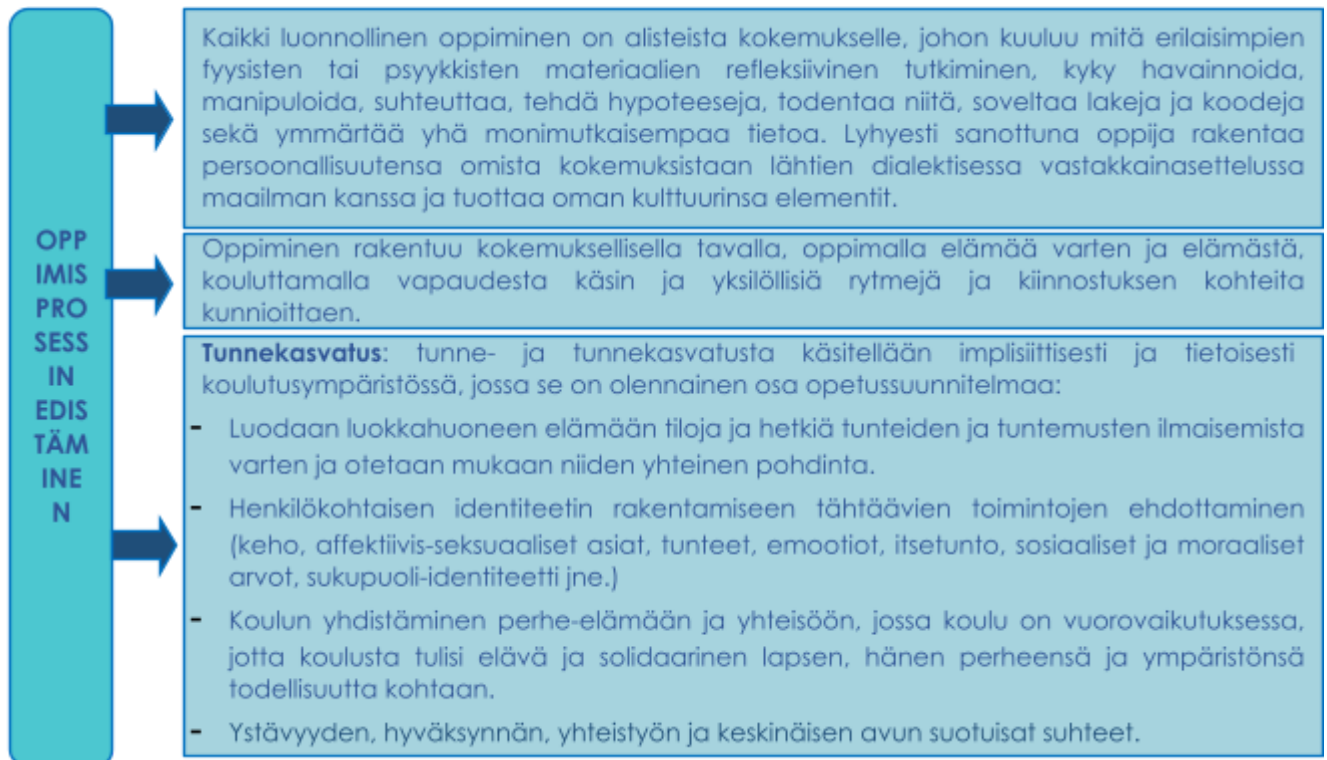
se antaa jokaiselle oppilaalle mahdollisuuden kehittää luovasti elämänpotentiaaliaan ja rohkaisee työn ja keksintöjen kautta lisäämään voimaantumista, halua tehdä yhteistyötä sosiaalisessa ympäristössä.

Jotta oppiminen olisi mielekästä, on pidettävä mielessä, että lapsi ei koskaan opi "tyhjistä", vaan hänellä on kokemuksiinsa perustuva oma tietämyksensä. Koska tämä on heidän viitekehöksensä, opettajan on sijoitettava didaktinen ehdotuksensa ja edettävä konkreettisimmasta abstraktimpaan ja otettava ne lähtökohdiksi.

on keskeinen osa mielenrentoutta; Luokkatyönohjassa sovellettavien ja kehitettävien teknikoiden, toimintojen ja strategioiden tavoitteena olisi ohjata oppilaita lapsioppimiseen hallitsemaan tunteita ja tunneilmauksia, jotta he voivat

Yhteismukset sekä sosiaalinen ehdollistuminen. On elintärkeää säilyttää oppilaan arvokkuus ja välttää vastakkainasetteluja ja rangaistuksia; yhteiselon on perustuttava keskinäiseen kunnioitukseen.

- Kyky olla rehellinen itselleen omien tunteidensa suhteen.
- Oppiminen tunnistamaan toisten ihmisten tunteita ja emootioita.
- Ymmärrys siitä, että tunnejärjestelmämme koostuu erilaisista toisiinsa liittyvistä osatekijöistä: myönteisistä tai kielteisistä ajatuksista, tunteista tai fysiologisista reaktioista ja toimista tai käyttäytymisestä.
- Tunteiden samanaikaisuuden ymmärtäminen
- Oppiminen säätämään tunteitamme
- Positiivisten tunteiden ja tuntemusten kokeminen koulu- ja perheympäristössä.
- Itsetunnon kehittäminen oman arvon ja pätevyyden tunnustamisena.

RESILIENSSITYÖN ULOTTUVUUDET		
	se on seurausta siitä, että merkittävä aikuinen huolehtii lapsesta	
R A K E N T A M I S E N O P E T T A M I N E N	Johdonmukainen itsetunto	johdonmukaisesti; johdonmukaisen itsetunnon luominen edellyttää "riittävän" hyvää sidettä, joka kykenee antamaan herkän vastauksen. Alhainen tai liioitellun korkea itsetunto johtaa eristäytymiseen: jos se on alhainen, se johtaa häpeälliseen itsensä poissulkemiseen, ja jos se on liian korkea, se voi johtaa ylimeriäisyydestä johtuvaan hylkäämiseen (Melillo, 2001).
	Itsenäisyys	osaa ottaa etäisyyttä kielteisiin mielipiteisiin, jotka voivat olla haitallisia. Kyky asettaa rajat itsensä ja ongelmallisen ympäristön välille, säilyttää emotionaalinen ja fyysinen etäisyys ja välttää eristäytymistä (Melillo, 2001).
	Virheen hyväksyminen	kun oletetaan luonnollisesti, että virheet ovat osa oppimisprosessia, ihminen oppii tekemään päätöksiä määrätietoisesti. Prosessista nautitaan, eikä tietyn tuloksen saavuttamatta jättäminen vaikuta kielteisesti, koska tilanteen analysointi mahdollistaa parantamisen.
	Hellyys & tuki	tarjoamalla ehdotonta tukea ja rohkaisua akateemisen menestyksen perustaksi ja tueksi (Henderson ja Milstein, 2003).
	Suhdetaidot	kyky luoda tasapainoisia siteitä ja läheisyyttä toisiin ihmisiin, jolloin oma kiintymyksen tarve siirtyy muille antamisen asenteeseen. Kannustetaan vertaissuhteita, joissa kommunikaatio, kunnioitus, empatia ja yhteistyö voittavat kilpailun.
	Assertiivinen viestintä	omien mielipiteiden, oikeuksien, tunteiden ja tarpeiden ilmaiseminen ja puolustaminen, toisten mielipiteiden, oikeuksien, tunteiden ja tarpeiden kunnioittaminen sekä niiden ilmaiseminen tilanteeseen sopivalla tavalla.
	Asiaankuuluva opetussuunnitelma	käytännönläheisempi oppiminen, "reaalimaailman" opetussuunnitelma ja kaikkien koulutusyhteisön jäsenten tekemät päätökset (Henderson ja Milstein, 2003).
	Emotionaalinen ilmapiiri	myönteinen ja turvallinen, jolloin oppilaat voivat tuntea itsensä kunnioitetuiksi, tuetuiksi ja rakastetuiksi (Henderson ja Milstein, 2003).
	Nautinto	"vakavuudesta leikkimielisyyteen" Resilienssi kehottaa meitä integroimaan nautinnon myös kriisin ja vastoinkäymisten aikana. Nautinto on työssä voimakkain tekijä tunnustusta tai muita ulkoisia palkkioita voimakkaampi.
	Proaktiivinen opetus	opettajat, jotka osaavat seurata oppilaiden henkilökohtaista kehitysprosessia, jotka hyväksyvät monimuotoisuuden ja eri ryhmien (opettajat, oppilaat ja perheet) välisten suhteiden monimutkaisuuden ja osaavat hallita niitä.
	Korkeat ja realistiset odotukset	toimia tehokkaina motivaattoreina ja omaksua filosofia, jonka mukaan kaikki oppijat voivat menestyä. Aivojen plastisuuden edustaman avoimen oven toivolle on aina synnyttävä opettajissa myönteisiä odotuksia oppilaistaan (positiivinen Pygmalion-ilmiö).
	Vahvuudet tai taidot	polku kohti myönteisiä ja mahdollisia konstruktioita. Omien kykyjen löytämiseen liittyy "uskomisen nähdäkseen" (Forés ja Grané, 2012).
	Huumori	"löytää tragediasta komiikkaa", pelastaa meidät negatiivisilta tunteilta. Nauru on kaava, jonka avulla kestämmme epäsuotuisat tilanteet (Melillo, 2001).

AJ AT TE LU N O PE TT A MI NE N	Luova-tai vaihtoehtoinen ajattelu	järjen ja tunteiden, intuition tai fantasioiden yhdistäminen, jotta todellisuus voidaan nähdä erilaisista, keksityistä näkökulmista. Siinä keksitään jotakin uutta, suhteutetaan jotakin tunnettua innovatiivisella tavalla ja poiketaan tavanomaisista ajatus- tai käyttäytymismalleista.
	Kriittinen ajattelu	kokemusten ja tietojen analysointi ja kyky tehdä omia johtopäätöksiä todellisuudesta on elintärkeää autonomian saavuttamiseksi ja olennaista päätösten tekemiseksi elämässä. Siihen kuuluu kärsittyjen vastoinkäymisten syiden ja vastuiden kriittinen analysointi.
	Positiivinen ajattelu	vahvistaa siirtymistä realistisesta ja myönteisestä ajattelusta, keskittymällä vaikeuksiin ja mahdollisuuksiin.

TOIVO: Tämä on sitkeä tunne, jota voi edistää; se on miellyttävä ja syntyy siitä, että näkee jonkin halutun asian mahdollisena.

O
P
E
T
T
A
A
T
U
N
T
E
M
A
A
N

Samanhenkiset ja myönteiset tunteet (Segura, 2005) ajattelu

- **Illuusio** on elävin toivo, kun näkee, että se, mitä toivoo, on lähellä. Se on tunne, joka mobilisoi.
- **Innostus** on toivo, joka ajaa ihmistä toimintaan, se tarkoittaa sitä, että on innostunut jostakin, joka saa ihmisen hengessä aikaan todellisen innostuksen toimia.
- **Optimismissa** ei ole kyse siitä, että kaikki on "ruusuista", vaan siitä, että on rohkeutta voittaa vaikeudet.
- **Yllätys** voi olla miellyttävä tai epämiellyttävä tunne, kun havaitsee jotain uutta ja odottamatonta.

Vastakkaiset ja negatiiviset tunteet (Segura, 2005)

Pettymys on epämiellyttävä tunne, joka syntyy, kun huomaat, että jotain, mitä sinulla oli oikeus odottaa, ei toteudu tai että joku, johon luotit, ei ole luottamuksesi arvoinen.

Epätoivo on hyvin voimakas sairaus, joka johtuu toivon täydellisestä menettämisestä, ja siihen liittyy usein masennusta, aggressiivisuutta muita tai itseään kohtaan.

Pettymys on uskon menettämistä johonkin tai johonkin, johon on perusteettomasti uskonut.

IIA.5. OHJELMATYÖN YLEISET JA ERITYISET TAVOITTEET

Vahvistetaan taidealojen merkitys kouluissa sekä virallisen ja epävirallisen koulutuksen välinen yhteys.

Vahvistaa taiteen taiteiden välinen yhteys ja korostaa sen roolia oppimisen akselina monialaisuudesta käsin sekä sen merkitystä taitojen hankkimisessa ja korostaa sen arvoa sen suoran yhteyden vuoksi mihin tahansa opetussuunnitelman osa-alueeseen.

Edistetään musiikin ja luovien käytäntöjen merkitystä kouluissa.

ei ainoastaan virkistyskomponentteina vaan myös keskeisenä tekijänä, kun rakennetaan tulevaisuuden kansalaisia, joilla on joukko monialaisia taitoja (sosiaaliset taidot, viestintä, oppimaan oppiminen, luovuus jne.), joiden avulla pyritään saavuttamaan ihmisen täydellinen kehitys, jotta hän pystyy sopeutumaan jatkuvasti muuttuvan yhteiskunnan vaatimuksiin ja vastaamaan niihin kriittisellä ja kannustavalla hengellä.

tarjota musiikin oppimista monialaisesti.

tarjota musiikin oppimista monialaisesti, joka antaa sille kollektiivisen merkityksen. Mielestämme musiikkikasvatukseen on kehityttävä ja annettava sille laajempia ulottuvuuksia avaamalla se muille taiteenaloille, sillä musiikki on osa taidetta, emmekä saa irrottaa sitä muista taiteenaloista. Tämän on oltava musiikinopettajan tavoite, jos haluamme, että tehtävämme on välittämistä, emme saa eristää sitä omalle alalleen, vaan sen on saatava ravintoa muilta taiteenaloilta selviytyäkseen ja saavuttaakseen maksimipotentiaalinsa universaalina kielenä.

Vahvistetaan lasten sietokykyä ja sopeutumiskykyä.

kognitiiviset, emotionaaliset ja sosiaaliset näkökohdat (erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla oppilailla, joiden näiden näkökohtien täysipainoinen kehitys on rajoitettu kulttuurisen, sosiaalisen, taloudellisen, toiminnallisen tai kognitiivisen monimuotoisuuden vuoksi) opetushenkilöstönsä kautta "kouluttajakoulutuksen" avulla, mikä lisää hankkeen kestävyttä.

Otetaan koko oppilaitosyhteisö mukaan osallistumalla aktiivisesti taiteellisiin hankkeisiin.

Tarjotaan heille tiloja osallistua johtamiseen, järjestämiseen, saattamiseen, työkomiteoihin, sukupolvien väliseen oppimiseen, joka edistää vertaisoppimista (aikuinen/lapsi). Hankkeessa olisi luotava osallistumiskanavia, jotta jokainen koulutusyhteisön jäsen löytäisi paikan, jossa hän voi osallistua hankkeeseen kiinnostuksensa ja mahdollisuuksiensa mukaan. Osallistumismahdollisuuksia avaamalla varmistamme, että meidän kaltaiset hankkeet otetaan mukaan, tunnustetaan ja arvostetaan.

Luodaan koulun, perheen ja naapuruston välistä poikkileikkaavaa dynamiikkaa.

laajennetun koulutuksen ajatuksesta, jossa koulu ei ole suljettu tila vaan monipuolinen paikka, joka ruokkii ja kehittää monipuolista vuorovaikutusta ja oppimiskokemuksia.

Poistaa kaikenlainen syrjintä sisällöstä, käytetyistä materiaaleista (esim. soittimien valinnassa), musiikin oppimistoiminnasta ja musiikkiluokista (oppimisympäristö).

Tunnistetaan oppilaiden ilmaisulliset ja luovan toiminnan tarpeet, omaksutaan ja kehitetään kognitiivisesti entistä enemmän kunkin oppilaan sosiaalisia ja kulttuurisia lähtökohtia ja kehitetään metakognitiivisia välineitä niiden asteittaista ja jatkuvaa laajentamista varten.

Valitaan oppilaille tarjottava musiikillinen sisältö ja materiaali heidän aiempien tietojensa perusteella, alkaen erityisistä musikaalisuuden muodoista, jotka ilmenevät suunnitteleamalla johdonmukainen musiikillisten oppimistoimintojen eteneminen.

Mahdollistaa opetuksen mukauttaminen kunkin henkilön ominaispiirteisiin ja tapaan, jolla hän kehittää oppimistaan.

Kannustetaan oppilaita aktiivisuuteen vaihtelemalla erityyppisiä tehtäviä ja tilanteita ja pyritään tekemään oppimisesta motivoiva ja palkitseva kokemus.

Edistetään mielekästä oppimista suunnitteleamalla tilanteita ja käyttämällä strategioita, joiden avulla oppilaat voivat liittää uuden tiedon jo osaamaansa.

Edistetään oppilaiden asteittaista itsesätelyä tarjoamalla heille välineitä ja strategioita, joiden avulla he voivat olla itsenäisempiä ja kykenevämpiä suunnittelemaan, valvomaan ja arvioimaan omaa edistymistään.

Otetaan huomioon tarve integroida eri oppiaineiden sisältöjä siten, että oppilaat omaksuvat globaalin ja monialaisen näkökulman.

Sosio-affektiivisen lähestymistavan omaksuminen. Yleisesti ottaen ihmiset mobilisoituvat (tai eivät mobilisoidu) tarpeidensa perusteella. Niiden hallinta tuottaa tunteita, jotka liittyvät tyytyväisyyteen tai turhautumiseen. Toisin sanoen meitä ohjaavat tarpeiden synnyttämät tunteet enemmän kuin järki, enemmän kuin tiedot.

Edistetään opiskelijoiden välistä yhteistyötä, jossa vuoropuhelu on keskeinen väline.

- Musiikin oppimisen työpajojen (muun muassa instrumentti, laulu ja ruumiillinen ilmaisu) yhtenäistäminen kaikille asiantuntijoille yhteisen opetussuunnitelmallisen näkemyksen pohjalta, joka on johdonmukainen niiden keskusten opetushankkeen kanssa, joissa sitä sovelletaan, ja niiden opetuskontekstien kanssa.
- Tämän opetussuunnitelman sisällyttäminen yleisiin kouluohjelmiin musiikki- ja näyttämötuotannon ja -luomisen välineenä, jossa lapset ovat päähenkilöitä ja jossa tavoite osallisuudesta kouluaikana toteutuu.
- Koulun käyttäminen musiikkihankkeidemme perustana, jolloin luomme koulun tilaan naapuruston kulttuurisen viitekehyksen, jossa yhteistyöhön perustuvia oppimisympäristöjä luodaan kouluajan ulkopuolella (epävirallinen koulutus) kouluaikana tapahtuvien tapahtumien (virallinen koulutus) mukaisesti, jotta työmme vaikutus ei rajoitu vain kouluryhmään, ja laajentamalla toimintaamme lapsiin, jotka eivät muuten voisi hyötyä musiikkikasvatuksesta sosio-perheellisten olosuhteidensa vuoksi, ja luomalla myönteisiä vapaa-ajanviettoiloja heikoimmassa asemassa oleville väestöryhmille.
- Yhteisten toimintaverkostojen koordinointi ja perustaminen ulkopuolisten yhteistyötahojen (säätiot, yhdistykset, asiantuntijat...) kanssa, jotta kaikki hankkeeseen osallistujat voivat työskennellä yhteisellä pedagogisella linjalla, jossa opetus- ja oppimistavoitteet lähenevät toisiaan, ja pyrkiä näin rikastuttamaan käsitteellistä, sosiaalista, kulttuurista ja henkilökohtaista kehitystä harjoittamiemme taidealojen avulla.
- Laaditaan perheen osallistumissuunnitelma, joka takaa koko ryhmän osallistumisen.
- Kouluneuvoston johtotehtävien lisäksi on kyse siitä, että perheille tarjotaan mahdollisuuksia osallistua päivittäiseen dynamiikkaan, joka yhdistää heidät koulun hankkeisiin. Lyhyesti sanottuna koulujen on avattava ovensa ulkomaailmaan, jotta koulun sisäiset tapahtumat saadaan näkyviin.

- Taiteellisiin kieliin liittyvien monialaisten kokemusten tuottaminen, jotka on suunniteltu erityisesti kunkin tason oppilaille.
- Tarjotaan lapsille mahdollisuus tutustua soittotunneille, jotta he voisivat tutustua soittimeen, joka tuntuu heille läheiseltä, ja sitoutua sen opiskeluun.
- Soitinopetukselle asetetaan erityistavoitteet ryhmätasolla ja ymmärretään yksilöllisen oppimisen edistymisen tarve henkilökohtaisena liikkeellepanevana voimana, jolla on suora vaikutus kollektiiviseen tuotantoon.
- Laulamisen ja kehon kanssa työskentelyn vakiinnuttaminen musiikillisen oppimisen ja näyttämötyöskentelyn kannalta olennaisiksi tekijöiksi.
- Suositaan tasojen välistä musiikillista ja näyttämövuorovaikutusta, kannustetaan motivaatiota nuorimmissa lapsissa, koska he kokevat olevansa mallia, jota seurata, ja vanhemmissa lapsissa, koska he kokevat olevansa referenssejä ja kumppaneita nuorimpien oppimisessa.
- Kannustetaan yhteistoiminnalliseen luomiseen, ilmaisutaitoihin, reflektiivisyyteen ja ryhmän yhteenkuuluvuuteen luomalla omia ehdotuksia. Tavoitteena on, että heistä tulee asteittain itsenäisempiä omassa työssään ja että he tukeutuvat taiteelliseen ryhmään, jonka osa he ovat, ja että he yhdistävät luokahuoneessa ja keskuksen kokoamisprosesseissa tapahtuvat asiat työpajoissa, aktiviteeteissa, tutkimuksessa/luomisessa/taiteellisissa ja musiikillisissa toimissa tapahtuviin asioihin.
- Opiskelijoiden ottaminen mukaan esitysten ja kumppanuuksien järjestämiseen ja heidän osallistumisensa toiminnan koordinointiin heidän tarjoamansa eriateisen vastuun ja sitoutumisen perusteella.
- Tarjotaan yläkoululaisille mahdollisuus jatkaa musiikinopiskelua peruskoulun jälkeen tarjoamalla koulun ulkopuolisia tunteja, jotta he eivät irtaannu hankkeesta ja ymmärtävät edelleen, miten tärkeitä he ovat hankkeen jatkuvuuden kannalta.
- Kannustetaan ja edistetään oppilaiden osallistumista koulun ulkopuoliseen musiikkitoimintaan, jotta he voivat laajentaa ja vahvistaa instrumentti- ja lauluharjoitteluaan.

- **Luodaan filoja** sisäisten ja ulkopuolisten opettajien (asiantuntijoiden) **koulutukselle ja yhteiselle pohdinnalle** hankkeen yhteisten tavoitteiden varmistamiseksi. Pedagoginen seminaari edistää ulkopuolisten asiantuntijoiden ja opetushenkilöstön rinnakkaiseloja ja keskinäistä oppimista. Kehitettävän hankkeen, tutkimusaineiston ja yhteisen arvioinnin esittelytilaisuuksien lisäksi kurssin aikana järjestetään erityiskoulutusta, joka liittyy hankkeen keskeiseen toimintalinjaan: musiikkia sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi.
- **Oppijan on suunniteltava harjoituksensa**, istuntojen suunnittelu ja järjestys. Ohjelmoinnin opettamisessa ei ole kyse vain sisällön ja sen tehokkaimpien esitystapojen pohtimisesta. Mitä ja miten opetetaan ei ole asioita, jotka voidaan erottaa siitä, kuka, missä ja mitä varten. Jokainen tehtävä tai tehtäväkokonaisuus tarvitsee suunnitelman, aikataulun, jotta voidaan välttää improvisointia, korjata menettelytapoja ja ennakoita ennakoimattomia tapahtumia luokkahuoneetasolla. Luokkahuoneen suunnittelun on oltava johdonmukainen opetussuunnitelman vertikaalisen linjan (kouluhanke) ja horisontaalisen linjan (johdonmukainen taiteellisen hankkeen kanssa) kanssa.
- Seuraavia **strategioita ja avaintekijöitä** ehdotetaan luokkahuoneistuntojen ohjelmointia varten:

- **intersektionaalinen ja tilannesidonnainen pedagogiikka** (feministinen, rasminvastainen, voimaantumisen vastainen ja ympäristöystävällinen) sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puitteiden luomiseksi. Työstämme opetushenkilöstön omaa näkökulmaa ja heidän rooliaan luokkahuoneen dynamiikan aktiivisina tarkkailijoina. Keskustellaan ryhmissä toimivista vallan rooleista, joihin myös opettaja kuuluu. Mitä luokkahuoneissamme tapahtuu? Millaisia käyttäytymismalleja meillä on referensseinä?
- **kriittinen pedagogiikka**, joka auttaa meitä kysymään itseltämme keskeisiä kysymyksiä ja esittämään ne opiskelijoille kaikissa luomis- ja oppimisprosessin vaiheissa. Sovellamme tuomitsemisen keskeyttämisen periaatetta, jotta asioita ei otettaisi itsestäänselvyksinä ja jotta lapsille välitettäisiin tarve kyseenalaistaa asioiden syitä ja kysyä uusia kysymyksiä perusasioiden pohjalta.
- **innovaatiomenetelmät taiteellisten käytäntöjen avulla**. Opetushenkilökunnalle jaetaan "**avustetun didaktiikan**" strategioita, toisin sanoen asiantuntijan tavallisilla tunteilla käyttämien harjoitusten, laulujen ja rutiinien jäljittelyä.
- **kollektiiviset ja horisontaaliset luomiskäytännöt**, joita ruokitaan omassa kokoonpanossa, joka takaa demokraattisen kehityksen ja asettaa yhteiset tavoitteet, jotka aiomme saavuttaa taiteellis-musiikillisen hankkeen sosiaalis-kasvatuksellisella toteuttamisella.

Perheen ja koulun välinen liitto on välttämätön; koulutyöskentely ei riitä, jos sisäistetty oppiminen on ristiriidassa sen kanssa, mitä eri kasvatuskulttuureista välittyy. Perheiden sitoutumisen kouluihin on oltava muutakin kuin osallistumista retkiin tai tiettyyn toimintaan: meidän on toimittava sopusoinnussa koulun ideologian kanssa. Vastuu moninaisuuden käsittelystä laaja-alaisesta lähestymistavasta on jaettava, ja sitä varten perheiden on jaettava tämä ideologia, tunnettava kasvatuksellinen lähestymistapa, erilaiset todellisuudet, joista ne koostuvat, ja toimittava niiden mukaisesti luopumatta omista erityispiirteistään mutta kunnioittaen toisten erityispiirteitä; tämä on ainoa keino kehittää toisten kunnioittamista, tämä on rinnakkaiselon pääsääntö. Perheiden osallistumisen saavuttamiseksi on kuljettava myös päinvastaiseen suuntaan: koulun on tultava kotiin.

Osallistuminen on hyödyllisin keino muuttaa kouluja yksinomaan oppilaiden koulutukseen tarkoitettuihin paikkoihin monimuotoisissa, joissa koko yhteisöllä on paikkansa: tarjotaan heille maantien ja tiellä yhteistyönä koulun dynamiikka.

- Työskentely metodologisten suuntaviivojen mukaisesti, joiden avulla he voivat päästä luokkahuoneeseen ja auttaa opetustehtävässä.
- Luodaan yhteisiä professori-opettaja-toimikuntia, jotka työskentelevät yhdessä erityisten tai pitkän aikavälin aloitteiden parissa.
- Ympäristön muuttamiseen osallistuminen palveluoppimiseen perustuvien toimien avulla toteuttamalla toimia koulualueiden palauttamiseksi tai muuttamiseksi.
- Osallistuminen pedagogisiin seminaareihin, joissa tutustutaan opetus- ja oppimisprosessin perustana oleviin erilaisiin menetelmiin ja kehitettävien hankkeiden tavoitteisiin.

Perheiden osallistuminen edistää:

- Koulutus elämää varten, sillä siihen kuuluu elämän kaikkien osa-alueiden käsittely, minkä vuoksi perhe-koulu-kaksoistapaaminen on olennaisen tärkeä, sillä se yhdistää koululaisten elinympäristöt.
- Ne mahdollistavat sen, että koulun sisällä tapahtuvilla asioilla on vaikutuksia myös koulun ulkopuolella tapahtuviin asioihin.
- Ne edustavat tasavertaista kohtaamispaikkaa perheiden ja kasvattajien välillä, mikä antaa heille mahdollisuuden rakentaa osallisuutta arvostamalla heidän panostaan yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen.
- Ne edistävät kulttuurista integraatiota, sillä koulussa tehtävän työn projektiota rikastuttaa perheen monimuotoisuuden suora panos,

IIA.7. PANOS AVAINTAIDEN HANKKIMISEEN

Neuvosto ja Euroopan parlamentti hyväksyivät vuoden 2006 lopussa viitekehyksen, jossa yksilöidään ja määritellään ne avaintaidot, joita kansalaiset tarvitsevat henkilökohtaiseen toteuttamiseen, sosiaaliseen osallisuuteen, aktiiviseen kansalaisuuteen ja työllistävyyteen tietoyhteiskunnassa.

Kahdeksan avaintaitoa määritellään **kouluympäristöön soveltuviksi taidoiksi, tiedoiksi ja asenteiksi**, jotka kaikkien oppijoiden on saavutettava, jotta he voivat toteuttaa itseään ja kehittyä sekä toimia aktiivisena kansalaisena ja integroitua yhteiskuntaan:

- Tieto ("know-how") sisältää tosiasioita, ideoita ja käsitteitä, jotka hankimme abstraktilla tavalla;
- Valmiudet ("know-doing") ovat valmiuksia, joiden avulla voimme käyttää ja ilmaista omaksuttua tietoa tietyssä kontekstissa ja saada aikaan erityisiä tuloksia.
- Asenteet ("osaaminen olla") määrittelevät mielenlaadun ja halun toimia tiettyjen ajatusten tai tilanteiden edessä.

Ne on tarkoitus sisällyttää opetussuunnitelmaan siksi, että osaamisperusteinen opetus mahdollistaa monimuotoisen oppimisen integroinnin, mikä edistää tiedon monialaisuutta ja tekee erityyppisistä sisällöistä toimivia, koska niitä voidaan soveltaa tehokkaasti erilaisissa tilanteissa ja kokemuksellisissa yhteyksissä. Eurooppalaisessa viitekehyksessä määritellään kahdeksan avaintaitoa; **opetussuunnitelmaperusteisen lähestymistavan perusteella katsomme, että musiikkikasvatus edistää täysin avaintaitojen hankkimista** maailmanlaajuisesta näkökulmasta. Havainnollistamiseksi korostamme seuraavia:

Kielellisen viestinnän osaaminen	se lisää merkittävästi erityissanastoa ja kommunikatiivista vuorovaikutusta näyttämötehtävien kautta, se suosii laulamisen kautta tapahtuvaa dikotomiaa ja tunteiden ilmaisua.
Matemaattiset taidot ja perustaidot luonnontieteissä ja teknologiassa	se liittyy musiikkiin käyttämällä tilaa ja aikaa, asteikkoja, graafisia esityksiä, geometrisia elementtejä ja symboleja. Taidealoilla harjoitettu toiminta stimuloi ja edistää tilan ja ajan hahmottamista ja käsitteellistämistä.
Monikielinen osaaminen	tämä edellyttää eri kielten käyttöä. Laulaminen tai musiikin kuunteleminen muilla kielillä auttaa ääntämisessä ja rytmin ilmaisussa, parantaa ymmärtämistä, motivoi opiskelemaan muita kieliä ja tuo meidät lähemmäs muita kulttuurikontakteja.
Digitaalinen osaaminen	tekniikan käyttö välineenä kuvataiteen ja musiikin lähestymisessä, muiden luomukset ja oman luomuksen muotoilu, kuvien ja äänien ja niiden sisältämien viestien analysointi, musiikin sävellysohjelmien avulla tapahtuva luominen.
Sosiaaliset ja kansalaisvalmiudet	sellaisten ryhmätyötoimien suorittaminen, jotka edellyttävät yhteistyötä, vastuunottoa, sääntöjen ja ohjeiden noudattamista sekä materiaalien ja välineiden hoitoa ja säilyttämistä. Kaksi suoraan alaan liittyvää näkökohtaa, jotka ymmärretään taitoina ja kykyinä, jotka edistävät rinnakkaiseloa, ihmisten välistä kunnioitusta ja ymmärtämystä, sillä taiteen käyttö viestinnän ja ilmaisun lähteenä parantaa välttämättä niiden hankkimista.

Kulttuuritietoisuuden ja -ilmaisun osaaminen	taide on suora linkki, jonka avulla voidaan lähestyä muita ajattelun ja ilmaisun muotoja, ymmärtää lähiympäristöä ja määritellä pätevät kriteerit muiden kulttuurien kunnioittamiseksi.
Oppimaan oppimisen osaaminen	Tämä tapahtuu tutkimalla aistien avulla ääniä, tekstuureja, muotoja tai tiloja, jotta hankitut tiedot antavat lapsille riittävän taustan käyttää niitä erilaisissa tilanteissa ja pohtia osallistumistaan luomisprosesseihin.
Aloitteellisuus ja yrittäjähenkisyys	tämä edistää tietämystä itsestä, omista kiinnostuksen kohteista ja mahdollisuuksista sekä osallistumista oppilaiden itsensä edistämien suunnitelmien laatimiseen ja heidän osallistumiseensa niiden kehittämiseen.

IIA.8. MUSIIKKIKASVATUKSEN SUHDE MUIHIN ALOIHIN.

Kokonaisvaltainen lähestymistapa ohjelmatyöhön mahdollistaa sisältöjen kytkemisen toisiinsa eri osa-alueiden välillä siten, että oppimiskohteet täydentävät ja lujittavat toisiaan ja että ne toimivat kokemuksellisten lähestymistapojen ja eri näkökulmien kautta. Yleisesti ottaen määritellään taiteellisen koulutuksen ja muiden osa-alueiden välinen suhde:

- **Kieli:** Suhde tähän alaan on kiistaton kaikilla ilmaisun, ymmärtämisen ja kielen laajentamisen tasoilla, semanttiset rakenteet ja kirjallisuuden maailmaan tutustuminen tekstien luomisen tai teatterikäsikirjoitusten lukemisen kautta.
- **Tiede:** eri työpajoissa työskennellään ilmaisun, tunnistamisen, tietoisuuden ja yhteydenpidon parissa fyysiseen ja sosiaaliseen maailmaan taiteellisten ilmentymien kautta.
- **Matematiikka:** mahdollistaa erilaisten koodien käytön, jotka edistävät abstraktia ajattelua, kehittävät avaruudellista hahmottamista, numeroiden, murtolukujen ja mittojen funktionaalista soveltamista kuvataiteen tai rytmien ja mittojen avulla.
- **Liikuntakasvatus:** Sekä taide- että musiikkialoilla kehoa ja liikettä käytetään oppimisen ja kokemusten liikkeellepanevana voimana, jolloin korostuu kehonkielen merkitys.
- **Vieras kieli:** Laulaminen muilla kielillä, myös pakollisella englannilla, suosii auditiivista kasvatusta, kehittää sanoitusta muiden äänteiden avulla, laajentaa kielitaitoa ja poistaa esteitä muiden kielten kuin oman kielen käytön tieltä.

Ohjelman suunnittelussa pyritään toiminnan tarkoituksenmukaisuuden ja suoritettavan koulutustehtävän prosessuaalisen luonteen korostamisen perusteella hankkimaan välineitä, jotka osaltaan täydentävät ja lujittavat eri aloihin liittyviä oppimisstandardeja. Seuraavassa taulukossa esitetään esimerkkinä työpajat, osa-alueet ja niihin liittyvät toiminnot:

WORKSHOPS	Alue	Tyyppi Toiminta
Teatteri	Kielialue Yhteiskuntatieteet Arvokasvatus	- Suullinen ja kirjallinen ilmaisu - Luetun ymmärtäminen - Visuaaliset ja luovat taiteet

Tanssi	Liikunnan alue Arvokasvatus	<ul style="list-style-type: none"> - Motorinen koordinaatio - Liike ja tila - Kehon ilmaisu ja tietoisuus - Yhteistyöhön perustuva työ
Laite	Matematiikan alue Yhteiskuntatieteet Kielialue Arvokasvatus	<ul style="list-style-type: none"> - Instrumentin oppiminen - Musiikillinen kieli - Laskeminen: rytmi ja syke - Pistemäärä: pisteet
Laulaminen	Kielialue Yhteiskuntatieteet Englannin alue Arvokasvatus	<ul style="list-style-type: none"> - Suullinen ja kirjallinen ymmärtäminen - Kuulon ja muistin kehitys - Ääntäminen ja sanonta - Ryhmän koordinaatio

OSA IIB: OHJELMOINNIN KEHITTÄMINEN

SISÄLLYSLUETTELO

II.B KÄYTÄNNÖN OHJELMOINTIKEHITYS		
IIB.9.	KEHITTÄMISTOIMET	52-53
IIB.10.	METODOLOGISET STRATEGIAT	54-55
IIB.11.	EI-PERINTEISEN METODOLOGIAN DIDAKTISET STRATEGIAT	56-57
IIB.12.	OPETUSSUUNNITELMAN OSIEN KÄSITTELY	58-59
IIB.13.	LUOKKAHUONETOIMINNOT JA -STRATEGIAT	60-61
IIB.14.	OPETUS- JA OPPIMISPROSESSIN ARVIOINTI	62-63
IIB.15.	ASiantuntijan profiili	64-65

IIB.9. KEHITTÄMISTOIMET

Tältä pohjalta suunnittelussa on neljä toimenpidettä, joissa keskitytään erityisesti vahvistamaan musiikin ja esittävien taiteiden läsnäoloa koulutusyhteisössämme ja edistämään taiteen käyttöä oppimisen välineenä: musiikinopetuksen työpajat, esiintyminen suurissa ryhmissä, ympäristölle avoimet hankkeet ja pedagoginen seminaari, joita kuvaamme tarkemmin ja selitämme myös niiden menetelmiä.

MUSIIKKIOPETUSTYÖPAJAT (soitin, kuoro, teatteri, tanssi) kouluaikana.

Nämä työpajat on suunniteltu tutkimuksen, luomisen ja toiminnan välineeksi. Tekninen oppiminen yhdistetään ilmaisutaitojen ja arvotietoisuuden kehittämiseen. Seuraavassa on joitakin **didaktisia strategioita, joita** pidämme perustavanlaatuisina ja jotka ovat lähtökohtana:

- Leikki ja toiminnan leikkisä luonne
- Yhteistyön dynamiikka
- Monitieteinen tai poikkitieteellinen työskentely muiden osaamisalueiden ja opetussuunnitelman sisällön kanssa, jota käsitellään luokassa.
- Keho ja instrumentit kokeilun ja ilmaisun keskipisteenä
- Kuunteleminen oppimisen ja yhteiskehittämisen avaimena
- Kollektiivinen ja horisontaalinen luominen
- Ihmissuhteiden ja konfliktinratkaisun merkitys
- Alisteisten kulttuurien vahvistaminen tutkimusprosesseilla, jotka kyseenalaistavat esteettiset hierarkiat.
- Tutkimus oppimisen ja taiteellisen ilmaisun prosessien lähtökohtana: mitä, miten ja miksi teemme sitä, mitä teemme.
- Työskentely viitteillä, jotka avaavat meidät toisille todellisuuksille, kokemuksille ja herkkyyksille, kriittisen uteliaisuuden ja suvaitsevaisuuden edistämiseksi.

Toimenpide
1

TOIMIA SUURENA RYHMÄNÄ

Toimenpide
2

- Ne ovat tiloja, joissa yleensä erillään työskentelevät ryhmät voivat kokoontua yhteen. Niiden avulla voidaan oppia soittamaan muiden instrumenttien kanssa (orkesteri) ja myös sekoittamaan tieteenaloja (esimerkiksi teatteri tai tanssi ja musiikki). Se toimii eräänlaisena yhteisenä foorumina, jossa opetussuunnitelman tavoitteet ja arvot yhdistetään ja visualisoidaan yhteiseksi hankkeeksi. Siellä on mahdollista harjoitella konsertteja ja yleisölle avoimia esityksiä. Se toimii kalvona, joka yhdistää ulkopuolisen (naapuruston, muut oppilaitokset, muut toimijat, muut koulut...) ja sisäisen (opettajat, muu oppilaskunta, perheet...), välittäen oppimista tai huolenaiheita, jotka kulkevat läpi koulu yhteisöme ja sen ympäristön.
- Suuren ryhmän tilat mahdollistavat myös niiden oppilaiden osallistumisen, jotka eivät tunne oloaan niin varmaksi tai mukavaksi näyttämöllä, mutta jotka voivat ottaa vastaan muita tehtäviä, joita ryhmässä tarvitaan arjen ja esitysten kannalta, kuten pukujen ja lavasteiden suunnittelua ja valmistusta, toiminnan/luomisen dokumentointia, valo- ja äänitekniikkona toimimista jne... On tärkeää, että ryhmässä on yhtä monta profiilia kuin lapsilla on kiinnostuksen kohteita, jotta mahdollisuudet ja kyvyt ovat monipuoliset ilman syrjintää ja jotta voidaan mukautua kunkin henkilön motivaatioon.

YMPÄRISTÖLLE AVOIN MUSIIKKIHANKE

Sosiaalisen kontekstin muuttamiseksi työskentelemme kommunikoinnin parissa perheiden ja muiden ympäristön toimijoiden kanssa. On olennaisen tärkeää korostaa taiteen (ja erityisesti musiikin) oppimiseen liittyvän muutoksen arvoa. Tätä varten ehdotetaan kahta avautumistilaa:

- Tilat perheiden ja/tai muiden ympäristötoimijoiden aktiiviselle osallistumiselle:** Nämä ovat tiloja, joissa perheille osoitetaan käytännönläheisesti, miten MOVEMENT-hankkeissa voidaan oppia. Kertaluonteisen "avoimen luokan", säästyksen ensimmäisillä oppitunneilla tai jaetun luokan muodossa koulun ulkopuoliset ihmiset voivat jakaa musiikin oppimisen lasten kanssa tasavertaisina.
- Näyttelytilat:** Näyttelytilat: Keskitytään aina prosessiin tärkeimpänä asiana, ja käytetään sopivaa muotoa, jotta voidaan jakaa ympäristön kanssa koko kouluvuoden aikana saavutettu oppiminen. Ehdotetaan konsertteja, esityksiä, paraateja, äänityksiä jne.
- Kokemusten vaihto:** Tapaamisia samankaltaisten hankkeiden kanssa edistetään, jotta voidaan laajentaa keskuksissamme toteutettavien muutosten näkemystä. Tavoitteena on laajentaa ympäristövaikutuksia.

Se on yhteinen oppimistila, joka kokoaa yhteen taidealan asiantuntijat ja keskuksen opettajat ja jonka tavoitteena on yhdistää pedagogisia periaatteita, jakaa menetelmiä, oppia vaihdon kautta sekä seurata ja arvioida jatkuvasti eri toimia. Ryhmä saa ravintoa sekä jäsentensä panoksesta että aika ajoin kutsutuista vieraista, jotka ovat joko ulkopuolisia tai kuuluvat yhteistyö- ja kumppaniverkostoon. Muut koulutusyhteisön toimijat kutsutaan osallistumaan. Tämän tilan tavoitteena on:

Toimenpide

4

- Taiteiden, erityisesti musiikin, arvostuksen lisääminen kaikille keskuksen opettajille.
- Esittely kouluprojektista, jota kehitetään lukuvuoden aikana ja jonka pohjalta opettajat laativat luokahuoneohjelmansa.
- Opettajien huolenaiheiden jakaminen hankkeen teemoista suhteessa oppilaiden havaitsemiin käyttäytymismalleihin tai asenteisiin.
- Yhteinen koulutus hankkeen kehittämisen kannalta keskeisistä strategioista: paikannettu ja intersektionaalinen pedagogiikka, kriittinen pedagogiikka ja innovointi taiteen keinoin (avustettu didaktiikka).

IIB.10. METODOLOGISET STRATEGIAT

Tähän mennessä luokahuoneessa (ja sen ulkopuolella) saadut kokemukset, jotka kehystävät taiteellista oppimista yhteisessä hankkeessa, ovat osoittaneet musiikin yhdistävän roolin ihmisen kykyjen kannalta. Sen lisäksi, että musiikki vahvistaa monia aistejamme, se stimuloi älykkyyttä, muistia, luovuutta ja viestintää. Suhteessaan muihin tieteenaloihin se lisää mahdollisuuksiaan affektiivisen, älyllisen ja kulttuurisen ulottuvuuden osalta, ja sen opetusta lähestytään aktiivisten (osallistumiseen kannustavien), lämpimien (oppimiselle luottamuksellisia tiloja tarjoavien) ja joustavien (luomiseen, spontaanisuuteen, improvisointiin jne. kannustavien) menetelmien avulla.

V edistää oikeudenmukaisemman ja yhtenäisemmän yhteiskunnan luomista tuomalla esiin jokaisen
ai oppilaan parhaat puolet ja tarjoamalla kuhunkin tilanteeseen sopivia välineitä. Tässä mielessä
ht tutkituilla eri panoksilla on useita yhteisiä pääkohtia:

- o** - Oppilas ymmärretään oppimisensa päähenkilöksi, hänen kiinnostuksen kohteitaan ja motiivejaan
e kunnioitetaan ja hänelle annetaan riittävästi aikaa olla lapsi.
- ht** - Näissä pedagogiikoissa vältetään ulkoa opettelua ja annetaan oppilaiden tehdä virheitä, jotta
oi he voivat oppia niistä ilman rangaistusta. Toisin kuin perinteisessä opetuksessa, yhteistyö on
s etusijalla kilpailuun nähden, ja leimaamista vältetään terveen ja tasapainoisen persoonallisuuden
et kehittämiseksi.
- p** - Lapset omaksuvat ja sisäistävät säännöt noudattamalla niitä ilman pakottamista, koska he
e ymmärtävät niiden merkityksen.
- d** - Tavoitteena on saada kokonaisvaltainen koulutus, eli koulutus ELÄMÄÄN, joka edistää luovuuden,
a konfliktinratkaisun, empatian ja kriittisen ajattelun kaltaisten taitojen kehittymistä, jotta oppilaat
g pystyvät ratkaisemaan itse vaikeudet, joita he kohtaavat koko elämänsä ajan.
- o** - Niissä korostetaan yhteyksien ja suhteiden merkitystä luonnonympäristöön, joka on tiedon,
gi hyvinvoinnin, terveyden ja rauhan lähde.
- ik** - Ne korostavat taidekasvatuksen luovasta potentiaalista johtuvaa muutosta luovaa laatua.
- a**
- t**

M Ehdotamme, että luokahuoneessa kehitetään seuraavia asioita:

e
t
o
d
o
l
o
g
i
s
e
t
s
t
r
a
t

- **Yhteistoiminnallinen oppiminen:**

Jotta se voidaan toteuttaa käytännössä opetuksessa, riippumatta siitä, missä vaiheessa sitä halutaan soveltaa, opettajien on luotava omaa materiaalia, jonka avulla he opettavat lapsia, jotta luokassa ei käytettäisi yhtä ainoaa käsikirjaa, joka yhdenmukaistaa oppimista eikä ota huomioon asiayhteyttä tai oppilaiden tarpeita.

- **Oppimisverkostot:**

Nämä ovat verkko-oppimisympäristöjä, jotka auttavat osallistujia kehittämään osaamistaan tekemällä yhteistyötä ja jakamalla tietoa. Nämä kokemukset tarjoavat opettajille ja oppijoille tilaisuuksia luoda viestintäpolkuja, joiden avulla he voivat inspiroitua muiden opettajien hyvistä käytännöistä ja oppilaat voivat jakaa muissa kouluympäristöissä kehitettyjä kokemuksia.

- **Työsuunnitelman laatiminen:**

Opiskelijoiden on tiedettävä, mitä heiltä odotetaan, jotta he voivat sitoutua tehtävään. Näin oppilaat voimaantuvat ja heistä tulee oman oppimisprosessinsa aktiivisia subjekteja siitä näkökulmasta, mitä ja miksi. Lapsen on tiedettävä, mitä häneltä vaaditaan, ja opettajalla on oltava vastaus. Tästä käsityksestä käsin aktivoimme uudelleen suuren osan oppilaan sisäisestä motivaatiosta. On selvää, että opettajan on ohjattava näitä oppilaita ja ohjattava heidän päätöksiään ja askeleitaan.

- **Viikoittaiset yhteistyökokoukset:**

Oppilaat järjestävät ja johtavat kokouksia. Näiden kokousten tarkoituksena on käsitellä mahdollisia ongelmia sekä luoda terveitä tapoja kommunikoida ja kuunnella aktiivisesti ja pedagogisesti.

Inklusiiviset ja poissulkemisstrategiat luokkahuoneessa: ryhmätyöskentelyn suosiminen on tärkeää, koska tällä tavoin "tarjotaan ihmissuhteiden malli, jossa ihmiset voivat erojensa yli ymmärtää ja tukea toisiaan" (López, 2005, s. 3), mikä helpottaa oppilaiden välistä auttavaa suhdetta.

Itsenäisyyden edistäminen ja vastuun antaminen oppilaille on toinen perustavanlaatuisen strategia, jolla edistetään joustavuuden kehittymistä: tämän saavuttamiseksi on tarjottava oppilaille tiloja tehdä omia päätöksiä ja opetettava heitä kantamaan seuraukset, joita niistä voi seurata.

Viestintätaitojen parantaminen luokkahuoneessa, siteen luominen opettajien ja oppilaiden välille mutta myös oppilaiden itsensä välille, äänen antaminen oppilaille ja tunne siitä, että heitä kuunnellaan, ymmärretään ja tunnustetaan, auttaa vahvistamaan heidän henkilökohtaista arvoaan ja itsetuntoaan.

Positiivisen minäkäsityksen vahvistaminen eli oppilaiden rohkaiseminen ymmärtämään ja arvostamaan itseään, heidän auttamisensa näkemään itsensä ja elämänsä myönteiset puolet, heidän hyvän käytöksensä ja asenteidensa palkitseminen sekä heidän taitojensa parantaminen.

Rohkaiseva kritiikki on hyvä keino ehdottaa muutoksia ja parannusmahdollisuuksia, sillä se luo myönteisen yhteyden opiskelijoihin.

Luovuuden vaaliminen luokkahuoneessa on keino motivoida oppilaita osallistumaan aktiivisesti toimintojen toteuttamiseen ja loppuun saattamiseen.

Elämäntaitojen opettaminen, "jokaiselle henkilölle henkilökohtaisten voimavarojen tarjoaminen, jotka auttavat häntä saamaan itsestään parhaan mahdollisen hyödyn irti" (Melero, 2010, s. 6) ja arvokasvatus ovat strategioita, jotka suosivat kykyä antaa oppilaiden elämälle merkitys ja jotka auttavat heitä kohtaamaan menestyksekkäästi epäsuotuisia tilanteita ja selviytymään niistä vahvempina.

Huumorintajuinen työskentely ja oppilaiden opettaminen nauramaan itselleen ovat tekniikoita, jotka auttavat edistämään optimismia ja itseluottamusta paitsi luokan yleisellä tasolla myös jokaisen oppilaan yksilöllisellä tasolla.

Tekijät, joita on vahvistettava, jotta voidaan parantaa sietokykyä.

- Itsetunto ja itsetutkiskelu: oppijaa kannustetaan tutkimaan vahvuuksiaan.
- Vuorovaikutus ja yhteistyö: heitä opetetaan pyytämään tukea silloin, kun he sitä tarvitsevat, tai tarjoamaan sitä aina, kun he voivat. Lisäksi kun oppilas auttaa toista oppilasta, hän tuntee itsensä tärkeäksi ja kykeneväksi. Näin ollen myös heidän itsetuntonsa paranee.
- Oman toiminnan hallinta: Oppilaita muistutetaan siitä, että muutoksen on lähdettävä itsestä, jotta he voivat voittaa vastoinkäymiset ja parantaa ongelmallista tilannetta.
- Positiivisuus ongelmien edessä johtaa menestykseen.
- Ongelman kohtaaminen, konfliktinratkaisutekniikoiden ja viestintätaitojen opettaminen.

IIB.11. EI-PERINTEISEN METODOLOGIAN DIDAKTISET STRATEGIAT

Elämäntaitojen ja sietokyvyn kehittämiseen keskittyvä musiikinopetus edellyttää epätavanomaista metodologiaa. Tätä varten ehdotamme, että se perustuu niin sanottujen "aktiivisten menetelmien" periaatteisiin, joista korostamme seuraavia:

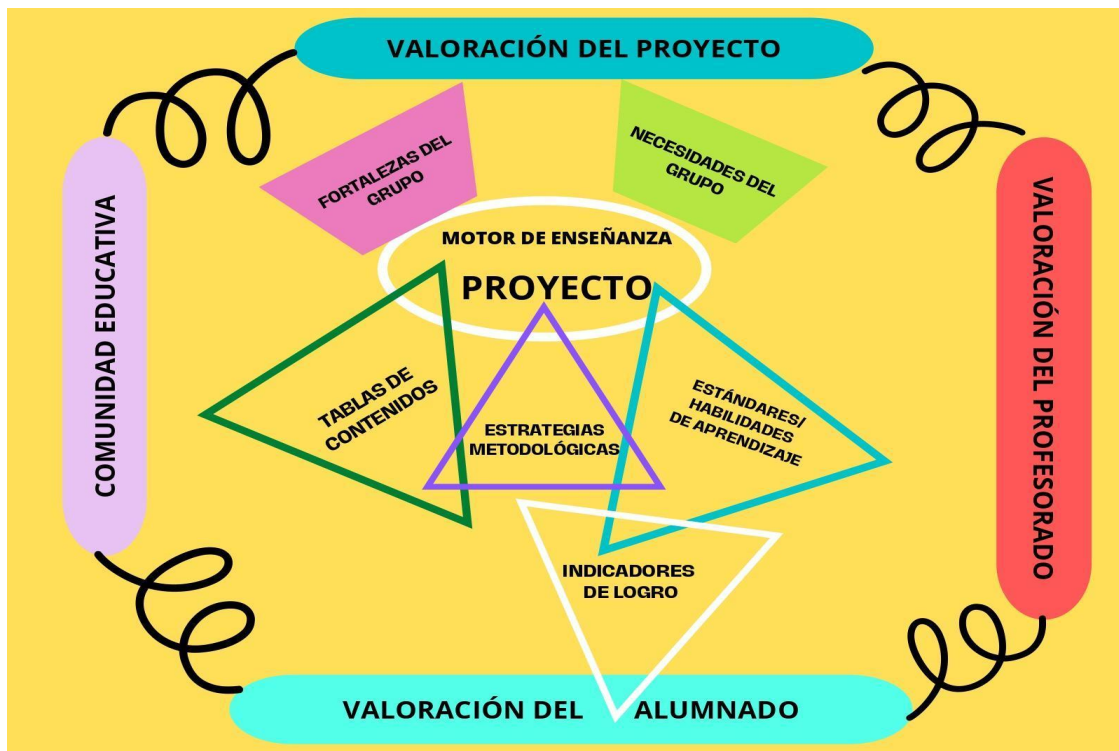
- Opiskelijoiden täysipainoinen osallistuminen ja osallistuminen
- Sisällön ja oppimisympäristöjen prosessuaalinen hankinta
- Työpajat
- Projektipohjainen oppiminen
- Osuustoiminnallinen ryhmärakenne
- Hankkeiden demokraattinen hallinnointi
- Palveluoppiminen
- Interaktiiviset luokkahuoneet

Taidekasvatuksen osalta nämä periaatteet ovat seuraavat:

- Kollektiivinen luominen keskipisteenä**, jossa kaikki hankkeeseen osallistuvat osallistuvat tavalla tai toisella. Meidän tapauksessamme taidekasvatuksen tavoitteena ei ole koskaan kouluttaa mestarimuusikoita, vaan antaa lapsille välineitä ilmaista itseään. Siksi menetelmässämme olemassa olevien musiikillisten ja lavastuksellisten kappaleiden (repertuaarin) esittäminen on väline, jonka avulla opitaan kieltä, jonka avulla voimme ilmaista itseämme ja luoda.
- Ryhmä oppimisympäristönä**: opetus tapahtuu aina ryhmässä, jossa tasavertaisten välinen yhteistyö on tärkeää. Ryhmän kokoonpano voi olla monitasoinen (eri-ikäiset). Ihmissuhteiden merkitys ja konfliktien ratkaiseminen ovat osa oppimisprosessia. Kaikkien ryhmän jäsenten ei tarvitse omaksua samoja rooleja, vaan luomisessa on tilaa omaksua erilaisia paikkoja erilaisten kiinnostusten ja kykyjen mukaan. Menetelmän poikkitieteellisyys mahdollistaa sen, että voi valita, soittaako soitinta, tanssia, ohjata, laulaa vai pyörittääkö (esimerkiksi) valopöytää.
- Kokouspohjainen päätöksenteko**.
- Suhde yleisöön**: hankkeilla on viestinnällinen tarkoitus. Näyttely- ja yleisötiloilla ei siis ole kilpailutarkoitusta, eikä niitä lähestytä hyväksynnän tarpeesta käsin, vaan viestin välittämisen tarpeesta käsin.
- Istuntojen leikkisä luonne**.
- Sopiva ohjelmisto**. Yksi perustavanlaatuisista epäilyistä, joita tiiminä kohtaamme, on se, mikä ohjelmisto valitaan ja millä kriteereillä. Sitäkin tärkeämpää on, että meillä on yhtenäinen ohjelmisto, joka pysyy koskemattomana vuodesta toiseen ja joka sisällytetään asteittain eri tasoihin ja välineisiin. Pyrimme helppoon kansainväliseen ohjelmistoon monilla eri kielillä: englanniksi, italiaksi, Australian aboriginaalien kielellä, saksaksi... Painopisteenä on laulaminen ulkoa eikä kirjoitettujen sanoitusten esittäminen. Tällä tavoin lähtökohtana on "yrittää toistaa se, mitä he kuulevat" (mikä ei ole sama asia kuin matkiminen). Tällä tavoin he työskentelevät kielen plastisuuden ja soinnillisuuden parissa yksittäisten sanojen ulkopuolella. Lisäksi se on tapa

osoittaa, että musiikki on kommunikatiivinen väline, jossa voimme nauttia muiden kulttuuriperinteiden taiteellisista elementeistä.

- g) **Oppija kokemusten esittäjänä.** Yksi opettajan tärkeimmistä tehtävistä on avautua muille maailmoille ja kulttuureille. Siksi on tärkeää valita hankkeita intersektionaalisesta näkemyksestä, joka vastaa tavoitteisiin ja strategiaan linjauksiin, jotka on laadittu sosiaalisen muutoksen näkökulmasta taiteenalojen kautta. Pyrimme löytämään tasapainon teknisten tavoitteiden ja motivaation välillä. Etsimme viitteitä, jotka avaavat meidät muille todellisuuksille, kokemuksille ja herkkyyksille, jotta voimme rohkaista kriittistä uteliaisuutta ja suvaitsevaisuutta.
- h) **Osaamiseen perustuva opetussuunnitelma,** jossa osaaminen määritellään monimutkaiseksi konstruktioksi, joka koostuu tiedoista, taidoista, kyvyistä, tunteista ja henkilökohtaisista asenteista. Pohdinta osaamisperusteisesta opetuksesta vaikuttaa merkittävältä kaikilla tieteenoilla (ja näin ollen myös taiteessa), joista tulee monitieteinen konteksti poikkitieteellisten taitojen rakentamiselle, jossa tieteenalan tietoa välitetään oppimistilanteissa, joissa oppilas on aktiivinen osapuoli, jopa prosessin ja tulosten valvonnassa.

**LOHKO 5: MUSIIKKITIEDE
JA HISTORIA**

Musiikintutkijan/historioitsijan roolin innoittamana. Tuntee musiikin historian ja sen kontekstin ja on tietoinen menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta.

**SIS
ÄLL
ÖN
JA
KEL
U**

Kehon ilme: Keho on aina läsnä suhteessamme maailmaan ja tietenkin itseemme. Se on kuitenkin jäänyt huomiotta perinteisissä opetusprosesseissa, jotka perustuvat pitkälti sen kurittamiseen rationaalista oppimista varten. Kehon ja mielen erottaminen toisistaan on nykyään suurelta osin voitettu nykyaikaisissa menetelmissä, joissa tiedostetaan integroivan työskentelyn merkitys. Esittävät taiteet (teatteri, tanssi ja musiikki) ovat etuoikeutettu paikka työskennellä kehon kanssa ja kehosta käsin luovana välineenä. On tärkeää tietää, miten keho toimii, poistaa esteet (häpeä, kompleksit, tabut), herättää uteliaisuus kehon monimuotoisuutta kohtaan ja maksimoida sen motoriset ja ilmaisulliset valmiudet. Lohkot, joista tämä oppiaine lähtee liikkeelle, ovat seuraavat:

LOHKO 1 Kehotietoisuus

LOHKO 2 Kehon ilme

LOHKO 3 Keho ja ääni

LOHKO 4 Kuunteleminen ja rytmi

LOHKO 5 Paikkatietoisuus

LOHKO 6 Koostumus

IIB.13. LUOKKAHUONETOIMINNOT JA -STRATEGIAT

Näiden toimien tavoitteena on valmistaa meidät työhön. Lämmittely ennen jokaista istuntaa on välttämätöntä, jotta emme satuttaisi itseämme ehdotetuissa harjoituksissa ja jotta voisimme keskittyä. Lisäksi ne liittyvät kehotietoisuuslohkoon, ja lämmittelytoiminnot auttavat meitä tutustumaan omaan kehoomme.

Kehon lämmittelyn lisäksi on suositeltavaa käyttää helposti ulkoa opittavia rutiineja, jotka auttavat pääsemään kosketuksiin instrumentin/äänen kanssa ja luovat samalla ryhmätunnelmaa. Siksi suositellaan toimintoja, joissa osallistujat omaksuvat rooleja ja nämä roolit vaihtuvat.

Didaktiset strategiat

Asento 0 ja vartalon skannaaminen, kehonosien mobilisointirutiini ja siihen liittyvät äänet, lämmittely kerrotun tarinan pohjalta, aktivointileikit, toistensa hierominen keskittyen kehon eri tasoihin (iho, lihakset, nivelet), hengitysharjoitukset.

Tavoitteena on luoda turvallinen ilmapiiri henkilökohtaiselle ja yhteiselle luovuudelle. Tavoitteena on luoda ympäristö, jossa ihmiset voivat vapaasti ehdottaa ja paljastaa itseään. Lisäksi edistetään kuuntelemista ryhmätyön teknisenä välineenä.

Didaktiset strategiat

Yhteiset haasteet, toistensa opastaminen, tutustumispelit jne.

Jokaisella istunnolla päätämme, mitä teknistä elementtiä harjoittelemmme erityisesti, ja käytämme aikaa harjoitteluun, jossa on saavutettavissa olevia haasteita tasojen mukaan.

Didaktiset strategiat

Toiminnan tarkkuus, viritys, pulssin pitäminen, fyysinen tahdin pitäminen jne.

Jokaisella istunnolla luodaan ääniä, hahmoja, koreografioita, toimintoja, kuvia jne. sen mukaan, missä vaiheessa prosessia olemme. Lähtökohdانا on teknisestä näkökulmasta opittujen työkalujen tutkiminen ja kokeileminen, mutta vapaammin. Musiikillisessa improvisaatiotoiminnassa näitä voidaan tukea pianolla, joka luo ilmapiirin improvisaatiolle.

Didaktiset strategiat

Äänet seuraavat tarinaa, lavastavat kohtauksia, vapaa liike melodian mukaan, liikkeen laatu äänen voimakkuuden mukaan, tarinan tai kuvauksen kertonta.

Luovassa prosessissa pystymme tuottamaan omia materiaalejamme ja suhtautumaan ympäristöön tietoisesti ja kestäväällä tavalla.

Didaktiset strategiat

lavastuksen rakentaminen kierrätysmateriaaleista.

Ryhmän yhteenkuuluvuus, estojen purkaminen ja luottamusta lisäävä toiminta

Tekninen koulutus

Kokeileva ja ilmaiseva toiminta (improvisaatio)

Materiaalin luominen

Nämä ovat toimintoja, joiden tarkoituksena on luoda yksilöllisesti tai ryhmässä lauluja, toimintoja, askeleita, koreografioita, äänikappaleita jne., jotka ovat kiinteitä ja näin ollen ulkoa opittavia ja jotka voidaan toistaa useita kertoja mahdollisimman tarkasti.

Tasosta riippuen sävellykset voivat olla ohjattuja tai perustua lähtökohtaan, joka voi olla teoreettinen tai perustua oppilaiden mahdollisuuksiin. Tärkeää on harjoitella yleisönä toimimista: kunnioitusta, huomiota ja palautteen riittävyyttä.

Didaktiset strategiat

Äänikohtaus, melodian luominen sanoitukseen, ryhmätanssi musiikkiaiheeseen jne.

dynaamisten pelien avulla, joissa tavoitteena on erottaa kuulonvaraisesti jokin musiikin teoriaan, harjoitukseen ja kokemukseen liittyvä elementti.

Didaktiset strategiat

Musiikkikappaleiden soittimien erottaminen, sointujen ominaisuuksien erottaminen, kappaleisiin perustuvien intervallien erottaminen, musiikin dynamiikan ja luonteen erottaminen...

Nämä energianhallintatoimet ovat erityisen hyödyllisiä kunkin istunnon lopussa. Niiden avulla voidaan vähentää levottomuutta, levätä ja rauhoittaa tunnilla käsitellyjä asioita.

Didaktiset strategiat

hierontaa, ohjattua meditaatiota, tuutulauluja jne.

Koko luovan ja oppimisprosessin ajan on tärkeää jättää tilaa jokaisen ryhmäläisen mielipiteiden ja tunteiden kuuntelemiselle. Tämän keräämisen avulla voimme toteuttaa parannuksia seuraavien kuukausien aikana. Kokoontumisen tai keskustelukierrosten muodossa on oikea aika nostaa esiin luovan prosessin aikana esiin nousseita kysymyksiä, jolloin tutkimus vieään taiteellista tuotantoa pidemmälle ja vahvistetaan kriittistä henkeä. Lisäksi ne ovat tiloja päätöksenteolle yhteisen luomisen osalta.

Didaktiset strategiat

kokoukset, nimettömät paperit, roolit, seinämaalaukset, materiaalikirjasto jne.

Auditiivinen erottelukyky

Koostumus ja näytteenotto

Rentoutumista edistävät toimet

Vuoropuhelu, päätöksenteko ja palaute

IIB.14. OPETUS- JA OPPIMISPROSESSIN ARVIOINTI

Vaihtoehtoisissa pedagogiikoissa luovutaan perinteisistä laadullisista arviointimenetelmistä ja keskitytään psykologisten prosessien kehittymisen tarkistamiseen, jolloin arviointi ymmärretään dynaamisena ja sosiaalisena prosessina, toisin sanoen opettajan ja oppilaan välinen vuorovaikutus on erottamaton osa itse arviointia. Konstruktivistisesta näkökulmasta katsottuna on olennaista, että oppilas osallistuu opetus- ja oppimisprosessin päätöksiin, sitoutuu oppimiseensa, arvioi itse itseään ja vertaisiaan sekä itse prosessia. Opettaja helpottaa opiskelijoiden oppimista, edistää heidän osallistumistaan ja edistää heidän kokonaisvaltaista kehitystään, ja suhtautuu arviointiin jatkuvana, kokonaisvaltaisena ja palautteen antavana toimintana.

Opettajan on suunnattava arviointitoiminta oppilaan aiempaan tietämykseen perustuvaan tiedonrakennusprosessiin sekä henkilökohtaiseen ja sosiaaliseen kehitysprosessiin. Yksilölliset kognitiiviset prosessit yhdistävät konstruktivismin oppimisprosessin ja ryhmän vuorovaikutusprosessit, mikä edellyttää erityyppisten arviointitapojen käyttöä: diagnostinen, formatiivinen ja lopullinen arviointi, mikä merkitsee jatkuvaa arviointia, jossa keskitytään oppilaan onnistumiseen oppimisprosessissa. *Opiskelija käsitetään ajattelevaksi subjektiksi, jonka on kehitettävä itsenäisyyttään, jotta hänestä tulisi yksilö, joka kykenee oppimaan oppimaan, minkä vuoksi opettajan on kannustettava opiskelijaa osallistumaan aktiivisesti oppimisprosessiin ja arviointiin itse- ja yhteisarvioinnin avulla.* Alfaro (2000).

Konstruktivisen arvioinnin ominaispiirteet

- Arvioinnin eettisen ulottuvuuden integrointi, jossa säilytetään oppijan kunnioittaminen ja arvokkuus ihmisenä, sekä oppijan omien kokemusten arviointi pätevänä oppimisen muotona.
- Se ei ole kiinnostunut ainoastaan oppimisen näkyvistä tuotteista, sillä tämän näkökulman mukaisessa arvioinnissa on erittäin tärkeää, millaiset rakentamisprosessit ovat johtaneet näiden tuotteiden syntymiseen ja millainen on laadittujen rakenteiden organisointi ja jäsentäminen.
- Keskity arviointitoimintaan opiskelijoiden kehittämän rakentamisprosessin jokaisessa vaiheessa, ottaen huomioon alkuperäiset näkökohdat sekä ne, joita opiskelija käyttää oppimisprosessin aikana.
- Opettajan olisi suunnattava arviointiprosessi seuraavien seikkojen arviointiin: missä määrin oppilaat ovat muodostaneet arvokkaita tulkintoja opetussuunnitelman sisällöstä, mikä viittaa sisällön merkitykseen; missä määrin he ovat kyenneet antamaan näille tulkinnoille merkityksen tai hyötyjä, mikä tarkoittaa sisällön toimivuutta; missä määrin oppilaat ovat saavuttaneet hallinnan ja vastuun omasta oppimisprosessistaan - henkilökohtainen kehitys.

Yhteisarviointiprosessi

- Annetaan oppilaille tehtäviä, aktiviteetteja ja arviointimenettelyjä, jotka heijastavat tulkintoja ja merkityksiä, jotka on muodostettu opettajan välittämän ja saavuttaman oppimisen tuloksena.
- Edistetään oppimistoimintaa, jonka tavoitteena on antaa oppilaille mahdollisuus tunnistaa ja arvostaa oppimansa hyödyt, jotta he voivat ymmärtää ja ymmärtää merkityksiä.
- Pohditaan opetuskokemuksia, joissa sisältöjen soveltamisyyhteyksiä laajennetaan asteittain.
- Lähestytään arviointia luonnollisena ja asianmukaisena oppimisprosessin kokemuksena.
- Varmistetaan, että opiskelijat hallitsevat ja säätelevät itse omaa oppimisprosessiaan, ja kannustetaan itsearviointiin, yhteisarviointiin ja päätöksentekoneuvotteluihin.

Palautteen antamisen tulisi olla suunnattu siten, että oppijalle kerrotaan hänen suorituksensa arvosta, merkityksestä ja onnistumisen asteesta. On tärkeää korostaa, että kaikessa oppimisessa

kyky itsearviointiin on perustavanlaatuinen ja välttämätön; siksi on luotava tilanteita ja tiloja, joissa opiskelijat oppivat arvioimaan oman oppimisensa prosessia ja tuloksia.

JO
US
TA
V
AT
O
PE
TT
AJ
AT
JO
US
TA
VI
A
O
PP
IJ
OI
TA
V
AR
TE
N

Resilienssin rakentaminen koulusta käsin edellyttää ennen kaikkea sitä, että opettajat ovat resilienssin ammattilaisia, jotka pystyvät osallistumaan muun yhteisön - opettajien, vanhempien ja oppilaiden - kanssa jaettuun koulutushankkeeseen, jossa pyritään erityisesti kaikkien oppilaiden kokonaisvaltaiseen kehitykseen ja jossa työskennellään koulusta käsin sosiaalista syrjäytymistä vastaan. Kyky käsitellä epäkypsien, riippuvaisten ja tarvitsevien lasten koulutusta ja erityisesti epäsuotuisten kokemusten koettelemien lasten koulutusta edellyttää, että opettajat ovat riittävän joustavia, toisin sanoen emotionaalisesti vakaita, motivoituneita, turhautumisen sietokykyisiä, elinvoimaisia ja työhönsä samaistuvia. Koulutus on resilienssiprosessin avaintekijä. Kouluttajien tulisi olla tietoisia opetus- ja oppimisprosessiin liittyvistä osa-alueista ja erityisesti haavoittuvassa asemassa olevan lapsen emotionaalisesta ja sosiaalisesta kehityksestä.

Joillakin opettajien pedagogisilla oletuksilla on joustavia vaikutuksia. Esimerkiksi kiintymys on ihmiselämän peruselementti, ja ilman myönteistä kiintymystä ei ole mitään kannattavaa kasvatushanketta. Myös vakaumus siitä, että kaikilla oppilailla on sisällään myönteisiä puolia, joiden varaan voidaan rakentaa myönteinen kehityshanke. Jos opettaja keskittyy myönteisiin puoliin, hän välittää arvostusta, joka muuttuu oppilaan itsetunnoksi. Kasvattajan tehtävänä on löytää ja vahvistaa niitä ominaisuuksia, joiden avulla kaikki lapset voivat voittaa vaikeudet, menestyä ja valmistautua asianmukaiseen ja luovaan sosiaaliseen integroitumiseen.

Optimistinen asenne ja myönteinen ajattelu ovat avaimia joustavan opettajan ammatilliseen menestykseen. Optimistista ja myönteistä asennetta ylläpitävät ihmiset keskittyvät keinoihin, jotka edistävät mahdollista ratkaisua, ehdotettujen tavoitteiden saavuttamista. Optimistinen opettaja toipuu takaiskuista, pyrkii sinnikkäästi tavoitteisiin, kokee vaikeudet haasteina, jotka on voitettava, eikä välttele vaikeita tehtäviä. Jos opetus tapahtuu optimistisessa ja luottavaisessa ilmapiirissä, jossa tavoitteet ovat kohtuullisen haastavia mutta saavutettavissa, oppilaat oppivat olemaan positiivisia ja optimistisia (Marujo, Neto ja Perlorio, 2003).

Resilientti opettaja kasvattaa oppilaiden resilienssiä, kun hän hyväksyy ja arvostaa heitä sellaisina kuin he ovat, riippumatta heidän akateemisesta suorituksestaan. Pahinta, mitä opettaja voi tehdä riskioppilaan kanssa, on jättää hänet yksin. Hellä kosketus, jota ilmaistaan fyysisesti tai sanallisesti, mutta joka eroaa "äidillisestä" kosketuksesta, on erittäin tärkeää myönteisten siteiden luomisessa ja ylläpitämisessä niihin ihmisiin, joista välitämme. Sitkeä opettaja:

- on vakuuttava oppilaitaan kohtaan ja itsevarma, kun luokassa ilmenee ongelmia ja ristiriitoja.
- on kärsivällinen ja myönteinen.
- tukee oppilaita emotionaalisesti: hän pyrkii luomaan luokahuoneeseen ilmapiirin, joka tarjoaa turvaa kaikille.
- kannustaa osallistumaan, kuuntelee mielipiteitä ja edistää itsekritiikkiä. Kannustaa pohdintaan ja itsetutkiskeluun esitellessään sisältöä ja tehtäviä luokassa.
- vahvistaa saavutuksia ja ohjaa oppilaita menestykseen.
- uskoo vuoropuhelun voimaan.
- edistää oppilaidensa luovaa ja taiteellista asennetta ja kekseliäisyyttä.

- Kaiken koulussa tapahtuvan ymmärtäminen on tärkeämpää kuin akateemisen menestyksen saavuttaminen. Oppilaiden on kuitenkin myös saavutettava menestystä, vaikkakin vain osittain. Siksi on tärkeää asettaa saavutettavissa olevia tavoitteita ja pystyä havaitsemaan saavutettu edistys, joka voi olla hyvinkin pientä. Opettaja tunnistaa ja palkitsee myönteisesti ponnistelut eikä tulosta, Opettaja tunnistaa ja palkitsee myönteisesti ponnistelut eikä tulosta, ja jos niitä ei ole saavutettu,

arvostelee kriittisesti käyttäytymistä, mutta ei tuomitse yksilöitä kokonaisuutena. Jatkuva keskittyminen virheisiin ja sopimattomaan käytökseen voi johtaa negatiiviseen minäkuvaan, mikä vähentää motivaatiota uusiin yrityksiin.

- Kouluttaja ei pety, jos oppija ei opi niin kuin ja milloin haluaa. Ymmärtävä ja kunnioittava asenne oppijaa ja hänen ongelmiaan kohtaan sekä halu jatkaa hänen auttamistaan voivat olla lähtökohtana uuden, rakentavamman ja hyödyllisemmän suhteen aloittamiselle.
- Olemalla erityisen kunnioittava, mutta ei kuitenkaan välinpitämätön oppilasta kohtaan ja puuttumatta hänen henkilökohtaiseen tai perhe-elämäänsä, empaattinen opettaja voi auttaa oppilasta määrittelemään, ymmärtämään ja omaksumaan kokemuksia. Lisäksi oppilaita kohtaan osoitetun empatian pitäisi edistää oppilaiden omaa empatiaa. Toisten havainnoinnin, tarinoiden tai musiikin avulla oppilaat ymmärtävät, mitä muut tuntevat, ja voivat kehittää myötätuntoista ja auttavaista asennetta muita kohtaan. Altruismi on eräänlainen joustava itseapu ja suojausmekanismi kaikille, ei vain niille, joita on kohdeltu väärin.
- Itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden vahvistaminen aikuisista ja/tai tietyistä ikätovereista ei tarkoita sitä, että lasten annetaan tehdä, mitä he haluavat. Mitä itsenäisempi oppilas on, sitä varmemmaksi hän tuntee suhteensa kasvattajaan. Antamalla heille ääni, tunnustamalla heidän omat ajatuksensa ja osoittamalla heille, että he ovat kunnioituksemme arvoisia, vahvistetaan heidän henkilökohtaista arvoaan ja itsetuntoaan. Oppilaan itsetunto kasvaa, kun häntä arvostavat ihmiset, joiden kanssa hän on vuorovaikutuksessa, arvostavat myönteisesti hänen persoonaansa ja toimintaansa. Kasvatuksen näkökulmasta käyttäytymisen autonomiaa vahvistetaan ottamalla vastaan sitoumuksia ja vastuuta.

("Construir la resiliencia en las escuelas" Juan de Dios Uriarte. 2007).

O
P
E
T
U
S
P
R
O
F
I
I
L
I
E
N
K
E
S
K
I
N
Ä
I
N
E
N
Y
H
T
E
Y
S
:
M
U
S
I
K
K
I
J
A
R
U
U
M
I
L
L
I
N
E
N
I
L
M
A
I
S
U

Musiikin oppimisessa suhde kehoon on väistämätön, sillä soittamista ei voi oppia ilman tunteita eikä rytmii ilman liikettä. Ensimmäinen pulssi on elintärkeä pulssimme, ja ainoa tapa muistaa jokin asia on, jos se on jo kerran kulkenut sydämen läpi. Kehonkielen asiantuntija tuo kouluun erityistietoa kehosta välineenä itsensä löytämisessä sekä tunteiden tai ajatusten ilmaisemisessa. Toisin kuin voimistelun tai liikunnan asiantuntija, keho saa tässä tilassa runollisen ulottuvuuden. Siksi asiantuntijan kokemus esimerkiksi teatterin, tanssin, sirkuksen tai performanssin aloilta on erittäin mielenkiintoista.

Keho on ensimmäinen soittimemme, ja se on se, mikä meillä on aina ollut, joten soittamisen ja laulamisen oppiminen vain kehon avulla on oppimisprosessi koko elämää varten ja kaikissa yhteyksissä riippumatta siitä, millaiset taloudelliset resurssit meillä on. On kuitenkin tärkeää luoda tiloja itsetuntemukselle ja sovinnolle ilmaisumuotojen kanssa, joita sensuroidaan jatkuvasti yhteiskunnissamme. Ei pidä unohtaa, että lapsille eivät ole vieraita tabut, jotka hallitsevat aikuisten elämää, joille on hyvin tavallista tuntea itsensä alttiiksi liikkueensa. Yksi asiantuntijan tavoitteista on oppilaiden estottomuus ja fyysisten ja emotionaalisten tabujen rikkomisen. Yhteiskunnallinen muutos tapahtuu siis henkilökohtaisen muutoksen kautta, ja liikkeidemme plastisuuden ymmärtäminen merkitsee käyttäytymisemme plastisuuden ymmärtämistä. Jos kasvatamme taiteen avulla, se johtuu siitä, että tiedämme, että ei ole olemassa normia, jota ei voisi kyseenalaistaa, aivan kuten ei ole olemassa kehoa, jota ei voisi saada toimimaan.

Kehonkielen asiantuntijan on siis ensin tutustuttava oppilaisiinsa (heidän kulttuuriinsa, pelkoihinsa, viitteisiinsä jne.). Hänen on oltava tietoinen luokassa kiertävästä liikkeiden ja eleiden repertuaarista, jotta hän voi ehdottaa leikkitiloja, joissa he voivat muuntua ilmaisemalla itseään eri tavalla. Tätä muutosta varten luokahuoneen on oltava turvallinen tila, ja asiantuntijan tehtävänä on: mukauttaa luokahuone loukkaantumisen riskin minimoimiseksi; valita materiaalit, joita voidaan käsitellä lapsen iän mukaan; laatia yhdessä ryhmän kanssa säännöt, jotka mahdollistavat harjoitusten kehittymisen ilman, että tuomitaan toisia ja vahingoitetaan heidän itsetuntoaan, kun he altistuvat muille. Käytettävän musiikin, kuvien ja pukujen olisi edistettävä tavoitetta avata näkemystä ja edustaa oikeudenmukaisesti luokassa esiintyviä intressejä ja kulttuureja. Asiantuntijan tehtävänä on pitää aina itsekriittinen ja kriittinen katse ehdotuksissaan, jotta hän ei aina tuo mukaan hegemonisen kulttuurin viittauksia (mieshahmo universaalina hahmona, kansansadut ilman sukupuolen tarkistusta, puvut aina eurooppalaisesta mielikuvituksesta jne.) Asiantuntija vastaa istuntojen suunnittelusta ja valitsee selkeän rakenteen, joka toistuu ajan mittaan ja jonka avulla opiskelijat voivat orientoitua. Tähän rakenteeseen tulisi sisältyä aikaa itsestä ja muista huolehtimiseen esimerkiksi seuraavilla toiminnoilla: lämmittelytoiminnot alussa ja venyttelyt lopussa, ryhmän jäsenten väliset fyysiset kontaktit, yhteistyö, kokeilut, sävellys- ja näyttelytoiminnot.

Asiantuntijan rooli edellyttää erityisosaamista kunkin tavoitteen osalta ehdotettujen toimintojen

SISÄLLYSLUETTELO

III OPETUSSUUNNITELMAN OSIEN HORIZONTAALINEN KARTTA		
III.0.	TAULUKOIDEN KÄYTTÖ	69
III.1.	LAULU JA INSTRUMENTAALIMUSIIKIN OPETUSSUUNNITELMA - YLEISKATSAUS	70
III.2.	TAULUKOIDEN LLL- JA SES-NUMEROINTI	71
VAAKASUORA KARTTA: MUSIIKIN OPETUSKORTIT		
III.3.	INSTRUMENTAALIMUSIIKIN OPETUSSUUNNITELMA	72-76
III.4.	LAULUMUSIIKIN OPETUSSUUNNITELMA	77-79
VAAKASUORA KARTTA: KEHONKIELEN OPETUSKORTIT		
III.5.	VARTALOTIETOISUUS	80
III.6.	KEHON ILMAISU	81
III.7.	KEHONI JA ÄÄNENI	82
III.8.	KUUNTELU JA RYTMI	83
III.9.	PAIKKATIETOISUUS	84
III.10.	KOOSTUMUS	85

III.0. TAULUKOIDEN KÄYTTÖ

Taulukot ovat joustava väline hankkeiden, didaktisten yksiköiden, erityismoduulien jne. laatimiseen. Opettajan odotetaan valitsevan ne sisällöt, jotka sopivat parhaiten hänen ohjelmalleen asettamiinsa tavoitteisiin, ottaen huomioon ryhmän vahvuudet ja tarpeet. Esimerkiksi: on mahdollista, että tietyssä projektissa keskitytään paljon rytmiiin, mutta tilatietoisuuden sisältöjä ei käsitellä. Silloin opettaja tietää, että seuraavissa projekteissa on keskityttävä siten, että oppilaat käsittelevät jäljelle jääviä sisältöjä.

Vaikka taulukot on järjestetty loogiseen järjestykseen oppimislinjojen mukaisesti (kehon kieli, musiikkikieli jne.), niiden käsittelyjärjestys riippuu kustakin projektista, ryhmästä ja oppilaasta. Samoin taulukoita voidaan käyttää työskentelemään eri tasoilla saman linjan sisällä sellaisen lapsiryhmän kanssa, jolla on eri syistä johtuvia eriasteisia vaikeuksia. Se on tapa orientoida opettajaa, joka voi ehdottaa harjoituksia ja dynamiikkaa, joiden tavoitteet on sovitettu hänen luokkahuoneensa todellisuuteen.

Oppimisstandardit ovat niitä sisältöjä, jotka opettaja haluaa välittää ryhmälle. Saavuttaakseen nämä standardit hän toteuttaa toimintaa, jota hän pitää tarkoituksenmukaisena ja johdonmukaisena tässä opetussuunnitelmassa esitettyjen avointen periaatteiden kanssa. Suoritusindikaattorit on suunniteltu luokan tai oppilaan itsearviointia varten. Ne auttavat opettajaa laatimaan materiaalia, jonka avulla oppilas voi itsearvioida itseään ja tulla tietoiseksi omasta oppimisprosessistaan.

Lisäksi on tarpeen selventää, että näissä taulukoissa esitettyjä sisältöjä ei ole kohdennettu tiettyihin ikäryhmiin tai kurseihin, joilla kaikki ne on käsiteltävä. Vaikka on totta, että ne vastaisivat ohjeellisesti 8-12-vuotiaita oppilaita, elämäntaitojen ja sietokyvyn kehittäminen taiteen avulla on koko elämän ajan kestävä tehtävä.

III.1. LAULU JA INSTRUMENTAALIMUSIIKIN OPETUSSUUNNITELMA - YLEISKATSAUS

BLOCKS	Rytminen	Sävellys/laulu ¹	Tulkinta ja analyysi	Auditiivinen koulutus	Musiikintutkimus ja musiikin historia
	Ohjaajan roolin innoittamana.	Säveltäjän roolin innoittamana.	Esiintyjän roolin innoittamana.	Tiedemiehen roolista inspiroituneena.	Musiikintutkijan/historioitsijan roolin innoittamana.
KUVAUS	Hallitse musiikin rytmisiä komponentteja, ota johtajuus haltuun, kommunikoi ja auta konfliktinratkaisussa.	Tutustu musiikin melodisiin osatekijöihin, laula ja luo. Se välittää merkityksen sävellyksen kautta.	Tuntee musiikin analyttiset ja tulkinnalliset elementit. Se välittää merkityksen tulkinnan, ei vain nuottien, kautta.	Se analysoi ääntä fysikaalisena ilmiönä ja erottaa sen osiin.	Tunnet musiikin historian ja sen kontekstin , olet tietoinen menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta.
NÄYTTÄMÖN SISÄLTÖ	<ul style="list-style-type: none"> • Rytmikuviot, lukeminen ja kirjoittaminen. • Tempon tunne. • Yhteistyö ja johtajuus. 	<ul style="list-style-type: none"> • Nuotit, lukeminen ja kirjoittaminen. • Laulaminen • Luovuus. • Sanat ja niiden merkitys. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dynaamiset vivahteet • Hahmo. • Nivelet. • Lauserakenne • Itsenäisyys ja opiskelutottumukset. • Ristiriitojen itseratkaisu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Nuottien, rytmien, melodioiden, tekstuurien, sointujen ja fraasien ominaisuuksien auditiivinen erottelu... • Sinnikkyys. • Tieteellinen menetelmä, rationaalinen ajattelu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Musiikillisten elementtien alkuperä. • Historia. • Luova ihminen.

¹ Säveltäminen instrumenttiopetuksessa ja laulaminen lauluopetuksessa.

- Rakenne ja järjestys.

III.2. TAULUKOIDEN LLL- JA SES-NUMEROINTI

	1	2	3	4	5	6	7	8
LLL:n	Lukutaito	Monikielisyys	Numeeriset, tieteelliset ja tekniset taidot	Digitaalinen ja teknologiapohjainen osaaminen	ihmissuhdetaidot ja kyky omaksua uutta osaamista.	Aktiivinen kansalaisuus	Yrittäjyys	Kulttuuritietoisuus ja -ilmaisu
SES	Tehtävän suorittaminen	Tunteiden säätely	Yhteistyö muiden kanssa	Yhteistyö	Avoin mieli			

III.3. VAAKASUORA KARTTA: MUSIIKIN OPETUSKORTIT / INSTRUMENTAALIMUSIIKIN OPETUSSUUNNITELMA

RHYTHMIC				
	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
A L O I T T A A	<ol style="list-style-type: none"> Rytmiset luvut: neljännesnuotti, puolikas nuotti, kahdeksasnuotti ja kuudestoistaosa nuotti. Kyky seurata kappaleen tempoa. 2, 3 ja 4 tahdin tahtilajit. Luoti-, kolmio- ja ristimerkinnät. Tempomerkinnät: Lento, Moderato, Andante ja Allegro. 	<ol style="list-style-type: none"> Tunnistaa musiikkiluvut ja niiden väliset suhteet. Merkitse tahtilajit 2:sta 4:ään lyöntiin. Johtaminen eri tempoilla. 	<ol style="list-style-type: none"> Osaan tunnistaa musiikkihahmot ja niiden väliset suhteet. Osaan merkitä tahtilajit 2:sta 4:ään lyöntiin. Osaan johtaa eri tahdissa. 	<ol style="list-style-type: none"> Oma arviointi ja interventiovuorojen kunnioittaminen. Kollegoiden kunnioittaminen. <p>SES: 2,3,4,5</p> <p>LLLS: 1,5,6,7,8</p>
E T E E N P Ä I N	<ol style="list-style-type: none"> Rytmikuviot: pistemäinen neljäsosanuotti, neljäsosanuottitauot ja trioli. Tahdit: Tahdit: Toistopalkit, kompassin jakava palkki, viimeinen palkki, tuplapalkki. Pirteä. Vahva ja heikko pulssi. 	<ol style="list-style-type: none"> Tunnistaa musiikkiluvut ja niiden väliset suhteet. Toista toistopalkit oikein. Tunnista, soita ja perustele anakrusis (upbeat). Selvitä musiikillisessa puheessa esiintyvä voimakas ja heikko pulssi. 	<ol style="list-style-type: none"> Osaan tunnistaa musiikkihahmot ja niiden väliset suhteet. Tiedän, miten toistopalkit ajetaan oikein. Osaan tunnistaa, soittaa ja perustella anakrusia. Osaan selventää vahvan ja heikon sykkeen musiikillisessa keskustelussa. 	<ol style="list-style-type: none"> Sinnikkyys ja henkilökohtainen kehittyminen. Suullinen ja musiikillinen ilmaisu. <p>SES:1,2,3,5</p> <p>LLLS:1,5,6,7,8</p>

K O N S O L I D O I D A	<ol style="list-style-type: none"> Rytmiset luvut: kaksi kuudestoistaosanuottia ja neljäsosanuotti, neljäsosanuotti ja kaksi kuudestoistaosanuottia, kuudestoistaosanuotti-neljäsosanuotti-kuudestoistaosanuotti, pistemäinen neljäsosanuotti ja kuudestoistaosanuotti, kuudestoistaosanuotti ja pistemäinen neljäsosanuotti. 1 pulssin ja yli 5 pulssin aikasignatuurit. Tempomerkinnät: Kaikki. Yhdistelmien lisäksi. Indikaatiot, joissa on italialaisia sanoja, metronomisia viitteitä tai PBM. Anakrukset, teettiset tai akefaaliset alkeet. 	<ol style="list-style-type: none"> Johda mitä tahansa tahtia kuudestoistaosanuottien yhdistelmillä. Suorittaa ja ymmärtää mitä tahansa tahtilajeja ja niiden vastineita. Suorita mikä tahansa tempokehotus. Kolmen alun tyyppin tunnistaminen oikean tulkinnan kannalta. 	<ol style="list-style-type: none"> Osaan johtaa mitä tahansa tahtia kuudestoistaosanuottien yhdistelmillä. Osaan merkitä ja ymmärtää kaikki kompassit ja niiden vastineet. Tiedän, miten kaikki tempomerkinnät tehdään. Osaan tunnistaa kolme alkutyyppeä, jotta tulkinta olisi oikea. 	<ol style="list-style-type: none"> Sitoutuminen ja tiimityö. Hiljaisuuden kunnioittaminen ja arvostaminen. <p>SES: 1,2,3,4,5</p> <p>LLS:1,2,5,6,7,8</p>
--	---	--	--	---

KOOSTUMUS				
	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLS mukana
A L O I T T A	<ol style="list-style-type: none"> Nuotit: C:n pentatoninen asteikko. Ääni instrumenttina. Keho täydellisenä laulusoittimena Huutaminen vs. laulaminen Melodioiden intonointi unisonossa 	<ol style="list-style-type: none"> Tunnista nuotit: Do-Re-Mi-Sol-La Laula ja laula oikein pentatonisen asteikon nuotit. Tunnistaa keho kokonaisuutena laulamista varten. Laulakaa melodioita yksimielisesti kuorossa. 	<ol style="list-style-type: none"> Osaan tunnistaa nuotit: Do-Re-Mi-Sol-La. Osaan laulaa ja laulan oikein pentatonisen asteikon nuotit. Osaan tunnistaa kehoni lauluharjoitusta varten. Osaan laulaa melodioita yksimielisesti kuorossa. 	<ol style="list-style-type: none"> Hengitys, sisään ja ulos musiikista. Mielikuvitus <p>SES:1,2,5</p> <p>LLS:1,2,8</p>

E T E N P Ä I N	<ol style="list-style-type: none"> 1. Molli- ja duuriasteikon nuotit. 2. Kielen vääntäjät. 3. Kaksiäänisten laulujen intonointi. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Luo duuri- ja molliasteikkoja. 2. Sano kielikierukka yhdellä hengenvedolla ja oikealla ääntämisellä. 2. Laula oikein duuri- ja molliasteikon nuotit. 3. Laula melodioita 2 äänelle. 4. Luo pieniä melodioita. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan luoda duuri- ja molliasteikkoja. 2. Osaan sanoa kielikellon yhdellä hengenvedolla ja oikealla ääntämisellä. 3. Osaan laulaa duuri- ja molliasteikon nuotit oikein. 4. Osaan laulaa melodioita 2-äänisesti. 5. Osaan luoda pieniä melodioita. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Emotionaalinen kasvatus. 2. Autonomia. 3. Kypsyys ja kognitiivinen joustavuus. <p>SES:1,2,5</p> <p>LLLS:1,2,3,5,6,7,8</p>
K O N S O L I D O I D A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kromaattisen asteikon nuotit 2. Melodian kirjoittaminen sointujen avulla. Sointumerkintä. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Laula mitä tahansa intervallia ja melodiaa käyttäen kaikkia kromaattisen asteikon nuotteja. 2. Omien, enintään 16 tahdin mittaisten melodioiden luominen ja sointujen ilmoittaminen. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan laulaa kaikenlaisia intervalleja ja melodioita käyttäen kaikkia kromaattisen asteikon nuotteja. 2. Osaan luoda jopa 16 tahdin melodioita, joissa on sointumerkinnät. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pitkän aikavälin visio. Visio ja missio. 2. Ilmaisukyky ja empatia. 3. Mielikuvitus ja luominen. <p>SES:1,2,3,4,5</p> <p>LLLS:1,2,3,5,6,7,8</p>

TULKINTA JA ANALYYSI

SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSINDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
---------	-------------------	-----------------------	----------------------------

A L O I T T A A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dynamiikka forte ja piano 2. Ilmaisun ligatuurit. Hengitysmarkinnät ja/tai kaaret. 3. Merkki-ilmoitukset: Aggressivo-dolce cantabile-marziale tranquillo-giocoso 4. Merkkejä äänen pitkittymisestä: Calderón. 5. Musiikillinen fraasi. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Käytä forte- ja pianodynamiikkaa. 2. Integroi ilmaisu hengityksen ja/tai kaarien avulla. 3. Määrittele ja toista hahmomerkinnyt. 4. Käytä äänen pitenemisen merkkejä. 5. Tunnistetaan ensimmäiset muodolliset rakenteet. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan käyttää forte- ja pianodynamiikkaa. 2. Osaan integroida ilmaisun hengityksen ja/tai kaarien avulla. 3. Osaan määritellä ja pelata hahmomerkinntöjä. 4. Osaan käyttää äänen pitkittymisen merkkejä. 5. Osaan tunnistaa yksinkertaisia muodollisia rakenteita: Lause ja puolilause. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Suullinen ja musiikillinen ilmaisu. <p>SES:1,2,5</p> <p>LLS:1,2,5,7,8</p>
E T E N P Ä I N	<ol style="list-style-type: none"> 1. Luonteenpiirteet: agitato animato dolce with anima with brio with grazia comfortable with amore with fuoco with kipu pressive lontano maestoso marziale mesto mysterious mosso piacévole risolute scherzando tranquillo vigore 2. Niveltäminen: Staccato, Staccatissimo, alleviivattu. 3. Korostus: Sforzando ja Acento. 4. Dynamiikka: Kaikki. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. omaksua ja käyttää kaikkia dynaamisia vivahteita. 2. omaksua ja käyttää artikulaatio- ja korostusmerkkejä. 3. omaksua ja käyttää luonnehdintoja. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan omaksua ja käyttää kaikkia dynaamisia vivahteita. 2. Osaan omaksua ja käyttää artikulaation ja korostuksen merkkejä. 3. Osaan omaksua ja käyttää hahmotermit. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kypsyys ja kyky pysähtyä ja ajatella. 2. Kyky hahmottaa ongelmia laajemmissa yhteyksissä. 3. Suvaitsevaisuus ja integraatio monimuotoisuutta kohtaan. 4. Kypsyys ja kyky arvostaa asioita tiukasti. <p>SES: 1,2,3,4,5</p> <p>LLS:1,2,3,5,6,7,8</p>

K O N S O L I D O I D A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kulminaatiopiste. Pulssin tai voimakkaan alajakautuman korkein sävel, kun se esiintyy ensimmäisen kerran. 2. Oudot muistiinpanot ja niiden tulkinta. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Musiikin suuntautuneisuuden toteuttaminen. 2. Erilaisten outojen nuottien tunnistaminen ja omaksuminen. 3. Kulminanttipisteen ja outojen muistiinpanojen tulkinta. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan toteuttaa musiikin suuntautuneisuuden. 2. Osaan tunnistaa ja omaksua erilaisia outoja nuotteja. 3. Osaan toteuttaa kulminanttipisteen ja oudot nuotit. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sinnikkyys ja kärsivällisyys. 2. Kriittinen ja tieteellinen pohdinta. 3. Esteettinen arviointi. SES:1,2,5 LLS:1,3,4,5,6,8
AUDITIIVINEN KOULUTUS				
	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLS mukana
A L O I T T A A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Korkeuksien erottaminen korkeaksi ja matalaksi kuulon perusteella. 2. Dynamiikan, kuten fortin ja pianon, audiitiivinen erottelu. 3. Molli- ja duurisävyjen audiitiivinen erottelu. 4. Duurikolmisointujen ja mollikolmisointujen audiitiivinen erottelu. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Erottele äänellisesti korkea ja matala. 2. Erottele kuulonvaraisesti dynaamiset F ja p. 3. Luokittele kuulonvaraisesti duuri- ja mollisävyjä. 4. Luokittele duuri- ja mollikolmisoinnut. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan erottaa kuulonvaraisesti korkean ja matalan. 2. Osaan erottaa dynaamiset F- ja p-äännet toisistaan. 3. Osaan luokitella duuri- ja mollitonaalisuudet kuulonvaraisesti. 4. Osaan luokitella kuulonvaraisesti duuri- ja mollikolmisoinnut. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kehotietoisuus. SES:1,2,5 LLS:1,5,8

E T E N P Ä I N	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kolmisoinnun sointujen auditiivinen erottaminen avaimessa: Duuri, molli, vähennetty ja korotettu. 2. Musiikillisten fraasien auditiivinen erottelu. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tunnistaa ja luokitella kuulonvaraisesti neljä kolmisointutyyppiä. 2. Lykkäävien ja päättävien lauseiden tunnistaminen kadenssien avulla. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan tunnistaa ja luokitella kuulonvaraisesti neljä kolmisointutyyppiä. 2. Tiedän, miten tunnistaa kadenssin perusteella keskeyttävät ja päättävät lauseet. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kognitiivinen joustavuus ja ihmissuhdetaidot. 2. Suvaitsevaisuus, viihtyminen ja integroituminen moninaisuutta kohtaan. <p>SES: 1,2,3,4,5 LLS:1,2,5,6,7</p>
K O N S O L I D O I D A N	<ol style="list-style-type: none"> 1. Artikulaatio ja korostus: Symbolien yhdistelmät ja niiden selittäminen hyökkäyksen, hajoamisen, ylläpitämisen ja vapauttamisen avulla. 2. Luonnollinen harmoninen sarja. Äänensävyyn käsite. 3. Kulminaatiopisteiden auditiivinen erottelu. 4. Sointufunktioiden auditiivinen erottelu. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ymmärrys äänen Attack-decay-sustain-release-periaatteesta. 2. Attack-decay-sustain-release-muutos artikulaation ja korostuksen avulla. 3. Äänenväriin käsitteen arviointi. 4. Kulminaatiopisteiden auditiivinen tunnistaminen. 5. Sointufunktioiden auditiivinen tunnistaminen. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ymmärrän Attack-decay-sustain-release of a sound. 2. Osaan muokata Attack-decay-sustain-releasea artikuloimalla ja korostamalla. 3. Osaan arvostaa äänenväriä käsitettä. 4. Osaan tunnistaa äänellisesti kulminaatiopisteet. 5. Osaan tunnistaa sointujen toiminnot kuulonvaraisesti. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tutkiva asenne. <p>SES:1,5 LLS:1,2,3,4,5,6,7</p>

MUSIIKKITIEDE JA MUSIIKIN HISTORIA			
SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLS mukana

A L O I T T A A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pentagrammin alkuperä. 2. Nuottien nimen alkuperä. Hymni Pyhälle Johannekselle. 3. Avainten alkuperä. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Arvosta pentagrammin alkuperän historiaa. 2. Arvosta nuottien nimen alkuperän historiaa. Virsi Johanneksen kunniaksi. 3. Arvostaa avainten alkuperän historiaa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan arvostaa musiikillisten elementtien, kuten pentagrammin, nuottien nimien ja näppäinten piirrosten, historiaa ja alkuperää. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Historiallinen tietoisuus. SES:2,3,5 LLS:1,2,6,8
E T E E N P Ä I N	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kansainvälinen akustinen indeksi. 2. Sointumerkinnot. Nykyaikaisen merkintätavan (joka on vanhin) syntyhistoria. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Käytä ja nimeä ääniä kansainvälisen akustisen indeksin mukaan. 2. Arvioi nuottien alkuperä ja luokittelu aakkosten avulla. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan käyttää ja nimetä ääniä kansainvälisen akustisen indeksin mukaan. 2. Osaan arvostaa nuottien alkuperää ja luokittelua aakkosten mukaan. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Yhtenäinen monimuotoisuus. 2. Koodin salausmahdollisuus. SES:1,3,4,5 LLS:1,2,3,5,6
K O N S O L I D O I D A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Musiikki-sanat alkuperä. "Mousiké". Muset. 2. Klassinen aikakausi musiikissa (1750-1791) verrattuna klassiseen aikakauteen muilla tieteenaloilla (kreikkalaiset ja roomalaiset). 3. Harmonisen sarjan alkuperä. Pythagoras ja luku. 4. Kuka kirjoittaa musiikin? Luova osa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kehittää uteliaisuutta kreikkalais-roomalaista mytologiaa kohtaan. 2. Erottele musiikin klassinen kausi. 3. Arvioi harmonisen sarjan alkuperä. 4. Pohdi musiikin tekijyyttä ja aikaa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Osaan kehittää uteliaisuutta kreikkalais-roomalaista mytologiaa kohtaan. 2. Osaan erottaa musiikista klassisen kauden. 3. Osaan arvostaa harmonisen sarjan alkuperää. 4. Osaan pohtia musiikin tekijyyttä ja sen aikaa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kehitetään tietoisuutta kreikkalais-roomalaisen aikakauden merkityksestä maailmanhistoriassa. 2. Taiteen luomisen pohdinta. Henkilö luomisen takana. SES: 2,5 LLS: 1,5,6,8

III.4. LAULUMUSIIKIN OPETUSSUUNNITELMA

LAULU				
	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
A L O I T T A A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ääni instrumenttina. Keho täydellisenä instrumenttina laulamista varten: Laulutekniikan anatomisten elementtien peruskäsitys. 2. Huutaminen vs. laulaminen 3. Melodioiden intonointi unisonossa 4. Käsitys yhteisestä ryhmä- ja yksilövastuusta 5. Harjoitusmuisti 6. Viestintä kapellimestarin, muiden muusikoiden ja yleisön kanssa. 7. Harjoittelukuri, rinnakkaiselo ja kunnioitus 8. Intonaation kehitys 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tunnistaa laulamiseen liittyvät anatomiset tekijät, kuten leuan rentoutuminen, optimaalinen hengitys laulamiseen (pallea, vatsa jne.), pehmeän kitalaen ja resonaattorien käyttö. Pystyä tunnistamaan ne, kokeilemaan niitä ja käyttämään niitä laulaessaan. 2. Ole tietoinen siitä, milloin laulaminen on huutamista tai äänen päästämistä terveellisemmällä tavalla. 3. Laula melodiat oikein yhdessä muiden parien kanssa. 4. Muokkaa äänenvoimakkuutta ja yksilöllistä fraseerausta niin, että pystyt kulkemaan ryhmän mukana, korostamatta tai laulamatta vähän, tue kumppaneiden laulamista turvallisesti. 5. Laula sanoitukset ja laulut ulkoa, ilman teksti- tai musiikkiviittauksia. 6. Ole tietoinen ohjaajan ohjeista ja vastaa hänen ehdotuksiinsa. Samalla tavalla toimitaan muiden muusikoiden kanssa. 7. Kunnioita muita luokkatovereita hiljaisuudella, yhteistyöllä ja asianmukaisella käyttäytymisellä, jotta tunnilla ja harjoituksissa voidaan toimia rauhallisesti. 8. Laula oikein yksinkertaisia melodioita yhdessä muiden parien kanssa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tunnistan, mitkä ruumiini osat osallistuvat laulamiseen; voin kokeilla tuntemuksia ja soveltaa niitä laulamiseen. 2. Olen tietoinen siitä, milloin huudan ja milloin laulan, tunnistan äänen ja fyysisen tuntemuksen eron. 3. Sävellän melodiat oikein muiden kumppaneiden kanssa. 4. Laulan niin, etten vahingoita yhtyeen ääntä, en pyri laulamaan kovempaa kuin muut, mutta laulan myös linjani turvallisesti, jotta voin tukea luokkatovereitani. 5. Laulan lauluja sydämeistäni. 6. Olen tietoinen ohjaajan ohjeista, vastaan niihin tehokkaasti, teen samoin muiden muusikoiden kanssa. 7. Käyttäydyn kunnioittavasti, jotta tunnit ja harjoitukset voivat toimia asianmukaisesti. Käytän hiljaisuutta ja kunnioitusta tärkeimpinä työvälineinä. 8. Pystyn laulamaan samalla tavalla kuin ikätoverini. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Avoimen mielen kehittäminen. 2. Parempi tietämys itsestä. 3. Paranna suhdetta ympäristöön, arvosta ihmissuhteita. <p>SES:2,3,4,5 LLLS:1,5,6,7,8</p>

LAULU				
	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
E T E E N P Ä I N	<ol style="list-style-type: none"> 1. Laulutekniikan käsitteiden sanallistaminen 2. Laulutekniikan erityinen dynamiikka ja artikulaatio. 3. Tekstin/viestinnän analysointi 4. Yksityiskohtaisempi viestintä johtajan kanssa 5. Melodiat eri äänille 6. Kehon ilme, konserttiasenne. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pystyä selittämään perustavalla tavalla laulutekniikan käsitteet, jotta voidaan osoittaa ainakin jonkinlainen ymmärrys ja yrittää erottaa laulaminen huutamisesta. 2. Suorita kehittyneempi fraseeraus dynamiikan ja artikulaation osalta. Ymmärtää näiden nimet ja ymmärtää, miltä ne kuulostavat äänessä (<i>piano, forte, legato jne.</i>). 3. Ymmärtää ja selittää laulujen tekstejä, jotta voi yrittää ilmaista niiden merkityksen. 4. Tunnistaa ohjaajien tarjoamat erityyppiset eleet ja suhteuttaa ne erilaisiin artikulaatioihin ja dynamiikkaan. 5. Irroutaudu vähitellen unisonosta ja ala laulaa eri äänille. 6. Käytä kehoa ilmaisuvälineenä laulaessasi. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Voin selittää laulutekniikan käsitteet ainakin perusluonteisesti. Osaan selittää laulamisen ja huutamisen eron ja antaa esimerkkejä molemmista. 2. Ymmärrän <i>sellaiset</i> käsitteet kuin <i>piano, forte, legato</i> ja osaan tarvittaessa laulaa eri tavoin. 3. Ymmärrän laulettujen kappaleiden tekstit. Osaan selittää kollegoille kappaleen teeman ja voin alkaa ilmaista sen merkitystä yleisölle. 4. Tunnistan ohjaajan ehdottamat erilaiset eleet ja reagoin niihin tehokkaasti. 5. Voin tarvittaessa laulaa eri melodian kuin ikätoverini. 6. Säilytän optimaalisen kehon asenteen laulamiseen, joka ilmaisee joko laulettavan tekstin merkityksen tai halun kommunikoida. Ymmärrän kehoasennon merkityksen laulaessa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ymmärrä, että on olemassa erilaisia viestintämuotoja, jotka kaikki ovat päteviä, kunhan viesti lähetetään. 2. Käytä kehoa osana ulkoista ilmaisua ja käytä sitä mielialojen ja asenteiden välittämiseen. <p>SES: 2,3,4,5</p> <p>LLLS: 1,2,5,6,8</p>

LAULU

	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSINDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
K O N S O L I D O I D A	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tekstin ja musiikin välisen suhteen ymmärtäminen 2. Laulun värit 3. Musiikkityylien ymmärtäminen 4. Kyky laulaa yksin 5. Audittiivinen harjoittelu sovellettuna lauluyhtyeeseen. 6. Viestinnän tarve 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ymmärtää tekstin ja musiikin välisen suhteen. Pystyä selittämään (perustasolla), miten nämä kaksi elementtiä liittyvät toisiinsa. 2. Pystyä suorittamaan erityyppisiä lähetyksiä musiikin tarpeiden mukaan. Aina terveen äänipäästön sisällä ja ymmärtää, mitkä laulusoittimen osat osallistuvat erityyppisiin lähetyksiin. 3. Ymmärtää, mitkä peruselementit erottavat luokassa nähtävät musiikkityylit toisistaan, ja pystyä mukautumaan niihin mukavuuden ja äänenterveyden sallimissa rajoissa. 4. Pystyä laulamaan yksin (ilman jousikaverien tukea), laulun ja joko itse tai tarvittaessa soolo-osio. 5. Kyky kuunnella ja erottaa joitakin harmonioita, artikulaatioita, dynamiikkaa ja instrumentteja. 6. Kommunikoi laulamalla, ilmaisemalla, jakamalla yleisön ja muiden muusikoiden kanssa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ymmärrän laulamani tekstin merkityksen, osaan selittää ja perustella, miten se liittyy laulettavaan musiikkiin. 2. Voin laulaa eri tavoin, eri ääniväreillä. Teen sen tunnollisesti ja tietäen, miten teen sen. 3. Osaan erottaa eri musiikkityylejä toisistaan ja selittää, mikä tekee niistä erilaisia. Osaan mukauttaa tapaini laulaa tyylin tai laulun tyyppin mukaan. 4. Voin laulaa yksin, ilman vertaisten tukea. 5. Osaan erottaa joitakin harmonioita, värejä ja dynamiikkaa sekä erottaa joidenkin soittimien äänen. Olen tarkkaavainen eri elementteihin, joita kappaleissa on. 6. Laulaessani olen yhteydessä kaikkiin, yleisöön, kapellimestariin ja muihin muusikoihin. En keskity vain omaan itseeni, vaan teen yhteistyötä ja jaan kaikkien kanssa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kykenee kommunikoimaan oikein ja täydellisesti. <p>SES: 1,2,3,4,5</p> <p>LLLS:1,2,5,6,8</p>

III.5. VAAKASUORA KARTTA: KEHONKIELEN OPETUSKORTIT

LOHKO 1: KEHOTIETOISUUS				
	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSINDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
A L O I T T A A	Keho psikomotorisena todellisuutena	Tunnista kehoni osat: pää, kaula, käsivarret, kädet, sormet, sormet, rinta, vyötärö, sääret ja jalat.	Tunnen ruumiinosani: pää, kaula, kädet, kädet, sormet, sormet, rinta, vyötärö, sääret ja jalat.	<ul style="list-style-type: none"> - Avoimuus. Uteliaisuus: Kannusta uteliaisuutta kaikenlaisia vartalonmuotoja kohtaan, myös ei-normatiivisia. - Tunteiden säätely: Kannustaa itsesäätelyyn ja itsehoitoon tutustumalla omaan kehoon paremmin (itsetuntemus ja empatia). - Tehtävän suorittaminen: Jatkuvuus: Edistää sinnikkyyttä vaikeuksien kohdatessa. • Oppiminen elämää varten: Sosiaaliset ja kansalaisvalmiudet; Kulttuuritietoisuuden ja -ilmaisun osaaminen; Oppimaan oppimisen osaaminen.
		Tunnistetaan kehojen monimuotoisuus ja erilaiset kyvyt.	Ymmärrän, että kehot ovat erilaisia, ja tunnustan, että jokaisen ihmisen keholla on omat kykynsä ja rajoituksensa.	
	Proprioseptiikka	Liikuta osoitettuja kehon osia katsomatta niitä.	Liikun katsomatta kehoni niihin osiin, jotka on osoitettu minulle.	
	Koordinointi	Liikuta symmetrisesti eri ruumiinosia.	Pystyn liikuttamaan symmetrisesti kehon eri osia.	
Edistetään sinnikkyyttä vaikeuksista huolimatta (sinnikkyys).		Yritän edelleen tehdä sen, mitä minulta pyydetään, vaikka se tuntuisi vaikealta, enkä luovuta, jos en saa sitä ensimmäisellä kerralla tehtyä oikein.		
Viisi aistia	Tunnistan kuulon rikkaana aistina, joka yhdistää minut maailmaan ja muihin.	Tunnistan kuulon rikkaana aistina, joka yhdistää minut maailmaan ja muihin.		
E T E E N P Ä I N	Keho psikomotorisena todellisuutena	Tunnista kehon eri nivelet ja lihaksisto.	Olen tietoinen kehon eri nivelistä ja lihaksistosta.	<ul style="list-style-type: none"> - Avoimuus. Uteliaisuus: Kannusta uteliaisuutta kaikenlaisia vartalonmuotoja kohtaan, myös ei-normatiivisia. - Tunteiden säätely: Kannustan itsesäätelyyn ja itsehoitoon tutustumalla omaan kehooni paremmin (itsetuntemus ja empatia). - Tehtävän suorittaminen: Jatkuvuus: Edistää sinnikkyyttä vaikeuksien kohdatessa. • LLL mukana: Sosiaaliset ja kansalaisvalmiudet; kulttuuritietoisuuden ja -ilmaisun osaaminen; oppimaan oppimisen osaaminen.
		Tunnistetaan kehon monimuotoisuus ja erilaiset kyvyt.	Ymmärrän, että kehot ovat erilaisia, ja tunnustan, että jokaisen ihmisen keholla on omat kykynsä ja rajoituksensa.	
	Proprioseptiikka	Tunnistetaan kehon monimuotoisuus ja erilaiset kyvyt.	Ymmärrän, että kehot ovat erilaisia, ja tunnustan, että jokaisen ihmisen keholla on omat kykynsä ja rajoituksensa.	
	Koordinointi	Liikuta ylä- ja alavartaloa erillään toisistaan.	Pystyn liikuttamaan kehon eri osia symmetrisesti.	
	Viisi aistia	Tunnistetaan kosketus ja näkö rikkaina ja stimuloivina aisteina luomisessa.	Tunnistan näön ja kosketuksen rikkaana aistina, joka yhdistää minut maailmaan ja muihin.	
K O N S O L I D	Keho psikomotorisena todellisuutena	Tunnista kehon luut ja elimet (mukaan lukien iho).	Tunnen kehon luut ja elimet (myös ihon).	<ul style="list-style-type: none"> - Avoimuus. Uteliaisuus: Kannusta uteliaisuutta kaikenlaisia vartalonmuotoja kohtaan, myös ei-normatiivisia. - Tunteiden säätely: Kannustaa itsesäätelyyn ja itsehoitoon tutustumalla omaan kehoon paremmin (itsetuntemus ja empatia). - Tehtävän suorittaminen: Jatkuvuus: Edistää sinnikkyyttä vaikeuksien kohdatessa. • Oppiminen elämää varten: Sosiaaliset ja kansalaisvalmiudet; Kulttuuritietoisuuden ja
		Kehojen ja erilaisten kykyjen monimuotoisuuden tunnustaminen: uteliaisuus, suvaitsevaisuus	Ymmärrän, että kehot ovat erilaisia, ja tunnustan, että jokaisen ihmisen keholla on omat kykynsä ja rajoituksensa.	
	Proprioseptiikka	Oman asennon tiedostaminen: Asento 0 (itsehillintä).	Olen tietoinen asennostani ja osaan seistä asennossa 0.	
	Koordinointi	Liikuta kehon oikeaa ja vasenta puolta erillään.	Voin liikuttaa erillisellä tavalla kehoni oikeaa ja vasenta puolta.	

O I D A	Viisi aistia	Tunnistan hajun ja maun rikkaana aistina, joka yhdistää minut maailmaan ja muihin.	Tunnistan hajun ja maun rikkaana aistina, joka yhdistää minut maailmaan ja muihin.	-ilmaisun osaaminen; Oppimaan oppimisen osaaminen.
----------------------------	---------------------	--	--	--

LOHKO 2: KEHON ILMAISU				
A L O I T T A A	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
A L O I T T A A	Liikeominaisuudet	Tunne ja koe liikkeen eri ominaisuudet neljän elementin mukaan: vesi, tuli, ilma ja maa.	Tiedän ja olen kokenut liikkeen eri laadut neljän elementin mukaan: vesi, tuli, ilma ja maa.	<ul style="list-style-type: none"> - Tunteiden säätely: Omien tunteiden hallinnan oppiminen (Tunteiden kanssa selviytyminen). - Yhteistyö muiden kanssa: Estottomuuden ja luottamuksen edistäminen itsensä ja muiden kanssa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot). - Tee yhteistyötä: Edistä empatiaa oppimalla lukemaan toisen ihmisen sanatonta ilmaisua. • LLL: Aktiivinen kansalaisuus, kulttuuritietoisuus ja -ilmaisu, ihmissuhdetaidot.
	Liikemoottorit	Liikuta kehoa raajoista alkaen.	Voin liikuttaa kehoani raajoista alkaen.	
	Mielikuvitus	Kuvittele maisemia, joihin voit astua, sanallistaa ne ja jakaa ne vertaisten kanssa.	Voin kuvitella maisemia, joihin voin astua ja selittää niitä muille.	
	Tunteet	Tunnista ilo, suru, viha ja pelko toisessa ihmisessä.	Voin tunnistaa toisessa ihmisessä ilon, surun, vihan ja pelon.	
E T E N P Ä I N	Tunteet	Ilmaisen iloa, surua, vihaa ja pelkoa kehoni kautta (tunteiden säätely).	Voin ilmaista iloa, surua, vihaa ja pelkoa kehoni kautta.	<ul style="list-style-type: none"> - Tunteiden säätely: Omien tunteiden hallinnan oppiminen (Tunteiden kanssa selviytyminen). - Yhteistyö muiden kanssa: Estottomuuden ja luottamuksen edistäminen itsensä ja muiden kanssa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot). - Tee yhteistyötä: Edistä empatiaa oppimalla lukemaan toisen ihmisen sanatonta ilmaisua. • LLL: Aktiivinen kansalaisuus, kulttuuritietoisuus ja -ilmaisu, ihmissuhdetaidot.
	Tunteet	Ilmaisen tunteita kehoni kautta hillitysti ja laajasti (tunteiden säätely).	Voin ilmaista tunteita kehoni kautta hillitysti ja laajasti.	
	Liikeominaisuudet	Yhdistetään liikkeen eri ominaisuuksia liikesarjoissa (vesi, tuli, ilma ja maa).	Osaan yhdistää liikkeen eri ominaisuuksia liikesarjoissa (vesi, tuli, ilma ja maa).	
K O N S O	Liikemoottorit	Liikuta vartaloa selkärangasta lähtien.	Voin mobilisoida kehon selkärangasta alkaen.	<ul style="list-style-type: none"> - Tunteiden säätely: Omien tunteiden hallinnan oppiminen (Tunteiden kanssa selviytyminen). - Yhteistyö muiden kanssa: Estottomuuden ja luottamuksen edistäminen itsensä ja muiden kanssa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot).
	Mielikuvitus	Kuvittele hahmoja ja jaa ne vertaisten kanssa.	Voin kuvitella hahmoja, joita voin ilmentää ja selittää muille.	
	Tunteet	Tunnistaa toisen ihmisen jännityksen ja rentoutumisen (empatia).	Voin tunnistaa toisessa ihmisessä jännityksen ja rentoutumisen.	
K O N S O	Liikeominaisuudet	Yhdistetään liikkeen eri ominaisuuksia liikesarjoissa, mukaan lukien suorat ja epäsuorat liikkeet.	Pystyn yhdistämään erilaisia liikuntataitoja liikesarjoissa, mukaan lukien suorat ja epäsuorat liikkeet.	<ul style="list-style-type: none"> - Tunteiden säätely: Omien tunteiden hallinnan oppiminen (Tunteiden kanssa selviytyminen). - Yhteistyö muiden kanssa: Estottomuuden ja luottamuksen edistäminen itsensä ja muiden kanssa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot).
	Liikemoottorit	Liikuta vartaloa keskeltä alkaen	Voin liikuttaa kehoa keskuksesta lähtien.	
	Mielikuvitus	Kuvittele tilanteita, joihin voit luoda kohtauksia, ja sanallistaa ne, jotta voit jakaa ne muiden kanssa.	Voin kuvitella tilanteita luodakseni kohtauksia ja selittää niitä muille.	

L I D O I D A				<ul style="list-style-type: none"> - Tee yhteistyötä: Edistä empatiaa oppimalla lukemaan toisen ihmisen sanatonta ilmaisua. • LLL: Aktiivinen kansalaisuus, kulttuuritietoisuus ja -ilmaisu, ihmissuhdetaidot.
	Tunteet	Tunnistaa toisen ihmisen mukavuuden tai epämukavuuden (empatia).	Voin tunnistaa toisen ihmisen kehon asenteesta hänen mukavuutensa ja epämukavuutensa.	
		Ilmaisen mukavuutta tai epämukavuutta kehoni kautta.	Voin ilmaista epämukavuutta ja mukavuutta kehoni kautta.	
		Kannusta empatiaa opettelemalla lukemaan toisen ihmisen sanatonta ilmaisua.	Ymmärrän toisen ihmisen kehon asenteen perusteella, millainen hän on, vaikka hän ei sanoisi niin.	
	Edistää estottomuutta ja luottamusta itseensä ja muihin (luottamus, sosiaalisuus, stressinsietokyky).	Minua ei lamaannuta nolostuminen, kun ilmaisen itseäni ja teen harjoituksia luokkatovereideni edessä.		

LOHKO 3: KEHONI JA ÄÄNENI				
A L O I T T A A	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
A L O I T T A A	Ääni fyysisenä todellisuutena	Tunne äänihuulten olemassaolo ja niiden toiminta.	Tiedän, mitä jouset ovat ja miten ne toimivat.	SES: <ul style="list-style-type: none"> - Tunteiden säätely: Kannustaa itsesäätelyyn ja itsehoitoon osaamalla käyttää ääntä satuttamatta itseään (itsetuntemus). - Luova ja kriittinen ajattelu: Tutustu erilaisiin äänirekistereihin erilaisten tunteiden ilmaisemiseksi. - Analysoi, miksi kutakin tunnetta vastaa jokin äänensävy (Tunteista selviytyminen). • LLL: Monikielisyys; kulttuurinen lukutaito, tietoisuus ja ilmaisu.
	Resonaattorit ja hengitys	Tunnen ilman kulun kehossani, kun hengitän.	Tunnen ja koen ilman kulun kehossani, kun hengitän.	
	Projektio ja vokalisointi	Opi artikuloimaan suu (kieli, huulet, leuka, suulaki) niin, että jokainen ääni on selkeä ja itsenäinen.	Pystyn artikuloimaan suuni (kieli, huulet, leuka, suulaki) ja tuottamaan selkeitä ja itsenäisiä äänteitä.	
	Ääni ja emotion	Äänen muokkaaminen perustunteiden mukaan: ilo, suru, euforia, viha.	Pystyn erottamaan perustunteet äänensäyvyn perusteella.	
E T E N P Ä I N	Ääni fyysisenä todellisuutena	Tunne ja tutki kielen ja glottiksen liikkuvuutta.	Tunnen kielen ja glottiksen liikemahdollisuudet.	SES: <ul style="list-style-type: none"> - Tunteiden säätely: Kannustaa itsesäätelyyn ja itsehoitoon osaamalla käyttää ääntä satuttamatta itseään (itsetuntemus). - Luova ja kriittinen ajattelu: Tutustu erilaisiin äänirekistereihin erilaisten tunteiden ilmaisemiseksi. - Analysoi, miksi kutakin tunnetta vastaa jokin äänensävy (Tunteista selviytyminen). • LLL: Monikielisyys; kulttuurinen lukutaito, tietoisuus ja ilmaisu.
	Resonaattorit ja hengitys	Tunne ja harjoittele vatsa- tai palleahengitystä.	Osaan hengittää aktivoimalla vatsaa...	
	Projektio ja vokalisointi	Erottele vokaali- ja konsonanttiaänteiden, nasaalisten, okklusiivisten ja värähtelevien äänteiden ääntäminen.	Osaan ääntää erottelemalla vokaali- ja konsonanttiaänteet, nasaalit, pysäytys- ja värähdysäänteet.	
	Ääni ja emotion	Muokkaa ääntä jäljitelläkseen luonnollisia ja keinotekoisia ääniä.	Osaan moduloida ääntäni jäljitelläkseen luonnon ääniä...	
K O	Ääni fyysisenä todellisuutena	Tunne äänituen tekniikka	Osaan tukea ääntä	SES:

N S O L I D O I D A A N	Resonaattorit ja hengitys	Kehon eri resonaattoreiden tunteminen ja tutkiminen.	Tiedän ja olen tutkinut kehon eri resonaattoreita.	<ul style="list-style-type: none"> - Tunteiden säätely: Kannustaa itsesäätelyyn ja itsehoitoon osaamalla käyttää ääntä satuttamatta itseään (itsetuntemus). - Luova ja kriittinen ajattelu: Tutustu erilaisiin äänirekistereihin erilaisten tunteiden ilmaisemiseksi. - Analysoi, miksi kutakin tunnetta vastaa tietty äänensävy (Tunteista selviytyminen). • LLL: Monikielisyys; kulttuurinen lukutaito, tietoisuus ja ilmaisu.
	Projektio ja vokalisointi	Opi heijastamaan äänesi (energia)	Voin heijastaa ääneni niin, että se kuuluu kauas satuttamatta itseäni.	
	Ääni ja emotion	Muokkaa ääntä jäljittelemällä luonnon ääniä (pysyvyys).	Osaan muokata ääntäni jäljittelemällä luonnon ääniä.	
		Opettele äänen tuen tekniikka	Osaan tukea ääntä	

LOHKO 4: KUUNTELU JA RYTMİ				
	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
A L O I T T A A	Rytmi/ tempo	Pidä pulssi yllä nopeuttamatta tai hidastamatta.	Pystyn pitämään pulssin yllä nopeutumatta tai hidastumatta.	SES: <ul style="list-style-type: none"> - Tehtävän suorittaminen: Oppiminen olemaan keskittymättä, kun minulla on kiinteä tavoite (itsehillintä). - Opettelyn siirtymään strategiasta toiseen, jos kohtaan ongelmia tavoitteideni saavuttamisessa (päätöksenteko ja ongelmanratkaisu). - Pysyvyys: Pitkäjänteisyyden lisääminen vaikeuksien kohdatessa (tunteiden ja stressin käsittely). - tunteet ja stressi • LLL: Laskutaito, ihmishuhdetaidot
	Keskittyminen	Opi keskittämään katse kiinteään pisteeseen (itsehillintä).	Olen oppinut suuntaamaan katseeni tiettyyn pisteeseen.	
	Toiminta/reagointi	Hankitaan strategioita, joilla huolehditaan luokassa käytettävistä tiloista ja esineistä (yhteistyö, vastuullisuus).	Osaan huolehtia luokassa käyttämistämme tiloista ja esineistä.	
	Huomio ja hoito	Opi seuraamaan toista henkilöä peilissä samanaikaisesti (empatia).	Osaan liikkua samaan aikaan kuin toinen henkilö peilissä.	
Tunne ja harjoittele vatsa- tai palleahengitystä.		Osaan hengittää aktiivisella vatsalla...		
E T E	Rytmi/ tempo	Pidä liikkeen tai toiminnan tempo samana toisen henkilön kanssa.	Osaan pitää liikkeen tai toiminnan tempon samanaikaisena toisen henkilön kanssa.	SES: <ul style="list-style-type: none"> - Tehtävän suorittaminen: Oppiminen olemaan keskittymättä, kun minulla on kiinteä tavoite (itsehillintä).
	Keskittyminen	Kehitä perifeeristä katsetta	Olen oppinut käyttämään perifeeristä katsetta -	

E N P Ä I N	Toiminta/reagointi	omaksua strategioita, joiden avulla voi huolehtia toisista kehon käsittelyä suorittaessaan (yhteistyö, vastuullisuus).	Olen oppinut strategioita, joiden avulla voin huolehtia muista ihmisistä kehon manipulaatioita suorittaessani (yhteistyö, vastuullisuus).	<ul style="list-style-type: none"> - Opettelen siirtymään strategiasta toiseen, jos kohtaan ongelmia tavoitteideni saavuttamisessa (päätöksenteko ja ongelmanratkaisu). - Pysyvyys: Pitkäjänteisyyden lisääminen vaikeuksien kohtaamisessa (tunteiden ja stressin käsittely). - tunteet ja stressi • LLL: Laskutaito, ihmissuhdetaidot
	Huomio ja hoito	Opi suorittamaan liike vastauksena toiseen liikkeeseen (empatia). Pidä yllä liikkeen tai toiminnan tempoa samanaikaisesti toisen henkilön kanssa.	Voin reagoida toisen henkilön liikkeeseen vastaamalla omalla liikkeelläni. Pystyn pitämään liikkeen tai toiminnan tahdin samanaikaisesti toisen henkilön kanssa.	
K O N S O L I D O I D A	Rytmi/ tempo	Pidä yllä liikkeen tai toiminnan tempoa vuorotellen tai tykittäen muiden ihmisten kanssa.	Pystyn pitämään liikkeen tai toiminnan tempon vuorotellen tai tykittäen muiden ihmisten kanssa.	SES: <ul style="list-style-type: none"> - Tehtävän suorittaminen: Oppiminen olemaan keskittymättä, kun minulla on kiinteä tavoite (itsehillintä). - Opettelen siirtymään strategiasta toiseen, jos kohtaan ongelmia tavoitteideni saavuttamisessa (päätöksenteko ja ongelmanratkaisu). - Pysyvyys: Pitkäjänteisyyden lisääminen vaikeuksien kohdatessa (tunteiden ja stressin käsittely). - tunteet ja stressi • LLL: Laskutaito, ihmissuhdetaidot
	Keskittyminen	Kehittää kykyä keskittyä ryhmässä samaan aikaan saman tavoitteen saavuttamiseksi.	Osaan keskittyä ryhmän kanssa yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi.	
	Toiminta/reagointi	Luokan ilmapiiristä huolehtimista koskevien strategioiden omaksuminen (yhteistyö, vastuullisuus).	Tiedän, miten pitää huolta luokahuoneen ilmapiiristä ja mitä tehdä, jos energia ei riitä.	
	Huomio ja hoito	Opi suorittamaan liike ulkoisen ärsyksen (ääni, kuva jne.) käännoksenä.	Osaan muuntaa ulkoisen ärsyksen (äänen, kuvan jne.) liikkeeksi.	

LOHKO 5: AVARUUDELLINEN TIETOISUUS				
A L O I T T A A	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
	Kinesfääri	Tunnen vertikaalisen ulottuvuuden ja pystyn liikkumaan tietoisesti ylhäältä alas ja päinvastoin.	Tunnen vertikaalisen ulottuvuuden ja voin tietoisesti liikkua ylös ja alas ja päinvastoin.	SES: <ul style="list-style-type: none"> - Yhteistyö ja itsetehokkuus: Oppiminen tekemään henkilökohtaisia päätöksiä säveltämisestä ryhmässä samassa tilassa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot). - Avoimuus: Rinnakkaiselo samassa tilassa erilaisten ehdotusten kanssa (Viestintä- ja ihmissuhdetaidot) ja ihmissuhdetaidot). • LLL: Tieteelliset ja tekniset taidot, numeeriset taidot, ihmissuhdetaidot.
	3 tasoa	Tunnen korkean, keskitason ja matalan tason, ja voin liikkua millä tahansa niistä.	Tunnen korkean, keskitason ja matalan tason ja voin liikkua missä tahansa niistä.	
	Lentoradat ja sijainnit	Hankkia käsitys tilallisesta kompensaatiosta ja oppia asettumaan ryhmään (itsetehokkuus).	Tiedän, mitä "tasapainoinen tila" on ja miten voin vaikuttaa ryhmään, jotta se olisi sellainen.	

E T E N P Ä I N	Kinesfääri	Tunne vaakaulottuvuus ja tule tietoiseksi liikkeestä oikealta vasemmalle ja päinvastoin.	Voin tietoisesti siirtyä oikealta vasemmalle ja päinvastoin.	SES: - Yhteistyö ja itsetehokkuus: Oppiminen tekemään henkilökohtaisia päätöksiä säveltämisestä ryhmässä samassa tilassa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot). - Avoimuus: Rinnakkaiselo samassa tilassa erilaisten ehdotusten kanssa (Viestintä- ja ihmissuhdetaidot) ja ihmissuhdetaidot). • LLL: Tieteelliset ja tekniset taidot, numeeriset taidot, ihmissuhdetaidot.
	3 tasoa	Kehitä eri tasoja yhdistäviä lineaarisia jaksoja.	Voin yhdistää eri tasot lineaarisiin sarjoihin.	
	Lentoradat ja sijainnit	Jäljitän kaarevia ja suoria liikeratoja liikkeilläni avaruudessa erottaen toisen toisistaan (itsetehokkuus).	Osaan jäljittää kaarevia ja suoria lentoratoja liikkeilläni avaruudessa erottaen toisen toisistaan.	
K O N S O L I D O I D A	Kinesfääri	Tunne sagittaalinen ulottuvuus ja tule tietoiseksi syvyyden liikkeestä edestä taakse ja päinvastoin.	Tunnen sagittaalisen ulottuvuuden ja voin liikkua edestä taakse ja päinvastoin.	SES: - Yhteistyö ja itsetehokkuus: Oppiminen tekemään henkilökohtaisia päätöksiä säveltämisestä ryhmässä samassa tilassa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot). - Avoimuus: Rinnakkaiselo samassa tilassa erilaisten ehdotusten kanssa (Viestintä- ja ihmissuhdetaidot) ja ihmissuhdetaidot). • LLL: Tieteelliset ja tekniset taidot, numeeriset taidot, ihmissuhdetaidot.
	3 tasoa	Yhdistele vapaasti eri tasoja.	Voin yhdistellä eri tasoja vapaasti.	
	Lentoradat ja sijainnit	Opetellaan ja harjoitellaan erilaisia käännoiksi yksin ja ryhmässä (itsetehokkuus).	Osaan tehdä erilaisia käännoiksi yksin ja ryhmässä (itsetehokkuus).	

LOHKO 6: KOOSTUMUS				
A L O	SISÄLTÖ	OPPIMISSTANDARDIT	SAAVUTUSTEN INDIKAATTORIT	TAIDOT: SES ja LLLS mukana
	Toimet ja liikkeet	Tunnistan toimien alun ja lopun, kun näen ne.	Tunnistan toimien alun ja lopun, kun näen ne.	SES: - Yhteistyö ja itsetehokkuus: Oppiminen tekemään henkilökohtaisia päätöksiä

I T T A A		Luo luovia toimia, joilla on selkeä alku ja loppu	Voin luoda toimia, joilla on selkeä alku ja loppu.	<p>säveltämisestä ryhmässä samassa tilassa (viestintä- ja ihmissuhdetaidot).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Avoimuus: Rinnakkaiselo samassa tilassa erilaisten ehdotusten kanssa (Viestintä- ja ihmissuhdetaidot) ja ihmissuhdetaidot). • LLL: Tieteelliset ja tekniset taidot, numeeriset taidot, ihmissuhdetaidot.
	Koreografinen muisti	Kopioi koreografian vaiheet ja muista ne.	Osaan kopioida koreografian vaiheet, kun niitä opetetaan, ja muistan ne.	
	Kohtauksen luominen	Luo patsas, jonka vartalot esittää kuvaa esineineen ja pukuineen.	Osaan luoda vartalollani patsaan, joka esittää kuvaa, mukaan lukien esineitä ja pukuja.	
E T E N P Ä I N	Toimet ja liikkeet	Liike- tai toimintalauseiden muodostaminen yhdistämällä ne peräkkäin.	Osaan luoda liikkeistä fraaseja yhdistelemällä niitä toisiinsa.	<p>SES:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yhteistyö muiden kanssa: Opetellaan ehdottamaan omia ajatuksia muille ilman, että niitä tyrkytetään (assertiivisuus); - Yhteistyö: Arvostelun keskeyttäminen kollegoiden ehdotusten huomioimiseksi (empatia); - Oikeiden kysymysten esittäminen syvemmälle luomiseen (kriittinen ajattelu). • LLL: Lukutaito, yrittäjäyys, kulttuuritietoisuus ja -ilmaisu.
	Koreografinen muisti	Kopioi kokonaisia koreografisia lauseita (motivaatio saavutusten kautta).	Voin kopioida kokonaisia koreografisia lauseita, jos näen, miten joku muu tekee sen (motivaatio saavutusten kautta).	
		Luo yhdessä kumppanin kanssa patsas, joka esittää kuvaa, johon sisältyy esineitä ja pukuja (yhteistyö).	Osaan luoda kumppanin kanssa patsaan, joka esittää kuvan, johon sisältyy esineitä ja pukuja (yhteistyö).	
		Luo hahmoja, joilla on tietty liikkeen laatu ja tietty ääni. Opettele ehdottamaan omia ajatuksiasi toisille tyrkyttämättä niitä (assertiivisuus).	Luon hahmoja, joilla on tietty liikkeen laatu ja tietty ääni. Esitän muille ideoitani ilman, että pakotan niitä.	
K O N S O L I D O I D A	Toimet ja liikkeet	Opi luovia merkintätapoja toimintojen tai liikkeiden lauseiden kirjoittamiseen.	Osaan kirjoittaa koreografiat tai toimintapisteet ylös, jotta voin muistaa ne päivästä toiseen.	
	Koreografinen muisti	Opittujen koreografioiden mukauttaminen eri musiikkiin.	Osaan mukauttaa ulkoa opittuja koreografioita eri musiikkiin.	
	Kohtauksen luominen	Arvioi toiminnan tai kehonkuvan merkitystä suhteessa kohtauksen muihin elementteihin.	Ymmärrän, että toiminnan ja kuvan merkitys eroaa toisistaan sen mukaan, mihin elementteihin se liittyy kohtauksessa.	
		Tunnet näyttämöllistämässä tarvittavat eri roolit (ohjaus, tulkkaus, lavastus, tekniikka, puvustus ja tuotanto).	Tunnen näyttämötyössä tarvittavat eri roolit (ohjaus, näytteleminen, lavastus, tekniikka, puvustus ja tuotanto).	
		Oppia tekemään päätöksiä siitä, mikä on minulle hedelmällisin luovan työn paikka, jolla voin antaa panokseni ryhmälle.	Olen tehnyt tyydyttävän päätöksen siitä luovasta paikasta, joka on minulle hedelmällisin paikka antaa panokseni ryhmälle.	
Oppia luomaan ryhmässä eri rooleissa (yhteistyö, itsetehokkuus, vastuullisuus, luovuus).		Osaan työskennellä ryhmässä, jossa on erilaisia rooleja saman tavoitteen saavuttamiseksi (yhteistyö, itsetehokkuus, vastuullisuus, luovuus).		